

Giới thiệu Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng

Yêu đương một thời, giờ hóa thành tro bụi

Tại ZIN Huyền Thoại Cafe

"Anh, anh đợi em có lâu không"- cô gái vừa bước vào thờ hồng học

"Không lâu lắm, em ngồi đi"- chàng trai cười

"Vâng"

"Em muốn uống gì không?"- chàng trai mở miệng

"Cho em một ly cappuccino được rồi".

"Được"

Vài phút sau, ly cappuccino được mang lên cho cô gái đó

"Anh hẹn em ra đây có việc gì không?"- cô gái vừa uống vừa hỏi

"Mình chia tay đi"

Nghe được lời đó, cô gái không uống nữa, ngẩng mặt lên nhìn chàng trai

"Anh nói đùa phải không? Em không thích anh đùa như vậy đâu"- cô gái ghen ngào nói

Truyện teen – Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng là một trong những tác phẩm nhẹ nhàng và sâu sắc nói về tình yêu đẹp. Từ một người lạnh lùng đến máu lạnh, nó – Lâm Minh Hân dần trở nên yếu mềm dưới tình yêu của hân dành cho nó.

Chuyện tình của nó rồi sẽ như thế nào, thú vị ra sao? Cùng đón đọc truyện và theo dõi nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Chia Tay

Chương 1: CHIA TAY

Yêu đương một thời, giờ hóa thành tro bụi

Tại ZIN Huyền Thoại Cafe

"Anh, anh đợi em có lâu không"- cô gái vừa bước vào thờ hồng học

"Không lâu lắm, em ngồi đi"- chàng trai cười

"Vâng"

"Em muốn uống gì không?"- chàng trai mở miệng

"Cho em một ly cappuccino được rồi".

"Được"

Vài phút sau, ly cappuccino được mang lên cho cô gái đó

"Anh hẹn em ra đây có việc gì không?"- cô gái vừa uống vừa hỏi

"Mình chia tay đi"

Nghe được lời đó, cô gái không uống nữa, ngẩng mặt lên nhìn chàng trai

"Anh nói đùa phải không? Em không thích anh đùa như vậy đâu"- cô gái ghen ngào nói

"Tôi nói là nghiêm túc"

"Tại sao anh lại muốn chia tay em?"- cô gái bình tĩnh

"Nói đúng hơn là tôi chưa bao giờ yêu cô, lúc đầu tôi quen cô vì tôi muốn chiếm tài sản của cô. Nhưng ngày qua ngày, tôi thấy cô không còn giá trị sử dụng nữa nên chia tay"

Àm "không bao giờ", "tài sản", "không còn giá trị sử dụng". Lừa đảo

Nói xong anh ta đứng lên

"À quên, cô trả tiền nước dùm tôi, tôi lúc này quên mang theo tiền rồi"

Đó là câu cuối cùng mà cô nghe được từ miệng anh ta

Khóc, nước mắt tuôn xuống nhưng cô không muốn khóc vì người đàn ông này. Lau nhanh nước mắt và nói với lòng mình rằng:

"Anh hãy chờ coi tôi sẽ làm gì anh"- cô nở nụ cười lạnh, rất độc ác và nguy hiểm

Ba năm sau

Tại Houston Texas

Đó là một kỉ ức rất rất tồi tệ. Ba năm rồi cô cũng không quên được chuyện này, cô vẫn còn rất hận anh, rất hận. Từ đó, cô rất nhạy cảm với cái thứ gọi là tình yêu

"Đình Phong"-cô gái sở hữu một gương mặt lạnh lùng với mái tóc dài quăn rũ đang ngồi trên ghế ngồi nhâm nhi với li rượu vang- Lâm Minh Hân

Cốc...cốc...cốc

"Vào đi"

"Anh mua vé máy bay rồi"- Anh là anh trai họ của cô, anh tên là Chung Thái Hoà

"Được rồi, anh để trên bàn đi"

"Còn chuyện gì nữa không?"

"Không, khi nào cần em sẽ gọi anh"

Nói xong anh đi ra ngoài. Cô lấy điện thoại ra gọi điện cho nhỏ bạn thân-Lục Thiên Mẫn.

"Alo"-Thiên Mẫn nói

"Ngày mai ra sân bay đón tao"

Nói xong cô liền tắt máy, không đợi cho đối phương bên kia nói

Giới thiệu

Đình Phong: bạn trai cũ của Minh Hân

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Trở Về Việt Nam- Đụng Độ

Chương 2: TRỞ VỀ VIỆT NAM- ĐỤNG ĐỘ

Tại sân bay

"Tôi cùng bạn nhé... Một cộng một sẽ hơn hai

Vì một cuộc sống không có đau thương chỉ có tiếng cười vui..."

Nhạc chuông của Thiên Mẫn vang lên

"Alo, mày đang ở đâu hả con quý kia. Mày biết tao đứng đợi mày khoảng hai tiếng đồng hồ cùng với con em mày và con Diệu Anh không hả?"- Thiên Mẫn quát lên

"Mày giảm volume lại dùm tao, điếc lỗ tai quá. Tao đứng ở đây nè"- Minh Hân vừa nói vừa vẫy tay

"À rồi, tao thấy rồi". Nói xong, Thiên Mẫn cúp máy đi lại chỗ con bạn thân

"Chị haiiiii"- Minh Nguyệt vừa nói vừa chạy lại vừa giang hai tay để ôm người chị thân yêu của mình.

"Trời ơi, ba năm trời không gặp mà chị đã xinh đẹp ra nhiều rồi đó nha"- Minh Nguyệt nịnh nọt

"Con này ăn nói càng ngày càng dẻo miệng à"- Nói xong, Minh Hân nở nụ cười rất đẹp, nụ cười này cô chỉ dành cho những người mà cô yêu thương nhất

"Honeyy à, anh không nhớ em à?"- Minh Nguyệt bĩu môi với Thái Hoà

"Không có, anh nhớ em lắm chứ tại anh thấy em và Hân ôm nhau thắm thiết nên anh không nhớ"- Thái Hoà cười

"Em muốn anh ôm em cơ"- Minh Nguyệt nói xong giang hai tay ra chờ "chồng" lại tới ôm mình

Sau khi nghe vậy, Thái Hoà không do dự liền ôm Minh Nguyệt vào lòng

Giới thiệu

Chung Thái Hoà: 19t, là chồng sắp cưới của Minh Nguyệt. Vì 3 năm trước Minh Hân bị "thất tình", Minh Nguyệt lo chị của cô sẽ bị gì nên "khó khăn" lắm mới đưa "chồng" của mình qua bên Mĩ để chăm sóc cho Minh Hân

Minh Hân thấy vậy cô cũng mừng cho em mình vì đã tìm được một người đàn ông hết sức yêu thương nó. Chẳng bù cho cô, tìm đâu ba năm

"Khụ khụ, có người quên tôi rồi à nha, làm như tôi là không khí vậy"- Người im lặng này giờ- Mai Diệu Anh

"Ah, sorry. I'm not trying to forget you(xin lỗi nha, tao không cố ý quên mày đâu)"- Minh Hân nói tiếng anh

"Con lạy má, con không biết tiếng anh đâu, má làm ơn nói tiếng việt dùm con"- Diệu Anh vừa nói vừa chấp hai tay lạy

"Vậy luôn đó hả?"

"Nói đùa thôi chứ mày biết tao nói tiếng anh như gió mà"- Diệu Anh cười

"Ba mẹ đâu rồi Nguyệt?"- cô nói với tụi bạn xong rồi quay qua hỏi Minh Nguyệt

"Dạ, ba mẹ đang ở nhà đó chị. Ba mẹ bận quá nên không đón chị được"- Minh Nguyệt nói

"Về nhà thôi, mà khoan. Đợi tao đi ra chỗ này xú!"- Minh Hân nói xong kéo vali

Ở gần đó cũng tại sân bay

"Thằng kia, tao ở đây"- một chàng trai vừa vẫy tay vừa nói

"Eh Thiên, thằng Phong kia mày"- Vương Gia Minh nói

"Đi lại đó lẹ đi, không thôi nó đập một phát là chết ngất tại chỗ"- Âu Dương Thiên

Hai người "tâm sự" xong liền chạy tới chỗ thằng bạn "tri kỉ"

"Hai đứa bây làm gì mà lâu quá vậy?"- Hàn Phong cau mày

"Đâu có, tại mày "đẹp trai" quá nên tao nhìn không ra"- Âu Dương Thiên

"Không cần khen tao, đi về nhà dự tiệc"- Hàn Phong lườm mắt

"Tiệc của ai?"- Âu Dương Thiên hỏi

"Họ Lâm"- Hàn Phong nói cộc lốc

"À, nhớ rồi. Về lẹ để tao còn tới đó tán gái nữa"- Gia Minh nãy giờ im lặng nhưng khi nghe tới gái đẹp là lại nổi hứng lên

Nói xong cả ba anh đều đi thẳng tới, nhiều người hướng mắt về bọn họ

Hàn Phong đang đi thì có cô gái đứng anh, khi đó anh xoay người lại nói với cô ta

"Cô kia đi đứng kiểu gì kì vậy hả? Đụng người ta xong rồi còn không biết xin lỗi nữa"

Cô ta nghe vậy liền xoay qua, mở mắt kính ra.

"Này, câu này đáng lý ra phải dành cho anh đấy. Tôi đang đi anh đụng vào người tôi còn dám nói là tôi đụng vào người anh à."- Minh Hân lớn tiếng nói

Khi Minh Hân nói vậy, anh chưa bao giờ bị một cô gái lớn tiếng nói như vậy đối với anh, anh cảm thấy bị "sỉ nhục"

"Tôi nói cho cô nghe, thứ nhất tôi không phải tên này, tôi tên Hàn Phong, thứ hai là cô là ai mà cô dám lớn tiếng nói với tôi như vậy? Cô có biết tôi là ai không? Tôi mà biết cô tên gì thì chỉ trong nháy mắt thôi là gia đình cô phá sản đấy."- Hàn Phong lên tiếng cảnh cáo

"Tôi chỉ sợ anh làm không được thôi"- cô nhếch mép cười

Nói xong, cô liền xoay người đi, nhưng đang đi thì cô bị một bàn tay đặt lên vai. Lúc đó cô ra đòn thì hân đã né được và chụp bàn tay cô, nói:

"Cô em à, muốn đánh được tôi thì phải học võ cho thành thạo hơn, biết chưa?"

"Anh..."

Minh Hân vừa nói xong thì thấy bốn người kia chạy tới: Diệu Anh, Nguyệt, Mẫn và Thái Hoà, cô liền giựt tay của mình ra

"Mày ở đây làm gì vậy, sao lại có ba người đàn ông lặn?"- Thiên Mẫn

"Ba người này đó hả, trên trời rớt xuống chứ đâu ra"

"Cô..."- Hàn Phong bức bối

"Cô cô cái gì"- cô cũng không phải dạng vừa nên đáp lại, coi như là ăn miếng trả miếng đó mà

"Có bị gì không?"- Thái Hoà

"Có đấy"- Minh Hân bức bối, đi nhanh về phía taxi, bốn người kia cũng không hiểu chuyện gì xảy ra nên cũng đi theo Minh Hân

"Ê ê, bốn cô gái hồi nãy đẹp ghê đó mày. Mà bốn người đó là ai vậy?"- Gia Minh

"Mệt! Đi về"- Hàn Phong bức bối lớn tiếng quát. Quát xong anh cũng đi về phía xe nhà mình

Sau khi anh lên xe, Gia Minh và Âu Dương Thiên bàn tán

"Ê, mày thấy cái em hồi nãy mặc áo doraemon(Lục Thiên Mẫn) thế nào? Tao định "cua" em í"- Gia Minh

"Bộ mày xin được số điện thoại hử?"- Âu Dương Thiên lườm mắt hỏi

"Không có, lỡ tao và em í có duyên gặp lại rồi sao"- Gia Minh ảo tưởng

"Đúng là thằng háo sắc, không hiểu sao mà mình với nó làm bạn được hay thiệt"- Âu Dương Thiên nghĩ trong đầu

"Tao thấy em đó cũng được mà tao không có háo sắc như mày. Tao nhìn em mặc áo xanh mà có hình con thỏ(Mai Diệu Anh) cũng được mà, sao mày không "cua" em đó đi"- Âu Dương Thiên lườm mắt

"Thôi, em đó nhìn mặt hiền quá, nhường em đó cho mày đó"- Gia Minh

"Tao không thèm" và tao cũng không mê gái như mày-Âu Dương Thiên bỏ sung trong đầu

"Hai thằng bây muốn cuộc bộ về nhà đúng không?"- Hàn Phong ngồi trong xe lớn tiếng quát

"Ê, đợi tao"- Gia Minh

"Đợi tao nữa, tao cũng không muốn cuộc bộ về nhà"- Âu Dương Thiên mở miệng "hắn nì"

Hai người lên xe, xe bắt đầu chạy về Hàn gia.

Giới thiệu

Hàn Phong (Chan): 18t, là xã hội đen có thể lực rất mạnh, không ai dám đụng tới. Anh có 1 băng đảng rất lớn ngang hàng với... Gia đình giàu thứ 1. Anh có 1 khuôn mặt rất handsome, anh là người rất lạnh lùng, nói tiết kiệm chữ, thân hình sáu múi. Anh có rất nhiều vợ, hiện tại anh đang ở Mỹ. Bạn thân là Âu Dương Thiên và Vương Gia Minh. IQ:200/200

Vương Gia Minh (Will): 18t giống Hàn Phong nhưng đang ở trong băng đảng của Hàn Phong, không tiết kiệm chữ nhưng nói rất nhiều, gia đình giàu thứ 2, thay bộ như thay áo. Hiện tại đang ở Việt Nam, bạn thân là Hàn Phong và Âu Dương Thiên. IQ:199/200

Âu Dương Thiên (Cold): 18t, giống 2 thằng bạn thân, gia đình giàu thứ 3. Hiện tại đang ở Việt Nam, bạn thân là Hàn Phong và Vương Gia Minh. IQ:198/200

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Bắt Đầu Trả Thù

Chương 3: BẮT ĐẦU TRẢ THÙ

"Mammy, daddy oiiii"-Minh Hân vừa bước vào nhà thì đã gọi ba mẹ

Mẹ cô đang sắp xếp tổ chức tiệc cho cô nhưng đã dừng tay vì cô đã về. Mẹ cô bước ra chuẩn bị ôm cô con gái của mình nhưng cô đã ôm trước bà

"Ui..."- Bà than

"Con xin lỗi, con làm mẹ đau hả? Mẹ đau ở chỗ nào?"- cô vừa nghe bà than thì quan tâm

"Không có, mẹ không đau nhưng con mập quá, chạy lại ôm mẹ mà mẹ xem nữa té ra đằng sau luôn à"

"Hahahahaha..."- Tiếng cười vây quanh khắp căn nhà khi nghe mẹ của cô nói cô "Mập"

"Mẹ này, con giận luôn"- cô xấu hổ

"Thôi, mẹ không đùa nữa. Con ở bên đó đẹp nhiều rồi"- mẹ cô vừa nói vừa lấy tay sờ mặt cô

"Ý mẹ là ba năm trước con không đẹp hay sao?"- cô chất vấn

"Không, ba năm trước con rất xinh đẹp, nhưng giờ lại đẹp hơn nhiều"- mẹ cô liền trả lời

"Mẹ nghe nói công ty Đình thị đang phá sản đấy"

Cô nghe vậy liền cười lạnh

"Đó là báo ứng của hần, con không quan tâm. Mà ba đâu rồi hả mẹ?"

"Ba con đi làm chưa về, tối ba con sẽ về sớm nhất có thể"

"Dạ, con lên lầu đây"

"Người đâu, lên xách hành lí của tiểu thư lên lầu"- mẹ cô

"Dạ, tiểu thư, xin cô đi theo chúng tôi"- quản gia trả lời

Sau khi cô đi lên lầu, bà Hàn Lệ Tú (mẹ cô) nói chuyện với Thái Hoà

"Con gái tôi dạo này sống ra sao, tôi muốn cậu nói thật cho tôi biết"- bà làm mặt lạnh

"Thì lúc em ấy qua bên đó thì tính tình trở nên khác thường, ít nói chuyện hơn"- Thái Hoà trả lời

"Tính tình trở nên khác thường là như thế nào?"- bà hỏi

"Thì là dữ hơn, lạnh lùng hơn, khó tính hơn". Nói tới đây là anh rùng mình, thân là vệ sĩ cũng như anh trai cô mà sợ cô tới như vậy.

Nhớ lại ba năm trước từ khi cô chia tay với cái tên Đình Phong thì cô về nhà đập hết tất cả đồ trong nhà và những đồ có liên quan đến cô và hần. Cô đập xong thì bỗng nhiên cô cười to lên làm anh lúc đó rất hoảng sợ. Cô cười xong thì cô ngắt xiêu làm anh phải đưa cô vào bệnh viện để chữa trị. Bác sĩ nói do tâm lý bị ảnh hưởng nên mới như vậy phải hại ai một ngày một đêm không ngủ(tội nghiệp anh) nhưng ai biết anh vừa là vệ sĩ vừa là anh trai cô.

Sau khi cô xuất viện, anh mua đồ ăn cô thích cũng như là đồ ăn hần và cô thích, anh cứ tưởng là cô sẽ ăn nhưng không ngờ cô lại dùng ánh mắt đầy hận thù nhìn anh làm anh phải sợ chết khiếp cho nên anh phải bỏ đồ ăn vào sọt rác nhanh gọn lẹ.

"Được rồi, cậu đi ra ngoài đi"

"Vâng"

Trong phòng của Minh Hân

"Vòng tay em ôm lấy những kỷ niệm xa vời

Dù nắm tay nhưng cảm giác không phải ngày xưa..."

Nhạc chuông của Minh Hân vang lên

"Alo, anh hả?"- Minh Hân nói bằng giọng ngon ngọt

"Sao rồi cô em của tôi, gia đình của hần bây giờ sắp phá sản rồi đó"- bên kia vừa nói vừa nhếch mép cười

"Dạ, cứ để hần như vậy đi cho hần biết thế nào là đau khổ. Chuyện này một nói sau, tối nay nhà em có tổ chức party, anh kêu ba anh đó đi luôn nha"- cô mời

"Được rồi, anh sẽ sắp xếp, anh cũng muốn nhìn cô em gái của mình hiện giờ đáng vẻ như thế nào"

"Anh yên tâm, đáng của em bây giờ chuẩn không cần chỉnh, em chỉ sợ anh nhìn một cái rồi mê em luôn thôi"- cô ảo tưởng

"Hắc hắc, em yên tâm, anh sẽ không bị em mê hoặc đâu"

"Thôi em cúp máy đây, có người lên. Bye anh, tối gặp"

"Oke em, bọn anh tối nay sẽ tới"- Nói xong anh liền cúp máy

Cốc...cốc...

"Mẹ vào được không con?"- bà Tú hỏi

"Vâng, mẹ vào đi ạ"- cô đáp

Bà Tú mở cửa đi vào, ngồi bên cạnh cô con gái

"Tối nay con định mời ai đến tham gia tiệc đây?"- bà Tú nói

"Con mời Mẫn, Diệu Anh thôi. Còn lại thì mẹ muốn mời ai thì mời"

"Vậy thì mẹ sẽ mời những người có thể lực lớn tới tham gia nha"

"Vâng. Mà mẹ nè, mẹ cho con đi học nha"

"Sao tự nhiên muốn đi học vậy?"

"Con muốn có nhiều bạn bè hơn mà mẹ. Mẹ cho con đi học nha nha nha nha..."

"Thôi, mẹ cho đi. Nhưng mà phải có Thiên Mẫn và Diệu Anh đi cùng."- cuối cùng bà đã chịu thua dưới sự năn nỉ của con gái

"Dạ được"

"Mà con muốn học trường nào để mẹ còn đăng kí nữa"

"Con muốn học trường Blue Sky mẹ"

"Rồi rồi. Thôi mẹ đi ra ngoài, mẹ còn phải đăng kí cho con nữa"

"Dạ, bye bye"

Sau khi mẹ cô đi ra ngoài, cô cười lạnh và nghĩ trong đầu:

'Đình Phong, anh chết chắc rồi'

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Gặp Lại Nhau Tại Bữa Tiệc- Bí Mật Bị Phát Hiện

Chương 4: GẶP LẠI NHAU TẠI BỮA TIỆC- BÍ MẬT BỊ PHÁT HIỆN

Tối đó

Một chiếc xe sang trọng dừng lại tại một căn nhà rất náo nhiệt. Cả ba người bước xuống đều làm cho mọi người kinh ngạc

"Hàn thiếu gia, Vương thiếu gia, Âu Dương thiếu gia. Xin mời ba người qua bên này"- tên bồi bàn không dám ngước mắt lên vì ba người này nổi tiếng là tàn nhẫn, rất lạnh lùng

Ba người không ai nói một lời, liền đi vào trong. Ba người mới bước vào trong thì tất cả mọi người trong bữa tiệc đều sợ hãi. Đúng lúc đó thì bầu không khí căng thẳng đã chấm dứt vì....

"Cảm ơn tất cả mọi người đã đến dự bữa tiệc nhà họ Lâm nhà chúng tôi. Đây là bữa tiệc tôi làm cho con gái ba năm xa cách của tôi. Tôi xin giới thiệu với tất cả các quý vị, đưa con sau ba năm đã quay về với chúng tôi- Lâm Minh Hân"- ông Lâm Minh Huy (ba cô)

Sau khi nghe tên cô, cô liền bước lên sân khấu. Tất cả mọi người đều kinh ngạc vì sao con gái của họ lại xinh đẹp như vậy. Cùng lúc đó, Hàn Phong, Vương Gia Minh, Âu Dương Thiên rất bất ngờ

"Có phải cô gái mà mày đụng trúng ở sân bay không, cô ta lúc đó đã đẹp sẵn, bây giờ lại càng đẹp hơn"- Âu Dương Thiên hỏi Hàn Phong

"..."- không trả lời

"Thôi, bây giờ tôi đã giới thiệu xong, các vị ăn uống tự nhiên"- Minh Huy bước xuống

Lúc đó, Minh Hân cũng bắt đầu chào hỏi tất cả người ở bữa tiệc nhưng mặt thì không một chút cảm xúc. Hàn Phong bước lại nhìn cô chăm chú, hỏi:

"Thì ra cô là con gái của ông Lâm à!"- Chả trách nào cô lại dám lớn tiếng với hắn

"Hồi nãy lỗi tại anh có vấn đề sao, ba tôi mới giới thiệu đây mà". Cô đang nói thì tin nhắn vang lên, cô nhìn tin nhắn thì nở nụ cười rất tươi. Anh thấy nụ cười đó cho nên anh đã bị hớp hồn.

"Anh ở đây ăn uống tự nhiên. Tôi đi"

Nói xong, cô đi ra cổng sau, anh hoài nghi nên đã lén đi theo cô. Cô mới ra khỏi cổng sau thì cô đã nở cười rất tươi, Hàn Phong không hiểu tại sao cô lại cười nhưng anh đã nhìn thấy một chiếc xe. Chiếc xe vừa mở cửa thì đã có bốn anh chàng cao to đẹp trai bước xuống. Cô thấy vậy liền chạy tới ôm người đầu tiên, sau đó ôm người tiếp theo, ôm xong hai người đó liền ôm cả hai người kia cùng một lúc. Ôm xong rồi Khánh Anh mở miệng nói đầu tiên:

"Được rồi, đi chơi với bọn anh không? Ba năm rồi em không đi chơi với bọn anh đấy, từ khi em qua bên đó bọn anh rất buồn đó nhe, em phải bù cho bọn anh"

"Em xin lỗi, em sẽ bù cho bọn anh sau nhưng nhà em đang có tiệc nên không thể đi chơi với bọn anh được, hay là các anh đợi em gọi điện xin ba thử nha. Nếu được thì em sẽ đi với các anh, nếu không được thì các anh đợi tiệc tan thì em sẽ đi với các anh nha" - Minh Hân mở miệng

"Được rồi, em gọi cho ba đi"- Hoàng Vũ lên tiếng

"Các anh phải im lặng nha"- cô vừa nói vừa đưa tay lên miệng

Píp...píp...píp

"Alo"- đôi phương bên kia trả lời

"Alo, daddy. Daddy, cho con đi chơi với bạn nha "- cô xin

"Nhưng tiệc còn chưa kết thúc nữa, con đợi tiệc tan rồi đi được không?"- ba cô hỏi

"Nhưng con muốn đi mà"- cô năn nỉ

"Được rồi, con đi đi"- ba cô chịu thua trước sự năn nỉ của cô

"Vâng, cảm ơn ba"- cô vui mừng

"Được rồi con gái yêu, dù gì con cũng mới về, con nên đi đâu cho khoay khoả đầu óc đi. Thôi ba cúp máy đây"

"Sao rồi, có được hay không?"- Quốc Thiên hỏi

"Được rồi, các anh chờ ở đây để em đi thay đồ"

"Nhanh lên nha, bọn anh không đợi được lâu đâu"- Minh Tuấn rút cuộc cũng chịu mở miệng

" Trời, em tưởng nãy giờ miệng anh bị gì nên không thể nói đấy anh Tuấn"- cô trêu

"Anh cóc cho một cái bây giờ"- anh đang định giơ tay lên cóc đưa em gái"hu" này nhưng..."Thôi em đi trước"- cô vừa nghe chữ cóc liền kiểm soát chuẩn đi vì cô rất sợ cái cóc của bốn người này

Giới thiệu:

- Trần Khánh Anh: anh là người trong hắc đạo, cũng là chủ sở hữu của công ty Trần thị, quen biết Lâm Minh Hân từ nhỏ nên anh rất thương cô em gái này. Từ đó nảy sinh tình cảm khác

- Hoàng Vũ, Lê Quốc Thiên, Dương Minh Tuấn: các anh này sau khi được Khánh Anh giới thiệu, các anh này cũng rất thương cô em gái này nên lúc nào cũng âm thầm bảo vệ cô. Hoàng Vũ là chủ sở hữu công ty Hoàng thị, Lê Quốc Thiên là chủ sở hữu công ty Lê thị, Dương Minh Tuấn là chủ sở hữu công ty Dương thị.

Các công ty này không ai biết người đứng đầu là ai

Đó là bí mật của Lâm Minh Hân, ai cũng không biết

Sau khi cô đi, các anh này bắt đầu bàn tán xôn xao

"Này, từ lúc mà em ấy đi qua bên Mỹ thì nó đã trở nên xinh đẹp hơn rồi đó mà, tao còn bị em ấy hấp hồn"- Minh Tuấn treo ghẹo

"Mày đừng có chọc điên tao"- Khánh Anh nổi cơn ghen

"Mày đừng có chọc thẳng Khánh Anh, mày cũng biết nó yêu em ấy từ rất lâu rồi mà"- Quốc Thiên ra sức can

"Sao ở đây có mùi chua vậy mà?"- Hoàng Vũ vừa nói vừa liếc xéo Khánh Anh

"Tụi bây vô xe nhanh lên"- Khánh Anh điên lên

"Rồi rồi, vô xe nhanh lên không thôi nó 'bụp' cho mấy phát bây giờ"- Quốc Thiên nói xong định lên xe nhưng vừa mới bước một chân lên thì...

"Khoan đã"- Hàn Phong lên tiếng

Anh nói xong, tiến lên chỗ của bốn người đó

"Anh là ai?"- Khánh Anh là người lên tiếng đầu tiên

"Hàn Phong"

"Hàn thiếu gia, anh gặp chúng tôi để làm gì?"

"Tôi chỉ muốn gặp anh"- Hàn Phong vừa nói vừa chỉ vào Khánh Anh

"Anh là gì của cô ấy?"- Hàn Phong thắc mắc

"Tôi là bạn trai của cô ấy"

"Còn ba vị này là...."- anh vừa nói vừa chỉ

"Chúng tôi là ai thì liên quan đến anh sao"- Hoàng Vũ nói

"Còn anh là gì của bạn gái tôi, tại sao lại hỏi như vậy, mà tại sao lại biết chúng tôi ở đây. Tôi nhớ Hàn không có thích tiết lộ chuyện của cô ấy"- Khánh Anh thắc mắc hỏi

"À tôi không phải là gì của cô ấy nhưng...nếu anh không giữ cô ấy được thì tôi sẽ cướp cô ấy từ tay của anh đấy. Điều tôi nói cũng đã xong rồi nhưng anh yên tâm, tôi sẽ không tiết lộ chuyện này ra đâu"- Hàn Phong nói xong, anh xoay người đi trở lại buổi tiệc

Sau khi Hàn Phong đi, tay của Khánh Anh nổi gân xanh nhưng chưa kịp nổi bao lâu thì..

"Anh, em xong rồi nè, chúng ta đi thôi."- Minh Hân vừa bước ra là các anh bị hấp hồn bởi vẻ xinh đẹp của cô.

Cô hôm nay đi chơi với các anh diện áo đen có hình con báo và quần rín màu đen, giày boots đen, dây chuyền hình mảnh ghép màu trắng, bên thì đeo lắc tay bạc của Khánh Anh tặng cho, bên thì đeo đồng hồ Minh Tuấn tặng. Trông cô bây giờ hầu như là từ trên xuống dưới đa số là màu đen

"Trời ạ, có phải em của tôi không đây?"- Hoàng Vũ là người đầu tiên bị hấp hồn

"Em chứ ai"

"Nhưng mà anh có điều muốn hỏi, tại sao em đi đâu em cũng đeo sợi dây chuyền hình mảnh ghép màu trắng, thắc mắc hỏi

"Em có lý do riêng của em, không thể nói cho các anh biết được. Em xin lỗi"- Minh Hân nói nhẹ nhàng

"Thôi, bây giờ lên xe"- Quốc Thiên

Vị trí ngồi

Khánh Anh- Minh Hân

Minh Tuấn- Hoàng Vũ

Sau khi lên xe chuẩn bị tới Bar thì Khánh Anh hỏi Minh Hân:

"Có ai biết chuyện của em không?"

"Không có, em giấu rất kỹ sao lại phát hiện được. Mà có ai phát hiện ra mấy anh rồi hả?"

"Không có, anh chỉ hỏi vậy thôi"

Sau khi hỏi xong, bầu không khí căng thẳng liền ập tới.

5 phút sau

"Nè, em thích ăn kẹo mút lắm đúng không, trước khi tới đây anh có mua cho em nè"- Minh Tuấn phá vỡ bầu không khí căng thẳng, liền giơ bịch kẹo mút ra

"Đúng là anh Tuấn của em"

"Chẳng lẽ anh là bạn trai của em à"

"Chắc vậy"

Khi cô vừa mới trả lời xong, cô liền "ăn" 1 cái cóc từ Khánh Anh

"Tại sao anh cóc em?"

"..."- không trả lời

"Hừ, anh nhớ đó, em không nói chuyện với anh luôn"

Cô nói xong, leo lên chỗ Hoàng Vũ ngồi sau đó lấy điện thoại ra selfie

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Tha Thứ Cho Anh Đi

Chương 5: THA THỨ CHO ANH ĐI

Tới quán bar

Cô vội vã bước xuống xe. Sau khi bốn anh chàng đó thấy cô bước vào trong đó rất nhanh thì Minh Tuấn nói với Khánh Anh:

"Mày nên xin lỗi em ấy đi, ai cũng biết em ấy là người rất giận dai mà. Mày không nên nhớ lại chuyện tên Hàn Phong kia nói với mày"

"Ừ"- Khánh Anh thờ dãi

Nói xong, anh liền bước vào trong bar, bước xuống phòng bí mật, định cho cô bịch kẹo này nhưng khi anh bước vào đó thì không thấy cô đâu hết, anh liền gọi cho quản lý ở đó. Bên kia trả lời:

"Alo"

"Ivy đang ở đâu"- giọng lạnh

"À, cô ấy đang ở trên đây ạ"

"Được rồi"

Nói xong, anh đi lên chỗ bán rượu. Anh đang tới chỗ của cô thì...

"Chào cô em, em thật xinh đẹp à nha"

Một tên biến thái thấy cô đang ngồi đó một mình, liền tới chỗ của cô để có cơ hội làm quen

"Biến ra chỗ khác"- cô bực bội quát lên

"Em làm vậy thì anh càng thích đó nha"

"Bộ lỗ tai anh có vấn đề hả, tôi nói lại lần nữa BIẾN"

Chữ BIẾN của cô lần này nói ra toàn bộ ở khu đó đều ngừng nhảy, chăm chú nhìn vào cô và tên đó. Có một người đang thì thầm với người kia rằng:

"Tên kia chết chắc rồi, dám đụng vào chị hai"

"Hôm nay bảo đảm là ngày giỗ của nó cho coi"

"Không đi có đúng không?"- cô hỏi lần cuối cùng

"Em làm gì mà căng vậy, anh...."

Ào

Hắn còn chưa nói hết câu thì cô đã tạt li cocktail cô đang uống dờ dang vào mặt hắn

"Con khốn kiếp này, mày dám đụng vào tao, mày có biết tao là ai không?"- tên đó sau khi bị tạt thì đã hoá điên

"Vậy anh có biết tôi là ai không? Nếu không biết thì cứ hỏi mấy người này"

Cô vừa nói vừa chỉ những người xung quanh. Hắn ta định giơ tay tát cô thì bị cô đá cho một cước. Hắn nằm đó lăn lộn vì quá đau. Khi cô thấy được cảnh đó, cô cảnh cáo:

"Đừng để tao gặp lại mày lần nữa, nếu không thì không phải một cái đá này đâu, mà còn..."- cô chưa nói xong thì đã cười lạnh khiến những người ở trong đó đều sợ

Cô ghé sát tai hắn và nói tiếp:"chết rất thảm đó"

Cô nói xong liền đứng lên nhưng tên đó dễ gì mà tha cho cô. Hắn đứng lên liền định đánh sau gáy cô nhưng cô đã đánh trước hắn bằng cách, cầm chai rượu đập vào đầu hắn. Thật ra trước lúc cô đi thì cô đã dặn tên bồi bàn chuẩn bị cho cô một chai rượu

Đúng lúc đó thì ba anh chàng kia bước vào thấy cô cầm chai rượu, còn tên đó thì đang ôm đầu vì máu không ngừng chảy, chạy lại bên cạnh cô

"Em không sao chứ?"- Minh Tuấn quan tâm hỏi

"Em không sao, anh nên hỏi tên kia kìa"- cô nói xong liền liếc hắn

"Tụi bây đâu"- Hoàng Vũ bỗng hét lên

"Đại ca có gì không ạ?"- một tên trong đám đó nói

"Tụi bây đánh tên này cho tao, đánh nhẹ thôi, chỉ gãy một cái tay và một cái chân thôi là được rồi, vì tụi tao dám đụng vào em của tao"

"Dạ đại ca, tụi bây xông lên, đánh nó cho tao"

"Rồi, chuyện này anh đã giải quyết xong rồi, chúng ta xuống căn cứ thôi"

"Vâng"

Lúc đó Khánh Anh xuất hiện

"Hân"

Khi nghe tên cô liền biết đó là Khánh Anh gọi cô vì trong bốn người đó, chỉ có Khánh Anh là gọi cô là Hân. Cô liền giả vờ không nghe thấy, liền đi xuống căn cứ

"Xem ra em ấy giận mày thật rồi, mày nên làm lành với em ấy sớm đi, tụi tao đứng ở trên này cho, sau khi mày làm lành xong thì gọi tụi tao để tụi tao còn lên"- Quốc Thiên khuyên Khánh Anh

"..."- anh không nói gì liền đi theo cô

"Tụi bây đem hủn xuống căn cứ số hai cho tao"- Minh Tuấn nói với một tên trong đó

"Dạ"

Nói xong, hai tên đó hủn xuống phòng đó. Quốc Thiên bấm mặt mả xong, hai tên đó lôi hủn vào bên trong

"Được rồi, tụi bây đi đi"- Minh Tuấn nói

"Dạ"

Nói xong, cả hai đều đi ra. Lúc đó, cả ba người đều đánh tên đó, mặt hủn bây giờ rất khủng khiếp, hai con mắt thì bầm tím, miệng và mũi đều bị chảy máu. Đánh xong, Hoàng Vũ nói với tên đó:

"Tại sao mày lại chọc giận em tao, bộ mày không biết em ấy là chị hai trong đây à?"

"Dạ...dạ em... xin lỗi đại ca, em có mắt...mà như mù, em không biết chị ấy là chị hai trong đây, anh đừng giết... em"- hủn van xin

"Mày yên tâm, tao sẽ không giết mày đâu, mà người khác sẽ giết mày"- Hoàng Vũ nói xong thì hủn rùng mình

Dưới căn cứ

Khánh Anh đi xuống căn cứ, bấm mặt mả xong đi vào liền thấy Minh Hân ngồi đó bấm điện thoại. Anh nói:

"Hân"

Cô biết được Khánh Anh gọi cô, cô liền nói lại một câu:

"Em mệt rồi, em muốn đi ngủ, muốn nói gì thì đợi em ngủ xong đã"- cô định đi vô phòng ngủ thì bất chợt Khánh Anh kéo tay cô lại. Cô căn bản xoay người lại thì thấy bịch kẹo.

"Em tha thứ cho anh đi, anh sẽ cho em bịch kẹo này"

Nói xong, anh đưa bịch kẹo lên và nở nụ cười rất tươi

"Được rồi, em sẽ tha thứ cho anh nhưng anh không được cốc đầu em nữa" (lạnh lùng vậy thôi chứ thích ăn kẹo lắm)

"Được được, anh hứa mà"

Anh vừa nói xong thì cô chớp lấy bịch kẹo và xé nó ra ăn

"Oa, ngon quá, anh mua ở đây vậy?"

"Bí mật nhưng em ăn ít thôi, không thôi sẽ bị súng răng bây giờ"

"Anh yên tâm, răng em chắc lắm"- cô nở nụ cười rất tươi

"Em ở đây đi, anh bận chút việc, lát hồi anh sẽ quay lại"

"Được rồi anh đi đi"

Nói xong, Khánh Anh đi ra để mình cô ở lại trong phòng một mình ăn kẹo. Anh lên căn cứ số hai. Vừa bước vào phòng thì thấy ba thằng bạn thân và tên hồi nãy, anh đi lại với vẻ rất lạnh lùng khiến cho tên đó sợ hãi. Anh đi lại chỗ của hủn và đá hủn nói:

"Tại sao mày lại đùa giỡn với em tao hả?"- Khánh Anh nói với vẻ mặt như muốn giết người

"Dạ, em...em xin lỗi anh, em không... biết cô ấy là em của anh. Anh tha cho em đi"- tên đó van xin

"Đã trễ rồi, ai bắt nạt em tao thì tao sẽ giết hết"

Nói xong anh rút súng ra, bắn vào đầu tên đó. Bây giờ căn phòng đã trở thành căn phòng đầy mùi máu

Chương 6: Nhập Học- Rắc Rối

Chương 6: NHẬP HỌC- RẮC RỐI

Một chiếc xe jaguar màu đỏ tiến vào trường Blue Sky trước ánh mắt ngạc nhiên của mọi học sinh. Minh Hân, Thiên Mẫn, Diệu Anh lần lượt bước xuống và đóng cửa xe lại. Bây giờ, tất cả ánh mắt của các bạn con trai đang hướng về ba người đó.

"OMG, chắc tao phải cần đi bệnh viện để truyền máu thôi mày ơi. Người gì đâu mà đẹp khủng khiếp"- Nam sinh 1

"Má ơi, đẹp dã man, đẹp mà còn hơn chữ đẹp nữa"- Nam sinh 2

"Đẹp gì, đã xấu mà còn bày đặt"- Nữ sinh 1

"Tụi nó cũng đẹp nhưng không đẹp bằng tao"- Nữ sinh 2 ảo tưởng sắc đẹp

"Các cô không đẹp được như người ta nên gato à"- Nam sinh 3

-----pla pla pla-----

Bao nhiêu lời bình luận, ghen tị cũng có mà khen ngợi cũng có nhưng ba người đó không để ý đến.

Cùng lúc đó có một chiếc xe hiệu mazda 6 màu trắng tiến vào. Ba chàng trai đẹp như người hàn quốc bước ra trong tiếng reo hò không ngớt của bọn nữ sinh trong trường.

"Ahhh, đẹp trai quá"- Nữ sinh 1

"Trời ơi, người đâu mà đẹp trai dữ vậy nè, chắc mình chết quá"- Nữ sinh 2

"Đẹp con khi khô"- Nam sinh 1

"Hừ, không đẹp được bằng người ta nên gato kìa"- Nữ sinh 3

"Ê mày, tao đẹp chưa?"- Nữ sinh 4 sửa soạn lại mọi thứ

"Đẹp rồi, mà mấy anh đó có ngấm mày đâu!"- Nữ sinh 5

-----pla pla pla-----

Cứ thế bao nhiêu lời bàn tán dành cho ba người con trai đó tuôn ra hết

"Bọn này làm mất mặt đám con gái chúng ta quá"- Thiên Mẫn

"Đúng là lũ hám trai"- Diệu Anh

"Thôi đi đi, tao không muốn bị mất mặt vì tụi hám trai này"- Minh Hân cau mày

Trước khi đi học, Minh Hân đã cho người tìm hiểu về ngôi trường này nên rất nhanh đã tìm được phòng hiệu trưởng

"Các em là ai?"- Hiệu trưởng hỏi

"Học sinh mới"- Đồng thanh tập 1

"Chúng em phải học lớp nào?"- Thiên Mẫn

"Các em có phải là Lâm Minh Hân, Lục Thiên Mẫn và Mai Diệu Anh không?"

"Đúng"- đồng thanh tập 2

"Vậy các em sẽ học lớp 12A1"- Hiệu trưởng

"Vậy tụi em đi trước"- Diệu Anh

Nói xong cả ba người đều đi ra ngoài. Sau khi cả ba người con gái đi ra ngoài thì ba người con trai bước vào. Hiệu trưởng thấy lạ nên ngược đầu lên

"Các em là ai?"- Hiệu trưởng vừa hỏi vừa vỗ ngực vì lúc ba người này bước vào không có tiếng động làm ông bị yếu tim

"Học sinh mới"- Đồng thanh tập 1

"Tụi tôi phải học lớp nào?"- Hàn Phong

"Lại là câu nói này nhưng nghe sao mà nó ớn lạnh quá vậy?"- Hiệu trưởng nói trong đầu

"Các cậu là Hàn Phong, Vương Gia Minh và Âu Dương Thiên không?"- Hiệu trưởng

"Đúng"- đồng thanh tập 2

"Các cậu sẽ học lớp 12A1"

"Vậy tui tui đi, không làm phiền ông nghĩ ngơi"- Hàn Phong

Nói xong cả ba người bước ra để đi tìm lớp.

Sau khi ba người con gái bước ra ngoài thì có một đám nữ sinh chặn đường, lên giọng nói:

"Tụi mày mới bước vào trường mà đã lấy hết sự chú ý của tụi tao rồi hả?"- Nhỏ thứ nhất lên tiếng

"Tụi tao có sao, tụi tao chả làm gì mà bọn hám gái ngoài kia la hét điên cuồng. Mà tụi bây nổi tiếng lắm hả? Nếu nổi tiếng thì bọn kia mới nhìn tụi tao thì không hò hét như vậy rồi."- Minh Hân lớn tiếng nói.

"Mày..."- Nhỏ đó không nói nên lời. Nó nghĩ trong đầu lời Minh Hân nói cũng đúng

"Tao nói cho mày biết, mày khôn hồn thì đừng có lên mặt dạy đời tụi tao, biết chưa?" Nhỏ thứ 2 lên tiếng

"Tao có lên mặt dạy đời mày à?"- Minh Hân nói giọng ngây thơ

"Mày...mày có biết tao là tiểu thư của công ty XX không? Tao chỉ cần một cú điện thoại là cả gia đình tụi bây phá sản đó, biết chưa?"- Nhỏ thứ 2 lúc đầu không nói được nên hăm dọa

Nhưng nhỏ đó không biết công ty XX là một trong những công ty nhỏ nhất đang làm ăn với công ty Lâm thị

"Câu đó để tao nói cho mày nghe mới đúng"- Cô nhếch mép cười

"Ý mày là gì?"

"Bộ mày không biết công ty XX đang làm ăn với Lâm thị à?"- Thiên Mẫn

"Dĩ nhiên là biết"

"Mày có biết người đứng đầu ở Lâm thị là ai không?"- Diệu Anh

"Là ai tao không cần quan tâm, chỉ cần công ty tao còn đang làm ăn với Lâm thị thì mày chết chắc"

Minh Hân nhìn qua Thiên Mẫn và Diệu Anh khẽ cười

"Vậy để tao nói cho mày nghe người đứng đầu Lâm thị là ai"- Minh Hân

"Mày đã từng nghe qua tên Lâm Minh Hân bao giờ chưa?"

"Chưa bao giờ. Mới nghe cái tên là biết người vô danh rồi"

"Bộ tụi bây không để ý họ của cô ta à?"- Minh Hân nói bằng giọng ngây thơ

"Thì là họ Lâm chứ gì. Hả? Cô ta họ Lâm?"- Nhỏ thứ 2 đang nói thì bị bất ngờ

"Chính xác"- Diệu Anh

"HẢ?"- Cả bọn chúng "sốc" đợt 1

"Vậy Lâm Minh Hân là người đứng đầu ở Lâm thị à?"- Nhỏ thứ nhất

"Đúng"- Thiên Mẫn

"Nhưng cô ta thì liên quan gì chứ?"- nhỏ thứ 2

"Tất nhiên là có liên quan vì cô ấy là người bạn rất thân với tụi tao"- Diệu Anh

"Lâm Minh Hân đang ở rất gần với tụi bây đó"- Thiên Mẫn nói xong nhìn qua Minh Hân

"Chẳng lẽ...là cô ta?"- nhỏ thứ 3 chỉ vào Minh Hân

Cô không nói gì liền gạt đầu

"CÁI GÌ?"- "sốc" đợt 2

"Tụi bây biết rồi thì tránh đường cho tụi tao về lớp"- Thiên Mẫn

Đang muốn đi thì cả ba nhỏ đó chặn đường đợt hai

"Bây giờ tụi bây muốn gì?"- Thiên Mẫn lúc này bực bội

"Ha, tụi bây nghĩ nói như vậy là bọn này sẽ tin sao"- nhỏ thứ 3

Minh Hân không nói gì, lấy chiếc iphone 6 ra gọi cho ai đó

"Alo"- đối phương bên kia

"Cắt đứt hợp đồng với công ty XX ngay lập tức"

Nói một câu xong rồi cô cúp máy

"Tụi bây đứng đây chờ tin đi, tụi tao phải lên lớp"- Minh Hân nhếch miệng cười

Nói xong cả ba người đều đi lên lớp, còn nhỏ thứ 2 ngất xỉu vì nghe tin từ điện thoại là công ty của gia đình nó phá sản và ba nó phải nhập viện.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Học Sinh Mới

Chương 7.1: HỌC SINH MỚI (1)

(Minh Hân, Thiên Mẫn và Diệu Anh tạm thời gọi là Bộ ba)

Cộp...cộp...cộp...

Tiếng giày cao gót của cô giáo vang lên khi đi trước cửa lớp, bà cô giáo bước vào. Hà Thanh đứng lên nói:

"Học sinh nghiêm"

"Chúng em chào cô ạ"- cả lớp đồng thanh

"Ngồi xuống"

"Các em, hôm nay lớp chúng ta sẽ có ba học sinh mới"

Cả lớp bắt đầu bàn tán xôn xao

"Ai vậy ta?"

"Không biết có đẹp trai hay xinh gái không nữa?"

"Cầu mong là con trai"

-----pla pla-----

"TRẬT TỰ"- cô giáo hét chịu nổi đành phải la hét (thật ra bà này cũng không phải dạng vừa đâu :v)

Cả lớp im hết như trong lớp không có một ai, bây giờ chỉ nghe tiếng quạt máy.

"Mời các em bước vào"

Đầu tiên là Minh Hân, kế tiếp là Thiên Mẫn, cuối cùng là Diệu Anh.

"Cô tên là Mỹ Hạnh, các em tự giới thiệu bản thân đi"- bà cô nở nụ cười hiền hoà

"Lâm Minh Hân"- cô nói giọng lạnh băng (phải nói là cực lạnh vì cô không thích tự giới thiệu bản thân mình kể từ sau khi chia tay)

"Lục Thiên Mẫn or Vill"- Thiên Mẫn nói giọng cũng rất lạnh

"Minh là Mai Diệu Anh, các bạn có thể gọi mình là Anna"- Diệu Anh nói xong còn khuyến mãi thêm nụ cười làm cho các bạn trai ở dưới phải ngất ngây

"Các em ở dưới có muốn hỏi gì ba bạn mới này không?"

"Cô ơi em muốn hỏi"

"Mời"- Bộ ba

"Chào bạn, mình tên là Hà Thanh, mình muốn hỏi bạn (chỉ Minh Hân) là hai bạn hồi nãy có nói nickname, còn bạn nickname của bạn là gì?"

"Tôi nghĩ điều đó không cần thiết"

"Tại sao lại không cần, mình chỉ muốn biết nickname của bạn để cho dễ thân thôi mà"

"Cô chỉ cần biết họ và tên của tôi thôi là được rồi, còn nickname thì không cần thiết, nếu biết thì cô có được lợi gì không?"- Minh Hân nheo mắt hỏi

"Tôi...tôi..."

Thật ra Hà Thanh muốn biết vì muốn điều tra lai lịch cô.

"Muốn điều tra tôi à, không có cửa đâu"- Minh Hân cười lạnh, thật ra cô đã nhìn ra được suy nghĩ của Hà Thanh từ lúc Hà Thanh mới hỏi.

Cuối cùng Hà Thanh không trả lời được bèn ngồi xuống.

"Đúng là chán mà, mới vô lớp mà đã coi thường người khác"- Nữ sinh 1

"Hừ, bên ngoài đẹp mà tính cách chả tốt chút nào"- Nữ sinh 2

Giới thiệu

Hà Thanh: con gái cưng của gia đình Hà. Tiểu thư tập đoàn X, tập đoàn này đang đứng thứ tư. Vẻ đẹp nhờ son phấn, tính tình rất kiêu căng, ngạo mạn, ác độc. Là lớp trưởng. Bên ngoài thì tỏ vẻ đáng thương, biết thương hại người khác. Còn bên trong thì...

"IM LẶNG"- lần thứ 2 bà cô giáo quát lên.

Cả lớp im lặng

"Hi, như vậy có ngoan hay không! Được rồi, cả ba em xuống dưới ngồi chỗ nào cũng được, ở bên dưới còn ba bàn trống đó"- quát xong bà cô nở nụ cười hiền.

Bộ ba đang đi xuống bên dưới thì...

"Thiên Mẫn ơi, ngồi ở đây với mình nè!"- Nam sinh 1

Nghe vậy cô thấy nổi da gà

"Diệu Anh ngồi ở đây nè"- Nam sinh 2

"Cảm ơn bạn, mình không cần, mình thích ngồi ở dưới hơn"- Diệu Anh cười gượng

Còn Minh Hân thì không ai dám kêu ngồi lại gần vì không muốn ngồi kế người vô cảm.

Diệu Anh ngồi bàn đầu tiên, Thiên Mẫn ngồi bàn thứ hai và Minh Hân ngồi bàn thứ ba vì ở dưới bàn chót khá là yên tĩnh và cô không muốn bị làm phiền.

"Tiết học bắt đầu nào các em, bây giờ lấy sách anh văn ra nào"

Ting...ting...ting

"Các em chờ cô một chút"- cô giáo cười xong rồi lấy điện thoại ra

"Alo"

"..."- đối phương bên kia

"Cô cứ cho ba em đó lên đi ạ"

"..."

"Vâng"- bà cô nói xong cúp máy

"Các em, hôm nay lớp chúng ta sẽ có thêm ba học sinh nữa"

Cả lớp bắt đầu bàn tán đợt 2

"What? Lại nữa hả trời!"

"Không biết bây giờ là trai hay gái đây?"

-----pla pla-----

"Phải lớp 12A1 không?"- Hàn Phong

"Phải phải, các em mau vào đi"- bà cô mừng rỡ vì được dạy với ba hot boy.

Ba người bước vào. Cả lớp lại bắt đầu đợt 3

"Quoaaa, đẹp trai quá à"

"Anh oi, em yêu anhhhh"

"Hừ, đẹp trai đâu không thấy, xấu quốắc"

"TRẬT TỰ"- lần thứ 3 bà cô quát lên

"Mấy cô mấy cậu không cho người ta giới thiệu hả?"

Cả lớp bắt đầu im lặng

"Hi, cô tên là Mỹ Hạnh. Ba em hãy giới thiệu bản thân đi"

"Hàn Phong"- Hàn Phong nói giọng không cảm xúc

"Hello các bạn, mình tên là Vương Gia Minh, các bạn cứ gọi mình là Will cho thân mật nha"- Gia Minh nói xong khuyến mãi thêm một cú nháy mắt làm bọn con gái ở dưới phải đơ vài giây

"Mình tên là Âu Dương Thiên, gọi mình là Cold cũng được"- Âu Dương Thiên nói xong còn khuyến mãi thêm nụ cười làm bọn con gái ở dưới gần ngất xỉu.

"Có ai muốn hỏi gì về ba bạn mới này không?"- bà cô chủ nhiệm

Cả lớp im lặng

'Đúng là lũ hám trai, hồi nãy hần nói cũng giống mình mà lũ đó không hỏi'- Minh Hân nói trong đầu

"Không có thì ba em xuống dưới ngồi với ba bạn gái kia đi, Âu Dương Thiên sẽ ngồi với Diệu Anh, Gia Minh sẽ ngồi với Thiên Mẫn, Hàn Phong sẽ ngồi với Minh Hân"

Mới vừa nói xong thì bộ ba nói:

"Tại sao chúng em phải ngồi với ba tên đó"

'Được ngồi với hot boy mà còn bày đặt'- Hà Thanh nghĩ trong đầu

"Vậy thì mấy cô ngồi chỗ khác đi"- bà cô bực mình

Bà cô vừa nói xong thì bộ ba đứng lên làm cho ba tên con trai kia phải giật mình

'Chẳng lẽ cô ta không muốn ngồi với mình thật sao?'- Hàn Phong nghĩ trong đầu

"Tôi nói vậy thôi mà ba cô tưởng tôi nói thật à. Ba cô về chỗ cũ ngồi đi mà tại sao ba người các cô lại không muốn ngồi với ba người này"

"Bị dị ứng với con trai"- đồng thanh tập 1

"Thật sao?"- bà cô ngạc nhiên

"Vâng"- đồng thanh tập 2

"Thôi, các em cứ cho ba bạn này ngồi đi chứ bây giờ hết chỗ ngồi rồi"- bà cô phải xuống nước năn nỉ

"Đành vậy thôi chứ biết sao giờ. Vậy thôi các anh vô đây ngồi đi"- Thiên Mẫn thờ dài

"Các em vô đó ngồi đi"

"Vâng"- đồng thanh

'Hí hí, cuối cùng cũng được ngồi với "êm", kì này phải xin được số điện thoại mới được'- Gia Minh nghĩ trong đầu

Bên bàn của Diệu Anh

"Mình ngồi đây nhe"- Âu Dương Thiên

"Được mà bạn ngồi cách xa mình một chút được không?" Diệu Anh cười trêu

"Ồ được"

Bên bàn của Thiên Mẫn

"Hello cô em xinh đẹp, chúng ta lại gặp nhau rồi"- Gia Minh

"Tôi có quen anh à?"- Thiên Mẫn lườm mắt nói

"Cô em không biết tôi à, tôi là..."

"Thôi thôi, tôi không cần biết anh là ai, tóm lại là anh vào đây ngồi thì cách xa tôi một chút"

"Ồ ờ, được"

Bên bàn của Minh Hân

"Lại là anh à?"- Minh Hân

"Là tôi thì sao?"- Hàn Phong nheo mắt hỏi

"Ồ thì không sao nhưng anh ngồi đây thì cách xa tôi một chút, tôi không thích con trai nào ngồi gần mình hết"

'Không lẽ cô ta bị dị ứng thật?'- Hàn Phong nghĩ

"Nè, anh nghe tôi nói không vậy?"- Minh Hân

"Ồ nghe, nghe mà, tôi ngồi xích ra là được chứ gì"- Hàn Phong cau mày

"..."

Cô lấy một cuốn tiểu thuyết ra đọc, tên của nó là "Mãi mãi là bao xa". (thích đọc tiểu thuyết)

"Thì ra cô cũng thích đọc tiểu thuyết à?"- Hàn Phong

"Tôi thích đọc hay không thì liên quan đến anh à?"- Minh Hân nói nhưng không nhìn vào Hàn Phong mà nhìn vào cuốn tiểu thuyết

"Không có tôi chỉ hỏi vậy thôi"

"Tại sao lúc mình nói chuyện với cô ta mình thấy rất thoải mái? Giống như là mình quen biết cô ta lâu lắm rồi!"- Hàn Phong nhìn chăm chăm vào Minh Hân

Chương 7.2: HỌC SINH MỚI (2)

Sáng hôm sau

Một chiếc xe hiệu peugeot 508 đang tiến vào trường. Một người con trai bước xuống làm tất cả con gái ở trong trường phải chú ý.

"Ah, anh Khánh Anh"- Minh Hân mừng rỡ kêu lên. Cô chạy tới ôm Khánh Anh

"Hân"- Khánh Anh cười làm bọn con gái xém nữa là ngất xỉu

Hai người ôm nhau làm tất cả học sinh trong trường đều tưởng là hai người là một cặp

"Anh tới đây làm gì vậy?"- Minh Hân ngờ ngác hỏi

"Anh tới để học"- Khánh Anh dịu dàng nói

"Anh học xong đại học rồi mà"

Khánh Anh ghé vào tai Minh Hân, nhẹ nhàng nói:"Anh làm hồ sơ giả"

"À thì ra là vậy à"

"Thôi, em dẫn anh đi lên gặp thầy hiệu trưởng nha(nói chuyện thân thiện quá ><)"- Minh Hân vừa cười vừa nói

"Ừ"

Tại phòng hiệu trưởng

Cốc...cốc...cốc...

"Vào đi"- thầy hiệu trưởng

"Tôi học lớp nào?"- mới bước vào, Khánh Anh mở miệng hỏi liền

"Sao dạo này có nhiều học sinh mới vậy ta?"- hiệu trưởng nói trong đầu

"Cậu tên gì?"

"Trần Khánh Anh"

"Cậu sẽ học lớp 12A1"- hiệu trưởng

"A, vậy là anh học chung lớp với em đó"- cô mừng

"Ừ"- Khánh Anh cười

"Đi, em dẫn anh đi lên lớp"- cô nói vội, kéo Khánh Anh ra khỏi phòng hiệu trưởng

"Đi từ từ không thôi té bây giờ"- Khánh Anh

"Khoan đã, chừng nào tới giờ học em với anh đi chung luôn, bây giờ xuống căn tin mua đồ ăn sáng với em đi, em đói bụng :("- cô vừa nói vừa xoa cái bụng tội nghiệp

"Vậy thôi xuống dưới đi, anh mua cho em"

"Vâng"

Tại căn tin, hai người đang ngồi ăn sáng thì...

"Ê đi học mà không rủ hà con kia mà ai đẹp trai quá vậy?"- Diệu Anh từ đâu không biết chui vô nhưng cách nói từ giận dữ trở nên nhẹ nhàng khi gặp được Khánh Anh

"À...ờ...là....bạn tao. Đúng rồi, bạn tao ở bên Mĩ"- cô nói lấp bắp

"Con kia, từ khi nào mà mày nói cả lăm vậy?"- Diệu Anh cau mày

"Không có, thôi tao ăn xong rồi, tao dẫn bạn mới đi tham quan đây. Bye bye, mày ở lại ăn đi nha"

Nói xong cô kéo Khánh Anh đi.

Tiếng trống vang lên như vậy là đã tới giờ vào học

"Thôi, em dẫn anh lên lớp. Đi"- cô kéo Khánh Anh

"Ừ"

Trong lớp

"Quoaaa, ai đẹp trai quá vậy?"- nữ sinh 1

"Anh là học sinh mới hà anh? Qua đây ngồi với em nè"- nữ sinh 2

-----pla pla-----

"Anh ơi! Anh kìm ai vậy ạ?"- Hà Thanh nói giọng ngây thơ

"Bộ cô không thấy anh ấy đi chung với tôi à. Mất cô để trang trí hả?"- Minh Hân bực mình, cau mày nói

"Không phải, mình thấy đó chứ nhưng mà mình tưởng cậu và anh ta không biết cho nên..."- Hà Thanh nghẹn ngào nói

"Cho nên cô định tiếp cận anh"- cô nheo mắt hỏi

"Không...không phải đâu, bạn hiểu lầm rồi"- Hà Thanh vội vàng quơ tay

"Thôi thôi được rồi, cho tôi can. Em nè, cho anh xin lỗi nha, Minh Hân tính tình nó như vậy đó. Còn em nữa, bỏ cái tính đó đi"- Khánh Anh nói giọng dịu dàng với Hà Thanh, còn Minh Hân thì nói giọng có chút tức giận

"Sao anh lại la em? Em chỉ nói vậy thôi mà, em mặc xác anh. Hừ"- cô bực bội buông tay Khánh Anh đi về chỗ ngồi của mình

Trong lòng ai đó có chút vui

"Dạ không sao đâu anh, dù gì em cũng quen rồi, thôi em đi về chỗ ngồi của mình. Chào anh"- Hà Thanh mỉm cười nói

"Ừ"

"Bây giờ phải giải thích thôi, mà tới giờ học rồi. Thôi kệ, lát nói sau"- Khánh Anh bước ra ngoài lớp

Đúng lúc đó Thiên Mẫn, Diệu Anh, Âu Dương Thiên, Gia Minh, Hàn Phong bước vào. Ai ai cũng thấy vẻ mặt cô có chút buồn bực

"Ê, mày sao vậy?"- Thiên Mẫn

"Không có gì đâu, tao chỉ bực bội chút chuyện thôi"- cô cau mày ngồi lướt điện thoại

Cộp...cộp...cộp

"Học sinh nghiêm"- giọng Hà Thanh

"Chúng em chào cô ạ"- cả lớp đồng thanh trừ bộ ba nam và nữ

"Các em ngồi xuống"- cô chủ nhiệm

"Hôm nay lớp chúng ta sẽ có một học sinh mới, em vào đi"

Khánh Anh bước vào, làm thu hút sự chú ý của con gái

"Sao lại là anh ta?"- Hàn Phong bắt ngờ nói trong đầu

"Có phải anh hồi nãy đi chung với mày không vậy Hân?"- Diệu Anh quay xuống bàn hỏi

"Không biết"- giọng lạnh nhạt

"Tôi tên Trần Khánh Anh, rất vui được làm quen với mọi người, mong các bạn sẽ giúp đỡ cho mình"- nói xong anh cười làm bọn con gái ở dưới phải đỏ ửng, thậm chí cô chủ nhiệm cũng đỏ

"Được rồi, em xuống dưới bàn chót, ngồi kếp tiếp bàn Minh Hân và Hàn Phong đi"

"..."- không nói gì, chỉ im lặng đi xuống đụng phải mặt Hàn Phong

"Các em, tiết học bắt đầu, tất cả lấy sách Hoá ra, học lý thuyết trước sau đó sẽ qua phòng thực hành làm thí nghiệm"

"Hân, giận anh à?"- Khánh Anh lung lay tay Minh Hân

"Không dám"- cô nói giọng lạnh nhạt

Hàn Phong ngồi kế bên ngửa mặt

Khánh Anh gửi cho cô một tờ giấy, cô mở nó ra, trong đó ghi là:"anh xin lỗi, không phải anh cố ý la em mà anh phải làm cho con nhỏ đó tin tưởng. Nó thật ra đang là bạn gái của tên Đình Phong, nó đã giúp cho gia đình của hân hết phá sản, thậm chí còn làm ăn với công ty hân cho nên anh mới đề cho nó tiếp cận anh, đừng giận anh nữa nha. Một anh sẽ dẫn em đi ăn, oke"

Cô đọc xong cô cười, cô ghi lại trong đó:"anh nhớ đó nha, mốt là phải dẫn em đi ăn, không dẫn là em giận anh luôn", xong rồi cô gửi cho Khánh Anh. Khánh Anh đọc mà cũng cười

"Hai người đó ghi gì trong đó không biết nữa!"- Hàn Phong bực bội nói trong đầu

"Ê Hân, tôi đi bar không?"- Thiên Mẫn từ đâu quay xuống bàn hỏi

"Oke, lâu quá không đi, rù con Diệu Anh luôn đi, tối nay tao sẽ rù con Nguyệt đi nữa"- Minh Hân

"Oke"

Trong lòng người nào đó nghĩ 'nói là dị ứng với con trai mà ngồi gần hơn cả mình, thậm chí là còn nói chuyện thân mật nữa chứ. Đúng là không có mình ra gì mà, làm như mình là người tàng hình vậy'

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Thuốc Nổ

Chương 8: THUỐC NỔ

Tại phòng thí nghiệm môn Hoá

"Các em, bây giờ cô sẽ chia nhóm. Mỗi nhóm sẽ có hai người. Diệu Anh với Thiên Mẫn, Âu Dương Thiên với Gia Minh, Hàn Phong với Khánh Anh, còn Minh Hân thì với... à! Với Hà Thanh đi. Bây giờ chúng ta bắt đầu"

Hà Thanh chạy qua chỗ Minh Hân

"Cậu có thích môn hoá không vậy?"- Hà Thanh vừa nói vừa cười

"Không thích, ngay cả điều chế tôi còn không biết nữa là, hồi trước tôi đi học là tôi ngu môn này nhất đấy. Nếu cậu biết làm thì cậu chỉ tôi, được không?"- Minh Hân thờ dãi làm ra vẻ tiếu nuôi

"Ừ, tất nhiên rồi, mình sẽ giúp cậu mà!" và tao cũng sẽ giúp mày vào bệnh viện để tỉnh dưỡng- Hà Thanh bỏ sung trong đầu

"Minh đọc nguyên liệu nha, cậu cứ cho vào ống nghiệm là được"- Hà Thanh

"Ồ được"- Minh Hân

"Minh đọc nha: 1g bột lưu huỳnh, 2.5g KNO₃, 1g than gỗ, 1g NaCl xong rồi đun trên ngọn lửa đèn cồn"

"Mày chết chắc rồi Minh Hân"- Hà Thanh nói trong đầu

"Cậu làm xong rồi kêu mình nha, mình đi lại đặng kia chút xiu"- Hà Thanh không muốn bị luyên luy nên tốt nhất là đi ra chỗ khác

"Đây chẳng phải là công thức chế tạo thuốc nổ sao? Hà Thanh ơi là Hà Thanh, mày tưởng tao không biết điều chế hay sao? Thậm chí tao còn điều chế giỏi hơn mày nữa kia, mày nghĩ mày là ai?"- Minh Hân nghĩ trong đầu rồi cười lạnh

"Cậu làm xong chưa, có cần mình giúp gì không?"

"Chưa, tôi mới bỏ các chất vào thôi, còn đun thì tôi không biết tại vì trước giờ mammy và daddy của tôi không cho đụng vào lửa. Hay là cậu làm dùm tôi đi nha! Cậu mới nói là cậu muốn giúp tôi mà"

"Nhưng mà..."

"Nhưng nhị gì nữa, tôi không biết làm thì cậu giúp tôi bước này thôi. Hay là cậu làm chất khác, không phải chất của cô giáo nói"- Minh Hân cau mày

"Không phải không phải, mình làm là được chứ gì"

"Thôi kệ, tôi đâu hay tới đó, mình mà bị nổ thì thế nào cả lớp cũng tưởng rằng tất cả là do Minh Hân làm"

"Sao cậu không đốt đi, còn chờ gì nữa"- cô hỏi

"Ừ, mình làm liền"

Sau đó Minh Hân rón rén đi ra chỗ khác vì loại thuốc này cũng khá là mạnh

Hà Thanh do dự cầm bật lửa, cuối cùng cũng bật. Sau khi bật thì có tiếng "Bùm", Hà Thanh ngất xiu, trong phòng giờ toàn mùi thuốc nổ

"Hừ, dám làm vậy đối với tao à, đây là kết cục của mày, như vậy là còn quá nhẹ đối với mày. Mày và Đình Phong tính tình cũng giống nhau"- Minh Hân

"Chuyện gì vậy các em?"- cô dạy Hoá lo lắng

"Thưa cô, bạn Hà Thanh ngất xiu ạ"- Đình Trang Vi hét hoảng

"Nhanh nhanh, đưa lớp trưởng vào bệnh viện liền, cô sẽ gọi cho cô chủ nhiệm của các em kêu cô ấy gọi cho gia đình"

"Dạ"- Trang Vi

Giới thiệu

Đình Trang Vi: là em gái của Đình Phong, anh nào thì em nấy

Tại bệnh viện

"Con gái tôi sao rồi bác sĩ"- mẹ Hà Thanh lo lắng hỏi

"Cô ấy bị trúng một lượng chất nổ khá là mạnh nhưng giờ đã không sao, để cho cô ấy nghỉ ngơi 1 hoặc 2 ngày là khoẻ"- bác sĩ

"Cảm ơn bác sĩ"

Sau lời cảm ơn đó bác sĩ đi, mẹ Hà Thanh trở nên như một con ác quỷ

"Trang Vi, con nói cho bác biết là ai đã làm như vậy với Hà Thanh nhà bác"- bà ta lạnh giọng

"Dạ là Minh Hân đó bác"- Trang Vi

"Minh Hân là ai?"

"Cô ta là một học sinh mới của lớp con, nghe nói ả rất là kiêu căng ngạo mạn"

"Hừ, chỉ bằng một con nhỏ xác xược mà dám làm vậy với con gái ta. Được lắm, ta sẽ làm cho nó không được sống yên ổn. Con có biết họ và tên của ả là gì không?"

"Dạ là Lâm Minh Hân"

Oành, như sét đánh ngang tai. Lâm Minh Hân, con gái độc nhất vô nhị của nhà họ Lâm.

"Bác ơi, vậy bác định làm gì ả vậy ạ?"- Trang Vi muốn coi kịch nên hỏi

"Bác không làm được đâu con ơi, ả là con gái cưng của nhà họ Lâm, nếu bác mà làm gì thì không những con gái bác bị thương mà gia đình bác còn phá sản nữa"

"Cái gì cơ?"- Trang Vi hết hồn

Bỗng nhiên có tiếng vang lên

"Đúng đó, tôi là Lâm Minh Hân, con gái độc nhất vô nhị của nhà họ Lâm nên khôn hồn thì bà đừng có động vào tôi, nếu không thì sẽ là con gái của bà lãnh thay đó"

Minh Hân từng bước từng bước tiến tới bà ta nói giọng rất đáng sợ.

"Lâm...Mi..nh...Hân"- bà ta sợ hãi

"Câm miệng, bà không có tư cách gọi cả họ lẫn tên tôi"- cô trừng mắt

"Tại sao cô lại muốn hại chị dâu tôi"- Trang Vi lên tiếng

"Cô đi mà hỏi cô ta đã làm gì tôi, tôi suýt chút nữa là đã nằm thề chỗ cô ta và...."- cô ngừng nói

"Chi bằng cô ta là bạn gái của Đình Phong"- cô lớn tiếng

"Anh tôi thì có liên quan gì?"- Trang Vi nhướn mày

"Cô cứ gọi hân ta đến đây, hân sẽ nói cho cô nghe"

Trang Vi muốn biết chuyện gì xảy ra nên đã lấy điện thoại ra gọi cho anh mình

"Alo"- Đình Phong

"Anh hai à, anh đến bệnh viện XXX đi, chị dâu đang ở trong này, chị ấy bị trúng thuốc nổ"- Trang Vi vừa nói vừa nhìn Minh Hân

"Ừ được, anh đến ngay đây"- nói xong Đình Phong cúp máy, đây là thói quen của anh ta, luôn luôn cúp máy trước

"Anh ấy đang đến, nếu đúng là không có chuyện gì liên quan đến anh hai tôi thì tôi và bác sẽ cho cô một bạt tai đó"- Trang Vi trừng mắt

"Được, nhưng nếu là phải thì tôi cũng sẽ làm giống cô"- cô tự tin

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Gặp Lại Mối Tình Xưa

Chương 9: GẶP LẠI MỐI TÌNH XƯA

"Trang Vi"- một người đàn ông tiến tới kêu cô em gái nhưng không nhìn thấy Minh Hân

"Anh hai"- Trang Vi mừng rỡ kêu lên

"Thanh sao rồi, có bị gì không? Bị lúc nào? Bị ở đâu? Bây giờ..."

"Xem ra anh cũng quan tâm tới cô ta quá nhỉ?"- Minh Hân ở đằng sau Đình Phong nói

"Mi..nh...Hâ...n"- Đình Phong xoay người lại, mặt đối mặt với Minh Hân làm anh phải nói lắp bắp

"Tôi đây"- Minh Hân

"Tại sao cô ta lại thay đổi nhiều đến vậy?"- Đình Phong nghĩ trong đầu

"Anh biết cô ta à?"- Trang Vi bất ngờ

"Vậy là mình và bác sẽ bị à tát vào mặt sao?"- Trang Vi cắn môi

"Phải, còn hơn chữ biết nữa kia"- Minh Hân cười

"Như đã thoả thuận, tôi sẽ tát cô và bà ta một bạt tai"

Cô định giơ tay lên tát thì Đình Phong đã bắt được tay cô

"Cô làm gì vậy?"- Đình Phong nhướn mày hỏi

"Ôi kìa, sợ cô em gái và mẹ vợ tương lai đau sao? Nếu anh sợ họ đau thì anh thay mặt họ đi, để cho tôi tát anh hai cái"

"Tôi đã làm gì mà cô tát tôi và bác chứ?"- Trang Vi làm vẻ ngây thơ vô (số) tội

Minh Hân móc điện thoại ra, lời hỏi nãy Trang Vi nói đều đã ghi âm vào đây

"Nghe xong chưa? Bây giờ tôi có thể ra tay chưa?"

"Còn anh, có muốn thay họ bị tát không?"- cô nhếch mép cười

"Được, tôi sẽ thay họ"- Đình Phong

Chát...chát

Cô dùng hết lực để tát vào mặt Đình Phong giống như là đang trút giận. Bây giờ má phải và má trái của anh đều có dấu tay đỏ bưng

"Cô xong chưa?"

"Chưa"

Cô định giơ tay lên tát cái thứ ba thì cô hạ tay xuống

"Tôi tạm thời tha cho các người, nếu Hà Thanh làm gì tôi nữa thì các người sẽ lãnh thay cho nó đó. Nhất là anh đó, Đình Phong"- Minh Hân cảnh cáo chỉ vào mặt Đình Phong

Nói xong cô đi

"Không lẽ cô ta còn tình cảm với anh hả?"- Trang Vi nghĩ thầm trong đầu

Sau khi Minh Hân đi ra bệnh viện, cô chạy thẳng vào nhà, đi vào phòng cô, lên giường. Bỗng nhiên nước mắt cô không kìm được phải chảy xuống, đáng lẽ cô phải vui mừng mới đúng chứ tại sao phải khóc, tên đó không đáng để cho cô khóc. Cô lau nước mắt, móc điện thoại ra gọi cho Thiên Mẫn

"Alo"- Thiên Mẫn

"6h qua nhà tao đi, đi Bar"- giọng nghẹn ngào

"Mày mới khóc hả?"- Thiên Mẫn hạ giọng

"Ừ"

"Sao mày khóc?"

"Tao mới gặp Đình Phong, hấn lo cho con nhỏ Hà Thanh còn nhiều hơn lúc tao còn là bạn gái của hấn nữa, lúc tao là bạn gái hấn tao chưa hề nhận được sự quan tâm của hấn"- nói tới đây cô bật khóc, xem ra cô còn chưa thể quên hấn

"Được rồi, mày đừng khóc nữa. Mày hãy hứa với tao đây là lần cuối cùng mà mày khóc vì hấn và hãy quên hấn đi. Còn có nhiều người đàn ông tốt hơn

hắn gấp trăm gấp ngàn lần kia"

"Được, tao hứa"

"Hết khóc chưa? Nếu hết khóc rồi thì sửa soạn đồ đi Bar với tao và Diệu Anh. À, nhớ rủ thêm Minh Nguyệt nữa"

"Ừ, tao cúp máy đây"

Cô đi ra khỏi phòng, qua phòng Minh Nguyệt, gõ cửa

Cốc...cốc...cốc...

"Ai vậy ạ?"- tiếng nói trẻ con

"Hai nè"

"Hai hả, vào đi hai"- Minh Nguyệt vui mừng

"Hai qua phòng em chi vậy?"- Minh Nguyệt ngờ ngác hỏi

"Đi Bar với hai không?"- Minh Hân nói giọng nhẹ nhàng cộng thêm giọng khàn khàn hồi nãy mới khóc

"Hai khóc à?"- Minh Nguyệt hỏi vậy sở dĩ thấy mặt Minh Hân có chút sưng và mũi hơi đỏ

"Không có"- cô liền phủ nhận để không muốn cho em gái cô lo

"Đi không?"- Minh Hân

"Vâng, tất nhiên là em phải đi rồi, lâu lắm rồi em không đi chơi với hai nha"- Minh Nguyệt ôm Minh Hân

"Vây chuẩn bị soạn đồ đi, đúng 6h xuống dưới nhà đợi hai"

"Vâng"

Minh Nguyệt nói xong thì cô ra ngoài, cô đi qua phòng cô soạn đồ để mặc.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Mục Đích Về Việt Nam

Chương 10: MỤC ĐÍCH VỀ VIỆT NAM

Đúng 6h

"Hai oi, xong chưa?"- giọng Minh Nguyệt vang lên từ ngoài cửa phòng Minh Hân

"Xong rồi, xuống dưới đợi hai đi. Mẫn và Diệu Anh sắp qua rồi đó"

"Vâng. Vây em xuống dưới đợi hai nha"- Minh Nguyệt

"Ừ"

Minh Nguyệt đi xuống dưới nhà thì thấy Thiên Mẫn và Diệu Anh ngồi ở dưới ghế sofa. Thiên Mẫn ngồi cầm cây gậy để selfie, Diệu Anh thì ngồi bấm điện thoại. Có khi hai người đó còn chụp chung

"Chị Mẫn, chị Diệu Anh"

Nghe tiếng Minh Nguyệt gọi, cả hai người ngừng hoạt động

"Nguyệt, lại đây ngồi với chị"- Thiên Mẫn ngoắc tay Minh Nguyệt

"Vâng"- Minh Nguyệt vui mừng chạy lại chỗ Thiên Mẫn

"Ngồi xuống đây chụp chung với chị đi. Quen biết với nhau lâu như vậy mà trong máy chị không có tấm nào chụp chung với em hết"- Thiên Mẫn bĩu môi

"Coi kìa coi kìa. Lớn vậy rồi mà còn như con nít nữa trời"- Diệu Anh

"Kệ tao"

"Thôi, em chụp chung với chị là được chứ gì"- Minh Nguyệt cười nói

"Ừ"

5 giây sau đã có tiếng "tách tách" ở trong biệt thự

15 phút sau

Minh Hân đi xuống thì thấy Minh Nguyệt và Thiên Mẫn chụp hình, còn Diệu Anh thì ngồi "cô đơn lẻ loi"

"Tụi bây tới lâu chưa?"- Minh Hân

"Lâu rồi"- đồng thanh tập 1

"Tụi bây đi bằng gì tới đây?"- Minh Hân hỏi tiếp

"Taxi"- đồng thanh tập 2

"Vậy muốn đi xe riêng không?"

"Muốn"- đồng thanh tập 3

"Vậy đi theo tao. Còn Nguyệt, em đi chung xe với chị"

"Vâng"

Nói xong, Thiên Mẫn, Diệu Anh và Minh Nguyệt đi theo Minh Hân xuống gara

"Tụi bây chọn đi. Ở đây có tới hơn 10 chiếc"

Minh Hân chọn chiếc toyoda màu đen

Thiên Mẫn chọn chiếc BMW màu trắng của Đức

Diệu Anh thì chọn mercedes-benz màu đỏ

Lựa chọn xong, Cả ba chiếc xe phóng tới Bar L.O.V.E

Tại Hàn gia, trong căn phòng âm u của Hàn Phong

Anh đang sờ chiếc dây chuyền hình mảnh ghép màu đen, đồng thời cũng đang sờ bức hình. Trong bức ảnh có một bé gái và bé trai khoảng ba hoặc bốn tuổi đang chơi đùa với nhau

"Bé con. Em đang ở đâu?"- Hàn Phong thờ dãi

Anh quyết định về Việt Nam là bởi vì anh phải tìm "bé con" của anh

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Hậu Quả Của Cái Tắt

Chương 11: HẬU QUẢ CỦA CÁI TẮT

Tại Bar L.O.V.E

Bar L.O.V.E là quán Bar nhiều người hay vào nhất, nhất là những người học sinh ăn chơi hay tụ tập ở đây. Quán này được Ivy, Vill và Anna làm chủ. (tới Bar là gọi nickname).

Bốn cô gái bước vào thu hút sự chú ý của tất cả mọi người

Ivy diện một cái áo đen hình đầu lâu, quần rìn ngắn màu đen, giày bốt đen, đeo bông hình đầu lâu, dây chuyền hình mảnh ghép màu trắng, tóc xịt màu tím và xoắn nhẹ phần đuôi (thích style màu đen)

Evy thì mặc một chiếc áo trắng hình big hero, quần rìn ngắn màu xanh nước biển lợt, giày bata dạ quang màu hồng, tóc xịt màu đỏ (hiền vậy chứ mê hoạt hình với quây lăm)

Vill mặc áo thun trơn màu đen, bên ngoài áo thù khoác áo caro đỏ đen, quần rìn ngắn màu trắng, giày bata màu nâu cổ cao, tóc xịt màu nâu đỏ, xoắn tự nhiên.

Anna thì mặc áo crop trắng sọc ngang đen, quần rìn ngắn màu xanh lá cây đậm, giày bánh mì màu đen, tóc bím đuôi màu đồng

"Chị Ivy, chị Vill, chị Anna. Còn đây là..."- Shin chỉ vào Evy

"Cứ gọi nó là Evy, nó bằng tuổi em nên em cứ gọi tên là được"- Ivy

"Dạ"

Giới thiệu

Shin: 16t, tên thật là Trương Bình, thường gọi là Shin, là quản lý bar L.O.V.E, cũng là trợ thủ đắc lực của Minh Hân

Bốn người đang đi thì có người đụng vào nhưng tụi kia không xin lỗi mà còn đi thẳng lên luôn làm như không có chuyện gì xảy ra

"Đứng lại"- Ivy lớn tiếng nói

"Cô kêu tôi à"- Triệu Phương quay đầu lại làm ba nhỏ còn lại phải quay đầu xuống

"Đứng"- Ivy

"Cô kêu tôi làm gì vậy?"- Triệu Phương nói giọng như không biết gì

"Bốn các cô đụng vào chúng tôi, không xin lỗi mà còn đi luôn nữa"- Evy trừng mắt

"Ồ, thì cũng tại các cô, ai biểu các cô làm mọi người chú ý chi"- Điền Kim nói giọng vô (số) tội

"Cô...bộ Bar này là Bar của các cô hả? Tụi tôi mới bước vào thì mọi người đã nhìn chăm chăm vào chúng tôi rồi"- Evy bĩu môi

"Cái con này, dám ăn nói với tụi tao như vậy hả? Mày đúng là không biết tốt xấu gì hả? Mày có biết tao là tiểu thư của công ty Điền thị không hả?"- Điền Kim lớn tiếng

"Thì sao chứ? Bộ có tiền là các cô muốn làm gì cũng được à?"- Evy

"Chứ sao? Bây giờ biết sợ chưa? Biết rồi thì quỳ xuống xin lỗi tụi tao"- Điền Kim

"Shin"- Ivy nói lớn tiếng đủ trong Bar nghe

"Chuyện gì vậy chị?"- Shin nghe tiếng là biết có chuyện nên không dám chậm trễ 1 giây

"Tại sao lại để bốn đứa ăn mặc thiếu vải vào đây hả? Bộ em thuê tụi nó làm gái hả?"- Ivy

"Mày..."- Triệu Phương tức tối nên giơ một tay lên đánh Ivy nhưng suy nghĩ lại thì đánh Evy cho đỡ tức

Chát

Ivy nghe tiếng thì xoay người lại thấy Evy bị Triệu Phương tát. Có thể thấy rõ má bên phải bị chảy máu và bị đỏ tấy vì móng tay của Triệu Phương rất dài nên khi tát đã cố tình đâm sâu vào má của Evy

"Nguyệt"- Ivy, Vill và Anna đồng thanh

"Con này, cả em tao mà mày dám đánh nữa. Mày đúng là không biết điều mà"- Anna bây giờ bức tức định lên đánh lại Triệu Phương thì bị Ivy ngăn cản

"Đừng đánh nó, đánh nó chỉ làm tay của mày bị dơ thôi"- Ivy nói giọng lạnh

Ai cũng biết khi Ivy nói giọng không cảm xúc này là sắp có chuyện xảy ra

"Mày nói đúng"- Anna lùi xuống

"Để tao gọi cho anh Hoà"- Ivy lấy điện thoại ra

"Đừng, đừng gọi cho anh ấy. Em không muốn cho anh ấy lo"- Evy khi nghe Ivy nói gọi cho "chồng" của mình thì ngăn cản

"Nghe chị"- Ivy

Tít...tít..

"Hello"- Thái Hoà

"Anh qua bên Bar em đi, Nguyệt bị tát đến nổi chảy máu rồi"- Ivy

"Cái gì?"

"Anh qua bên đây thì anh sẽ thấy được "hung thủ" đã làm hại "vợ" anh"- Ivy nhìn vào Triệu Phương

"15 phút nữa anh tới liền"- nói xong liền cúp máy

"Kêu bảo vệ vào đây giữ mấy á này cho chị"- Ivy

"Vâng"

1 phút sau thì có bốn bảo vệ vào

"Có chuyện gì vậy ạ?"

"Đánh vào gáy mấy người này cho tôi"- Vill

"Vâng"

Từng người bị đánh vào chỗ đó thì ngất xỉu

"Sao mày hiểu ý tao vậy con kia?"- Ivy cười

"Vậy mới là bạn mày"- Vill

15 phút sau, Thái Hoà vội vã chạy vào thì thấy Evy nằm đó. Anh chạy tới ôm Evy

"Anh"- Evy bị ôm bất ngờ

"Bé ngốc, tại sao lại thành ra thế này vậy hả?"- Thái Hoà sờ má của Evy, tim của anh cũng bị đau theo

"Á, đau quá"- nói xong cô khóc thành tiếng

"Ngoan, đừng khóc. Em khóc anh cũng đau lắm!"- Thái Hoà

Anh bế Evy lên, đi tới bộ ghế gần nhất, bỏ Evy xuống dưới đó nằm

"Ngoan, ngồi ở đây đợi anh"- anh hôn một cái vào trán cô, đi tới chỗ Ivy

"Hung thủ đâu?"- Thái Hoà

"Đây, bốn người này nè anh. Nhỏ mà có móng tay dài nhất là hung thủ đó"- Anna

"Hân, anh muốn em xử lý hết tất cả bọn chúng, không cần nương tay. Nếu không làm được thì để anh"- Thái Hoà nói trong đó có vài phần tức giận

"Anh yên tâm. Em không phải là người hiền lành. Ai mà dám làm người thân em tổn thương thì chỉ có một kết cục là chết"- Ivy nói xong thì cười lạnh

"Mấy anh khiêng bốn người này lên trước cửa căn cứ cho tôi"- Ivy

"Vâng"

1 phút sau thì bốn á đó biến mất

Thái Hoà lại chỗ hồi nãy bế Evy lên căn cứ. Ivy, Vill và Anna lên căn cứ chuẩn bị làm việc

"Shin, lên đây. Chị có việc nhờ em"- Ivy

"Vâng"

Mới bước lên thì thấy bốn á đó nằm đó

"Vắt và cho mấy anh rồi. Đây là tiền công"- Ivy rút ra bốn tờ 100 đô

"Cảm ơn ạ"- bốn người bảo vệ mừng rỡ cầm tiền xong rồi đi

Thái Hoà mở cửa, bế Evy vào giường nằm, thoa thuốc vào má Evy

Còn Shin, Ivy, Vill và Anna thì mỗi người nắm đầu của mấy á đó rồi kéo vào giống như là kéo gà

"Bây giờ sao ạ?"- Shin

"Tạt nước lạnh vào tụi nó đi"- Ivy

Ào...ào...ào...ào

Triệu Phương, Điền Kim và hai người còn lại thấy cái gì lạnh lạnh nên tỉnh dậy. Lúc tỉnh dậy thì thấy da đầu của mình giống như là bị nứt

"Tỉnh rồi hả?"- Vill

"Tụi bây muốn làm gì?"- Điền Kim

"Chỉ là cho tụi bây biết bị tát là như thế nào thôi?"- Anna

"Shin, kêu bốn bảo vệ lúc nãy lên đây"- Ivy

"Vâng"

1 phút sau, bốn người bảo vệ lúc nãy có mặt

"Vào đây, mỗi người các anh tát vào mặt mấy người này cho tôi. Chừng nào tôi kêu ngừng thì ngừng. Tát xong sẽ có thưởng"- Ivy

"Tụi bây...á"- Triệu Phương chưa nói hết thì bị tát

10 phút sau, ai nấy đều bị tát đến nổi cái mặt sưng, chảy máu

"Hồi nãy tụi bây nó là tụi bây là tiểu thư của công ty Triệu thị và Điền thị đúng không?"- Ivy

"Thì sao?"

"Vậy tụi bây hãy nhìn cho kĩ đây"- Ivy nhếch miệng cười lạnh

"Shin, mang ra đây"- Ivy

"Đây ạ"- Shin mang ra một cái màn hình lớn rồi kết nối với laptop của Ivy

"Bật lên chưa?"- Ivy

"Rồi ạ"- Shin

Triệu Phương và Điền Kim không thể tin vào mắt mình, toàn bộ cổ phiếu trên sàn của cả hai công ty chỉ trong 5 phút giảm 50%. Công ty đột nhiên bị nợ

nần

"Đừng mà, cứ nhắm vào tụi tôi. Đừng làm hại ba mẹ tôi mà"- Triệu Phương khóc lóc van xin

"Các người tưởng mình là tiểu thư nên muốn làm gì thì làm hả? Có thể coi trời bằng vung sao? Biết chúng tôi là ai không?"- Anna

"Không"- Điền Kim

"Biết tập đoàn H.M.A không?"- Vill

"Biết"

"Biết ai là người đứng đầu ở đó không?"- Vill

"Không lẽ...là các cô?"- Triệu Phương hoảng hốt

"Đúng vậy"- Ivy

(Tập đoàn H.M.A là do Minh Hân, Thiên Mẫn, Diệu Anh đứng đầu. Do rảnh rỗi không có gì làm nên mới xin công ty của cha mẹ làm. Bây giờ tập đoàn H.M.A được Thái Hoà làm việc)

"Còn bây giờ, tay nào của cô đã đánh vào em tôi hả?"- Ivy nâng cằm Triệu Phương

"Tay phải hay tay trái?"- Ivy

"Tay trái"- Triệu Phương sợ hãi

"Bỏn anh (chỉ vào bốn bảo vệ), anh chặt được tay của cô ta. Tôi sẽ cho 1000 đô"- Ivy

"Tôi"- tên bảo vệ thứ nhất can đảm nói, dù gì đây cũng đâu phải lần đầu tiên

"1000 đô của anh"- Ivy rút ra tờ 1000\$ đưa cho tên bảo vệ

Thái Hoà nghe vậy liền ôm Ivy vào lòng, bịt hai lỗ tai của cô lại.

"Ngoan, nhắm mắt lại đi em"- Thái Hoà không muốn "vợ" của mình bị ám ảnh, dù gì cô chưa bao giờ xem cảnh tượng này, cô nhắm mắt lại

"Áhhhhhhh"- Triệu Phương đau đớn hét lên

"Bây giờ cô chỉ còn một cánh tay thôi, lo làm ăn tốt đi. Cô có thể đi"- Ivy

"Khoan, chỉ chặt một bàn tay thôi sao. Sao không chặt hết hai bàn luôn đi"- Thái Hoà tức giận

"Đừng, tha cho bọn họ đi anh. Em sợ lắm"- Ivy khóc thút thít vào lòng Thái Hoà

"Có anh ở đây rồi, đừng sợ"- Thái Hoà

"Vậy anh muốn sao đây anh Hoà"- Ivy

"Thôi, tha cho cô ta đi. Cô (chỉ vào Triệu Phương), cô mà dám đụng tới Nguyệt nữa đi là đừng trách tôi tại sao độc ác, nghe rõ chưa"- Thái Hoà

Triệu Phương liền gật đầu

"Cô đi được rồi"- Vill

Triệu Phương đau đớn đứng lên, chạy lẹ ra ngoài

"Các cô có muốn bị giống cô ta không?"- Ivy

"Không"- đồng thanh

"Vậy các cô có thể đi nhưng..."- Ivy kéo dài chữ "nhưng"

"Điền Kim phải ở lại"- Ivy

"Cái gì?"- Điền Kim hốt hoảng khi nghe Ivy nói tên của mình

"Hai cô có thể đi được rồi"- Vill

"Vâng, cảm ơn nhiều"

Nói xong, Cả hai người kia đều đi ra ngoài

"Cô có biết vì sao tôi kêu cô ở lại không?"- Ivy

"Không...không biết"- Điền Kim sợ hãi nên nói lấp bắp

"Tại vì cô là bạn thân nhất của Triệu Phương nên cũng sẽ bị giống như cô ta"- Ivy

"Cô muốn làm gì?"- bây giờ cô ta đã lấy lại vẻ ngạo mạn, trước sau gì cũng chết nên sợ gì

"Yên tâm. Tôi không làm cô bị giống cô ta đâu"- Ivy

"Thật sao?"- Điền Kim vui mừng

"Thật. Trước giờ tôi chưa bao giờ biết nói dối. Tôi chỉ chặt cô một ngón thôi"- Ivy cười

"Cô nói là cô không làm tôi giống cô ta mà"- Điền Kim

"Thì đúng là như vậy. Một ngón và một bàn khác nhau hoàn toàn"- Ivy nói giọng ngây thơ

"Con khốn... Á"- Điền Kim chưa nói xong thì đã bị Ivy tát vào mặt

"Câm miệng. Shin, cắt hai ngón tay của cô ta"- Ivy lớn tiếng ra lệnh

"Vâng"

"Cô nói là một ngón thôi mà, tại sao lại là hai... Áhhhhhh"

Điền Kim nói chưa xong thì đã bị Shin cắt một lúc đến hai ngón

"Tại vì cô chửi tôi"- Ivy

"Biết vậy mình đã không chửi cô ta"- Điền Kim hối hận

"Cô có thể đi ra ngoài được rồi. Lo cho cô bạn của cô tốt một chút"- Ivy

Khi Ivy vừa nói xong thì Điền Kim đã nhanh chân chạy khỏi nơi ác quỷ này. Khi ra ngoài cửa thì gặp Triệu Phương ngồi ở đó một mình. Điền Kim đi nhanh lại phía Triệu Phương bằng ánh mắt căm thù

"Phương, kì này tao với mày phải trả thù con nhỏ đó"

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Ngày Vui

Chương 12: NGÀY VUI

Sau khi Điền Kim ra ngoài, Ivy cho bốn người bảo vệ và Shin đi xuống dưới đó để làm việc. Trong phòng bây giờ chỉ còn lại năm người: Ivy, Vill, Anna, Evy và Thái Hoà

Ivy, Vill, Anna đi lại chỗ của Thái Hoà và Evy để xem vết thương Evy

"Nguyệt, em có sao không vậy? Chắc là đau lắm đúng không? Biết trước vậy hai đã không dẫn em đến nơi này rồi"- Ivy từ một còn người lạnh lùng và nguy hiểm mà đứng trước mặt em mình lại nói lời dịu dàng, dễ nghe

"Hai à, em không sao mà"- Evy cười gượng

"Không sao cái gì, mặt chảy máu rồi nè"- Ivy tức giận

"Em không sao thật mà hai, một hai ngày nữa là nó hết à. Với lại Hoà cũng đã bôi thuốc cho em rồi mà"- Evy nói dối vì cô cũng không biết khi nào nó mới lành lại được, bây giờ nói câu này để Ivy đỡ yên tâm hơn

Evy huych cục chỗ vào Thái Hoà, ý bảo:"Anh nói dừng em đi". Thái Hoà bị vậy liền hiểu ý

"Hân à, anh đã sức thuốc rồi không sao đâu mà"- Thái Hoà

"Sức thuốc rồi lỡ nó không hết thì sao?"- Ivy

"Không có đâu, thuốc này bên hàng ngoại mà. Bảo đảm hiệu quả cực kì"- Thái Hoà nói ra về bảo đảm

"Ừ. Vậy thì được"- Ivy yên tâm thở dài

"Thôi. Chuyện này chấm dứt, bây giờ xuống dưới quấy nào"- Anna cắt đứt màn này

"Anh, em muốn xuống dưới chơi"- Evy nũng nịu Thái Hoà

"Ừ. Anh dẫn em xuống"- Thái Hoà

"Đi tụi bây"- Ivy

Nói xong, cả năm người đều xuống dưới Bar chơi

Ở dưới Bar

Cánh cửa mở tung ra, ba người đàn ông bước vào khiến ai nấy đều sợ hãi

Chan mặc áo đen có chữ "boy" và có hình dây xích, quần rín dài đen, dây chuyền hình mảnh ghép màu đen, giày bata màu đen

Will diện áo caro tay dài trắng đen, quần rín dài đen, giày màu xám đen, dây chuyền hình đầu lâu

Cold thì diện áo sọc burberry đỏ đen, quần rín dài màu xanh nước biển đậm, giày màu dạ quang xanh nước biển.

"Phòng của chúng tôi ở đâu?"- Chan nói giọng không cảm xúc

"Dạ ở trên lầu một, quẹo phải, phòng thứ ba"

Không ai nói một lời, liền đi lên lầu một thì gặp phải...

"Hello Mẫn xinh đẹp"- Will bắt đầu nói chuyện

"Chúng ta chưa thân thiết như vậy đâu"- Vill liếc Will

"Đối với bạn là chưa thân nhưng mà đối với mình là thân"- Will cười

"Kệ anh, tôi không quan tâm"- Vill

"Chào"- Cold

"Chào"- Anna cười gượng

"Ai vậy?"- Chan chỉ vào Evy và Thái Hoà

"Em tôi và anh họ tôi, cũng là bạn trai của nó"- Ivy

"Mặt em bị sao vậy?"- Chan hỏi Evy

"Dạ không có gì đâu. Anh đừng quan tâm"- Evy cười

"Không cho phép cười với đàn ông khác ngoài anh"- Thái Hoà nổi con ghen

"Em biết rồi"- Evy bĩu môi, ôm Thái Hoà

"Sao các anh lại ở đây?"- Anna thắc mắc

"Vậy sao các cô lại ở đây?"- Cold hỏi ngược lại

"Tại vì Bar này là Bar của chúng tôi"- Ivy

"Thật sao? Lúc này chúng tôi đi vào thì thấy có hai cô gái ngồi đó khóc sướt mướt, hình như một người thì chỉ có một bàn tay, người còn lại hình như chỉ còn lại tám ngón"- Cold

"Kệ bọn chúng. Đó là kết quả mà tụi nó xứng đáng được nhận"- Vill cười lạnh

"Chuyện này chắc chắn có liên quan đến các cô. Đúng không?"- Will

"Đúng thì sao"- Anna

"Tại sai các cô lại làm như vậy?"- Chan cau mày

"Anh hãy nhìn vào mặt Nguyệt kia (chỉ vào Evy)"- Anna tức giận

"Có phải là hai người đó làm gì em không?"- Chan

Evy không nói gì, chỉ gật đầu, trong mắt còn vẻ sợ hãi

"Ngaoan, đừng nghĩ đến chuyện đó nữa em"- Thái Hoà

"Dạ"

"Bây giờ chúng tôi đi được chưa?"- Ivy

"Đi đi, tụi tôi đi chung nữa"

Bộ ba không nói một lời, liền đi xuống dưới. Evy, Thái Hoà, Chan, Will, Cold cũng đi xuống

Vị trí ngồi

Vill- Anna- Ivy- Evy- Thái Hoà

Will- Cold- Chan

"Mấy anh chị uống gì ạ?"- phục vụ

"Một ly cosmopolitan cocktail. Nguyệt, em uống gì kêu đi? Anh nữa Hoà"- Ivy

"Vậy cho em một ly cocktail pina colada"- Evy

"Một chai vodka russian"- Thái Hoà

"Anh đừng có uống nhiều rượu quá đó. Em chỉ cho anh uống nửa chai thôi"- Evy

"Anh biết rồi mà vợ"- Thái Hoà cười, ôm Evy vào lòng

"Một ly cocktail margarita"- Vill

"Một ly cocktail blue margarita"- Anna

"Các cô không biết uống rượu à. Sao toàn uống cocktail không vậy?"- Cold

"Biết uống nhưng không thích uống"- Vill

"Một chai scotch whisky"- Chan

"Một chai hennessy"- Will

"Một chai ballantines finest"- Cold

"Mấy anh toàn uống rượu bên hàng ngoại không đấy. Có tiền trả cho quán chúng tôi không vậy?"- Anna đùa

Chan, Will và Cold không nói gì. Ai nấy đều rút ra 10 triệu

"Tôi nói giỡn thôi, mấy anh cất vào đi. Hôm nay tụi tôi sẽ bao"- Anna cười

"Cứ giữ đi. Tụi tôi lỡ lấy ra rồi, bây giờ "lười" cất vào lắm"- Cold

Ivy lấy điện thoại ra gọi cho Shin

"Shin, qua chỗ chị lấy tiền. Có tới 30 triệu, đủ cho em nuôi sống gia đình"- Ivy nửa đùa nửa thật

2 phút sau, Shin lên lấy tiền rồi quay lại chỗ cũ để làm việc với tâm trạng đang vui mừng

"Cạn ly cho sự làm quen của chúng ta"- Cold

"1,2,3 vô"- đồng thanh

Nói xong ai nấy đều uống ly của mình. Có thể nói đây là ngày vui nhất của Bộ ba nữ và nam

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Trò Chơi Chụp Hình

Chương 13: TRÒ CHƠI CHỤP HÌNH

"Đi chỗ khác chơi đi, ở đây hoài chán lắm"- Anna thờ dãi

"Bây giờ mới có 8h à"- Vill nhìn điện thoại

"Đi ra diamond chơi đi. Được không? Tao muốn mua sắm"- Ivy đưa ra sáng kiến

"Ok"- tất cả trừ Evy và Thái Hoà

"Hai người đi không?"- Vill hỏi Evy và Thái Hoà

"Em cũng muốn nhưng mà..."- Evy quay qua nhìn Thái Hoà

"Được đi nhưng phải có anh đi cùng"- Thái Hoà đưa ra kết luận

"Cảm ơn anh"- Evy ôm Thái Hoà

"Đi đi. Lẹ lên"- Cold hỏi

Tại diamond plaza

Tám người mỗi người đi một chiếc xe, riêng Minh Nguyệt và Thái Hoà thì đi chung xe, cả tám chiếc đi vào chỗ giữ xe. Bước xuống, tất cả ánh mắt ở đó đều dồn về tám người đó nhưng mà tất cả đều không quan tâm, đi ra chỗ giữ xe

"Ồ đây mới xây thêm hả?"- Minh Hân ngo ngác hỏi

"Ừ"- Cold cười

"Bên Mỹ đẹp hơn nha"- Minh Hân

"Tao biết mà"- Thiên Mẫn cười để lộ hàm răng và lộ lúm đồng tiền

Gia Minh khá ngạc nhiên về nụ cười của Thiên Mẫn, trước giờ cô chưa hề cười với anh nhưng được thấy nụ cười này cũng vui rồi mặc dù nụ cười ấy không dành cho anh

"Nè, mày làm gì mà đơ dừ vậy"- Âu Dương Thiên lung lay Gia Minh

"Ờ không có gì"- Gia Minh hết hồn

"Đi lên lầu đi, ở trên đó mới có thêm hàng đẹp lắm đó"- Diệu Anh hơn hớn

"Ừ"- Minh Hân

Nói xong tất cả đều đi lên lầu, số lượng nhìn lúc này bây giờ tăng lên gấp hai, ba lần

"Ê, trước khi mua đồ, tôi có trò chơi nè. Máy anh chơi không?"- Thiên Mẫn đưa ra sáng kiến

"Chơi"- đồng thanh tập 1

"Nhưng mà thua thì máy anh phải xách đồ dùm tui tôi. Ok không?"- Thiên Mẫn

"Ok"- đồng thanh tập 2

Thiên Mẫn nhìn Diệu Anh và Minh Hân cười, hai người thấy nụ cười đó liền hiểu ý.

"Trò chơi là như thế này, nếu các anh chụp hình với 150 người con gái thì các anh thắng"- Thiên Mẫn

"Trò chơi sao đơn giản vậy?"- Âu Dương Thiên hết sức ngạc nhiên vì trò chơi của Thiên Mẫn

"Nếu đơn giản thì các anh có muốn chơi không?"- Diệu Anh cũng "hùa" theo Thiên Mẫn

"Chơi thì chơi, còn các cô thì sao?"- Hàn Phong nhướn mày

"Thì chúng tôi cũng giống các anh, cũng là chụp hình với 150 người nhưng là con trai. Nếu các anh chơi gian thì tui tôi làm gì các anh cũng được. Ok?"- Thiên Mẫn

"Ok. Các cô cũng không được chơi gian, nếu chơi gian thì các cô phải nghe những gì mà chúng tôi nói"- Gia Minh

"Ok"- đồng thanh

"Em không chơi có được không?"- Minh Nguyệt nói nhỏ

"Cũng được. Vậy em đi chơi với anh Hoà đi"- Minh Hân

"Vâng. Em đi đây. Máy anh chị chơi vui về nhà"- Minh Nguyệt kéo Thái Hoà đi "lượn"

"Trò chơi bắt đầu. Trong vòng một tiếng các anh phải chụp được 150 người"- Diệu Anh

"Bắt đầu"- bộ ba nữ

50 phút sau. Bên bộ ba nam

"Chết rồi tui bây oi, kì này thua rồi. Mới chỉ có 100 người à. Kiểm đầu ra thêm 50 người nữa đây"- Gia Minh bắt đầu "khóc lóc"

Chà là lúc này đi kiểm người chụp hình, con gái ở đó tưởng là bộ ba nam này bắt cóc nên không dám chụp hình, vì gần đây đang có vụ bắt cóc mà là "traí đẹp" bắt nên mấy người con gái đó không dám. Bộ ba nam đi tới đâu thì những người con gái đó lùi xuống hoặc là tránh né. Khó khăn lắm mới chụp chung được với 100 người

"Thua thì thôi. Dù gì trò này cũng chỉ chơi cho vui thôi mà"- Hàn Phong

"Chưa chắc gì chúng ta thua. Còn phải xem bọn con gái kia nữa, lỡ ba người đó thiếu người nhiều hơn bên mình thì bọn mình thắng chắc"- Âu Dương Thiên

Bên bộ ba nữ

"Kì này máy ông nội đó thua chắc rồi"- Thiên Mẫn cười

"Tự nhiên mày nghĩ ra trò gì đâu không à"- Minh Hân cũng cười

"Tao làm vậy là cũng chỉ để cho mày vui thôi mà"- Thiên Mẫn bấu môi

"Tao biết"- Minh Hân

"Ê, còn 10 phút nữa, tụi bây muốn làm gì nữa không?"- Diệu Anh

"Thôi, đi lại chỗ hồi nãy đi"- Minh Hân

"Ừ"- Diệu Anh

Nói xong, bộ ba nữ đi lại chỗ tập trung nhưng không thấy bộ ba nam kia. Cả bọn bất chợt nở nụ cười

"Haha, có khi nào mấy ông nội đó đi kiếm người chụp không?"- Thiên Mẫn cười sặc sụa

"Có khi là chụp chung với lao công cũng nên"- Diệu Anh

Minh Hân không nói gì, chỉ lắc đầu cười

10 phút sau

Bộ ba nam đi lại chỗ tập trung thì thấy bộ ba nữ, mỗi người cầm điện thoại lướt

"Nè"- Gia Minh

"Ồ, mấy anh tới rồi hả? Tụi tụi tôi ngồi chờ mấy anh nãy giờ á"- Thiên Mẫn nói giọng ngây thơ

"Nãy giờ?"- bộ ba nam

"Ừ. 10 phút rồi"- bộ ba nữ

"Mấy anh chụp được bao nhiêu người rồi. Tụi tụi tôi là hơn 150 luôn đó nha"- Diệu Anh

"Ờ thì...tụi tụi tôi chụp được với..."- Âu Dương Thiên nói tới đây "câm" luôn

"Nhiều?"- Bộ ba nữ

"À thì với...100 người"- Hàn Phong

"100 người? Xem ra sức hút tụi con gái chúng tôi hơn các anh đó nha"- Minh Hân

"Được rồi. Bây giờ các anh thua chúng tôi rồi, mấy anh phải đi theo chúng tôi"- Thiên Mẫn

"Chúng tôi biết"- giọng ừ ừ

"Gia Minh anh đi theo tôi, Âu Dương Thiên đi theo Diệu Anh, Hàn Phong đi theo Minh Hân. Lát hồi về mấy anh cũng phải đưa chúng tôi về"- Thiên Mẫn

"Vây xe của chúng tôi thì sao?"- bộ ba nam

"Các anh làm sao tôi không quan tâm. Giao kèo rồi, có chơi thì có chịu. Ok?"- Thiên Mẫn

"Biết rồi"

Trong lòng ai đó đang vui

"Bạn yên tâm, mình mua ít lắm"- Diệu Anh

"Ờ"- Âu Dương Thiên cười gượng

"Đúng đó. Thiên, anh yên tâm, Diệu Anh nhà chúng tôi là sống đơn giản nhất. Chỉ tội cho Hàn Phong"- Thiên Mẫn nhìn Hàn Phong

"Tại sao lại tội cho tôi?"- Hàn Phong bất chợt nhướn mày

"Tôi quên nói cho anh biết là Minh Hân nó mà đi mua sắm là nó mua hơi bị nhiều"- Thiên Mẫn cười

Hàn Phong nhìn Minh Hân, cô không nói gì, chỉ gật đầu

"Còn Mẫn thì sao?"- Gia Minh sợ mình bị "hành hạ" nên hỏi trước để chuẩn bị tinh thần

"Tôi thì mua cũng hơi nhiều nhưng không nhiều bằng con Hân"- Thiên Mẫn

"Rồi, đi thôi"- Diệu Anh chủ động kéo tay Âu Dương Thiên

"Ồ..."- Âu Dương Thiên đỏ mặt

"Sao vậy?"- Diệu Anh quay xuống hỏi

"À không có gì"

"Đi"- Thiên Mẫn quay qua nói với Gia Minh

"Ừ"

"Đi thôi"- Minh Hân cười

"..."- Hàn Phong không trả lời, liền đi theo Minh Hân

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Kí Ức

Bên chỗ của Diệu Anh và Âu Dương Thiên, tại cửa hàng quần áo

"Cậu qua bên này với mình"- Diệu Anh kéo tay Âu Dương Thiên

"Tại sao lại vào đây?"- Âu Dương Thiên

"À, tại vì sắp tới sinh nhật của daddy mình nên mình muốn mua áo tặng daddy"- Diệu Anh giải thích

"Với lại mình muốn cậu thử dùm. Bạn không phiền chứ?"- Diệu Anh

"Ừ. Tất nhiên rồi"- Âu Dương Thiên cười

"Cảm ơn cậu"

"Bạn thấy áo này sao? Được không?"- Diệu Anh đưa một cái áo sơ mi caro màu trắng đen, đằng trước áo có một cái túi

"Cũng được"

"Vậy bạn vào đó thử đi"- Diệu Anh đẩy Âu Dương Thiên vào phòng thử đồ

"..."- Âu Dương Thiên không nói gì, mặc Diệu Anh đẩy tới đó

Bên trong, Âu Dương Thiên đang thay quần áo. Bên ngoài thì Diệu Anh lên cười thầm

5 phút sau

Âu Dương Thiên bước ra ngoài với cái áo. Diệu Anh nhìn Âu Dương Thiên đắm đuối, khẽ đỏ mặt

"Mình...mặc được không? Sao bạn nhìn mình dữ vậy?"- Âu Dương Thiên cười để lộ ra cái răng khênh trông rất đẹp trai (chắc chót ><)

"Ồ...không có gì. Bạn mặc vào đẹp lắm nha"- Diệu Anh đi tới chỗ Âu Dương Thiên

"..."- Âu Dương Thiên đỏ mặt

"Cô lấy cái áo này cho tôi đi"- Diệu Anh quay sang nói với cô phục vụ

"Vâng ạ"- cô phục vụ lễ phép cười nói

"Cậu vào trong thay áo đi"- Diệu Anh

"Ừ"- Âu Dương Thiên

5 phút sau

Âu Dương Thiên đã thay xong đồ cũ, bước ra ngoài đưa áo cho cô phục vụ để tính tiền

"Thưa cô, tổng cộng là 1.500.000 nghìn ạ"- cô phục vụ cười

"Có áo nữ mà giống vậy không?"- Diệu Anh nói nhỏ vào tay phục vụ

"Có ạ"

"Vậy thì lấy thêm cái đó đi, size M"- Diệu Anh

"Vâng"- phục vụ đi lấy cái áo đó

"Thưa cô, tất cả là 2.900.000 nghìn ạ"

Diệu Anh đưa ra một cái thẻ bạc kim, phục vụ nhận lấy, bắt đầu quẹt

"Thưa cô, trả cho cô ạ. Đây là đồ của cô ạ"- phục vụ trả thẻ và đưa đồ cho Diệu Anh

"Đi thôi"- Diệu Anh kéo tay Âu Dương Thiên đi ra chỗ khác

Âu Dương Thiên lại đỏ mặt

Bên chỗ của Thiên Mẫn và Gia Minh

"Đi coi phim không?"- Thiên Mẫn

"Ừ. Đi thì đi"- Gia Minh vui mừng vì không được làm "osin"

"Phim mà á, anh có sợ không? Nếu sợ thì anh có thể đi chỗ khác, tôi tha cho anh đó"- Thiên Mẫn cười

"Ma thôi mà, có gì đâu mà sợ"- Gia Minh tỏ ra vẻ không sợ

"Tôi muốn coi insidious 3, anh đi mua vé được không?"- Thiên Mẫn yêu cầu

"Được"- Gia Minh không do dự liền gật đầu

"Sẵn tiện mua thêm bắp rang với nước ngọt luôn nha"

"Ừ"

5 phút sau

Gia Minh quay lại, trong tay cầm 2 chiếc vé, hai phần bắp rang và hai phần nước ngọt. Bộ dạng lê thê của anh trông rất buồn cười khiến Thiên Mẫn đứng đó còn cười sặc sụa

"Haha, tướng đi của anh... Haha..."

Gia Minh không nói gì, chỉ đỏ mặt

"Của Mẫn nè"- Gia Minh đưa cho Thiên Mẫn một chiếc vé, một phần bắp rang và một phần nước ngọt

"Cảm ơn anh"- Thiên Mẫn nhận lấy

Nói xong, cả hai người đều đi vào rạp để coi phim ma

Bên chỗ của Minh Hân và Hân Phong

"Đi ăn đi. Tôi đói bụng"- Minh Hân lung lay Hân Phong

Hân Phong thấy bộ dáng "đáng thương" của Minh Hân không nỡ để cho cô đói bụng nên anh đã dẫn cô đi tới KFC

"Tôi không ăn KFC đâu"- Minh Hân bĩu môi

"Chứ cô muốn ăn gì?"- Hân Phong bực bội

"Muốn đi ăn ở Tiny World"- cô cười

"Đói bụng tại sao lại đi ăn ở đó?"- Hàn Phong nhướn mày

"Nè, bộ anh có tật hả? Sao lúc nào cũng nhướn mày vậy? Tôi thích ăn bánh ngọt, giao kèo rồi, anh phải làm những gì mà tôi yêu cầu"- Minh Hân làm vẻ "con nít"

"Tôi biết rồi"

Nói xong, cả hai người đều đi ra chỗ giữ xe

"Cô đứng yên ở đây, không được đi lung tung"- Hàn Phong "nhắc nhở"

"Tôi không phải con nít, với lại tôi cũng có võ chứ bộ"

"..."- Hàn Phong không nói gì, chỉ đi vào chỗ giữ xe

5 phút sau

Hàn Phong dẫn xe ra ngoài

"Lên"

"Tôi đang lên"

Nói xong, chiếc xe di chuyển tới Tiny World

Trên xe của Hàn Phong, Minh Hân lấy điện thoại ra gọi cho Shin

"Alo"- Shin

"Đi tới diamond lấy xe của chị về, nó ở trong chỗ giữ xe"

"Vâng"

Cô cúp máy, chuẩn bị nhắn tin

"Anh à, mai em không có đi học"

2 phút sau

"Y.Ê.U là cùng nhau trong tay đi dưới con đường,

Là cùng trao cho nhau ngọt môi hôn..."

Nhạc chuông của Minh Hân vang lên

"Alo"- Minh Hân

"Sao mai em không đi học?"- Khánh Anh nói giọng có chút quan tâm

"Tại hôm nay em đi chơi rồi, tối khuya em mới về"

"Em đi với ai?"

"Hàn Phong"- Minh Hân liền trả lời

"Ừ, em đi chơi vui về"

"Vâng, em cúp máy đây"

"Gọi cho ai vậy?"- Hàn Phong

"Gọi cho ai thì kệ tôi, liên quan đến anh hả?"

"Tôi chỉ hỏi vậy thôi, có cần làm quá lên không?"- Hàn Phong không nói chuyện nữa, tiếp tục lái xe

Tới Tiny World

Minh Hân đi vào trong, Hàn Phong chỉ biết bước xuống lắc đầu rồi cười, anh cùng cô vào trong, cả hai người ngồi vào bàn. Phục vụ bắt đầu nói:

"Mấy anh chị ăn gì ạ?"

"Bốn cái bánh macaron, một cái bánh tiramisu, một đĩa chocolate truffle"

"Cô là heo hả? Nhiều vậy sao ăn hết"- Hàn Phong giật mình với độ ăn "kinh khủng" của cô

"Kệ tôi, ăn không hết thì đem về"

Hàn Phong nói với phục vụ: "Lấy thêm một phần tiramisu, một ly cafe"

"Vâng. Mấy anh chị đợi một chút ạ"

Nói xong phục vụ đi. Minh Hân bắt đầu hỏi Hàn Phong:

"Anh cũng thích ăn bánh ngọt nữa à?"

"Không"

"Không thích ăn thì tại sao lại kêu?"

"Bởi vì thích"

"Đúng là người kì cục"

Hàn Phong nhớ lại kí ức của mình

"Nè, ai cho cậu ăn bánh của mình?"- một bé gái ba tuổi ngồi trong nhà la lên

"Mình đói quá"- một bé trai ba tuổi than thở

"Vậy mình cho cậu ăn, nhưng với một điều kiện"- bé gái đó cười

"Điều kiện gì?"- bé trai nhướn mày

"Đó là..."- bé gái nói tới đó thì chёc một miếng kem lên mặt bé trai

"Rồi đó. Cậu ăn đi"

"A. Cậu dám chёc kem lên mặt mình hả? Mình không ăn nữa, mình chёc lại cậu"

Nói xong bé trai bắt đầu chёc kem lên mặt bé gái đó, cả hai bắt đầu đùa giỡn, đuổi bắt nhau

"Haha..."

Tiếng cười của hai đứa trẻ vang khắp nhà

Quay trở lại với hiện tại, Hàn Phong bắt chột cười

"Nè, anh làm gì mà cười vậy?"- Minh Hân

"Không có gì. Bánh có rồi kìa, ăn đi"

Nói xong cả hai bắt đầu ăn bánh của mình

Tại phòng Khánh Anh

Sau khi Minh Hân cúp máy, anh liền ném điện thoại lên giường, trên tay bắt đầu nổi gân xanh

"Tên Hàn Phong chết tiệt"- Khánh Anh khё chửi một tiếng

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Mất Mặt

"Mai đi chơi nữa đi, dù gì ngày mai tôi cũng không đi học"- Minh Hân đang ăn thì ngược đầu lên nói chuyện với Hàn Phong

"Muốn đi đâu?"

"Tôi cũng không biết. Ba năm nay tôi ở bên Mỹ nên bây giờ quên hết đường xá ở Việt Nam rồi"

"Tôi cũng giống cô nhưng mà trí nhớ của tôi không có kém. Đường xá ở đây tôi còn thuộc nữa đó"- Hàn Phong cười

"Mệt quá. Nói chung là mai anh dẫn tôi đi đâu cũng được. Anh rủ bạn anh, tôi rủ bạn tôi. Đi xe của anh. Vậy đi. Không nói nữa"- nói xong cô tiếp tục việc đang làm. Đó chính là ăn bánh ngọt để quên cơn đói

"Sao cô thích ăn bánh ngọt vậy?"

"Sở thích của tôi là ăn bánh ngọt, lúc nào đói thì tự nhiên lại thích bánh ngọt, đôi lúc thì cũng ăn cơm nhưng ăn xong lại ăn bánh ngọt. Là quá đúng không? Bác sĩ nói tôi là ăn bánh ngọt lúc nào cũng được, sẽ không bị bệnh hoặc tăng cân, nếu tăng thì sẽ rất ít"

"Thảo nào tôi thấy thân hình cô rất đẹp, nhưng mà con gái mập mập trắng trẻo sẽ đẹp hơn"- Hàn Phong nửa đùa nửa thật

"Anh đang khen tôi hay là nói móc tôi vậy?"- tới lượt Minh Hân nhướn mày

"Cả hai"

"Không nói chuyện với anh nữa"

Minh Hân lấy điện thoại ra, gọi cho Thiên Mẫn

"Thuê bao..."

Nói tới đó cô liền hủy cuộc gọi (có vẻ đã quá quen thuộc)

"Sao không nói chuyện với bạn cô đi?"

"Nói được thì đã nói rồi"

Vừa nói vừa bấm số điện thoại của Diệu Anh

"Thuê bao..."

Cô lại hủy cuộc gọi

"Lạ quá! Tại sao không đưa nào chịu bắt máy?"

(Bên chỗ Thiên Mẫn thì đang xem phim chưa xong. Bên Diệu Anh thì đang đi chơi nên để chế độ rung. Tất nhiên là không có ai bắt máy rồi)

Cô tắt điện thoại, để nó lên bàn và lại tiếp tục ăn bánh. Cuối cùng cũng đã ăn xong tất cả, Hàn Phong cũng đã ăn xong

"Về thôi"- Hàn Phong đứng dậy, anh để lại 2.000.000 trên bàn

"Chờ tôi lại diamond"

"Gi?"- Hàn Phong lại nhướn mày

"Tôi chưa mua sắm. Tôi chỉ mới ăn thôi"

"Vậy thì đi nhanh lên, đóng cửa là tôi không chờ cô ra chỗ khác mà mua đâu đó"

Nói xong, cả hai đi ra cửa tiệm, bước lên xe, xe đi chuyển tới diamond

Tại diamond plaza, trong cửa hiệu quần áo

Minh Hân đã thử tất cả 35 cái áo nhưng không cái nào làm cô vừa ý. Cô nói với nhân viên:

"Lấy tất cả những cái áo tôi mới mặc"

Cô đang nói thì chú ý tới cái áo khoác nam kaki cổ đứng nút bấm gần đó

'Áo này anh Khánh Anh mà mặc vào chắc đẹp trai lắm đây'- cô nghĩ

"Lấy cái áo đó cho tôi"- cô chỉ

"Vâng"

"Nè, cô là con gái hay con trai vậy? Hay là cả hai luôn? Sao mua áo con trai và con gái luôn vậy?"- Hàn Phong

"Tôi mua hay là anh mua?"

"Cô mua"

"Vậy tôi mua gì thì kệ tôi. Liên quan đến anh không?"

"..."

Minh Hân đưa thẻ bạc kim cho nhân viên để tính tiền, nhân viên quét xong trả cho cô

"Anh cầm đi"- cô chỉ vào đồng hồ

"Tôi biết"

"Khoan. Đưa cái giỏ có áo con trai cho tôi"

"Đây nè"

Đường đường là tổng giám đốc công ti mạnh nhất mà lại xách đồ cho phụ nữ. Hên là người ngoài ít biết tới anh, chứ nếu biết thì còn ra hệ thống gì nữa, quá mất mặt.

"Về được rồi"- Minh Hân cười

"Đưa bớt đây, tôi xách phụ cho"- cô thấy Hàn Phong xách đồ mệt mà đồ mớ hôi nên thấy "tội"

"Không cần"

"Vậy thôi"

Vừa đi vừa nói mà đã ra khỏi diamond. Hàn Phong đi tới chỗ giữ xe, lấy xe ra ngoài, Minh Hân bước lên xe, xe di chuyển tới nhà Minh Hân.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Trại Trẻ Mồ Côi

Sáng hôm sau

Tất cả tập trung lại nhà của Minh Hân, Thiên Mẫn nhấn chuông, Minh Hân bước ra mở cửa kèm theo bịch đồ hôm qua vừa mua. Mới bước ra cửa, Diệu Anh hỏi:

"Mày cầm theo gì vậy?"

"Đồ"

"Đồ gì?"

"Quần áo"

"Đem theo làm gì?"

"Cho mấy đứa nhỏ"

"À! Tại sao không nói với tao để tao mua quà cho lũ nhỏ?"

Chẳng qua là Minh Hân, Thiên Mẫn, Diệu Anh hay ghé qua trại mồ côi, lúc nào chán thì đi vào đó để chơi với lũ trẻ

"Quên"

Một câu hết sức là "nhẹ nhàng"

"Đi một xe thôi, cất hết vào gara của tôi đi"

Minh Hân mở cửa để cho những chiếc xe chạy vào, quyết định đi xe của Hàn Phong. Cả đám đi lên xe, Minh Hân nói:

"Đi trại trẻ mồ côi trước đi, một chút thôi"

"Làm gì?"- Hàn Phong nhướn mày

"Hồi này anh không nghe tôi nói hả? Đi tới đó nhanh lên không thôi là khỏi đi chơi, lỗi là do anh đó"

"Biết rồi"

Nói xong, xe di chuyển tới trại trẻ mồ côi

Tại trại mồ côi

Tất cả đều bước xuống xe. Minh Hân, Thiên Mẫn, Diệu Anh đi trước sau đó mới tới Hàn Phong, Gia Minh, Âu Dương Thiên đi sau. Nhìn bộ ba nam này giống như vệ sĩ của bộ ba nữ

"A"

Đang đi vào trong thì có một bé gái bị vấp ngã. Minh Hân thấy vậy thì vội vã chạy tới đó, đỡ đứa bé đó đứng lên

"Trang à! Em đi đứng kiểu gì mà bị vấp ngã vậy hả?"- Minh Hân không vui lớn tiếng nói làm cho đứa bé đó phải run bần bật

"Em...em..xin lỗi"

Nói xong đứa bé bật khóc, làm Minh Hân lúng túng không biết xử lý

"Trang ngoan. Đừng khóc nha. Chị thương"

Bộ ba nam đứng đằng sau không thể ngờ được một người lạnh lùng như Minh Hân lại có thể nói chuyện như vậy

Vừa nói vừa lau nước mắt cho cô bé, nhưng nước mắt cô bé đó cứ chảy liên tục

"Chị có quà cho Trang nè"

Thấy cô bé chưa nín khóc, Minh Hân phải đưa quà ra. Đứa bé tên Trang đó bây giờ từ từ nín khóc

"Chị...Hân đừng..ng hu..ng dữ với em. Em sợ"

Bé Trang nói có chút sợ

"Ừ. Chị sẽ không hung dữ với bé Trang. Hồi này chị là tại vì chị lo cho em chứ chị hoàn toàn không muốn la em"

"Đây. Cho em"

Minh Hân đưa cho cô bé đó một chiếc áo họa tiết hoa mai hồng sen. Kiểu áo đơn giản, xinh xắn, họa tiết hình hoa mai rất đẹp

Khi đưa cho bé Trang thì bé đã nín khóc luôn nhưng trên mặt thì bắt đầu xuất hiện nụ cười

"Quoa...đẹp quá đi! Cảm ơn chị Hân!"- bé Trang cười

"Ừ. Em vào trong đi"- Minh Hân cũng đáp lại nụ cười đó

"Vâng ạ! Nhưng mà bạn trai của chị đẹp trai thật đó nha"

Nói xong, bé Trang chạy vào trong, lè lưỡi cười

"..."- không nói gì, chỉ đỏ mặt

Hàn Phong lúc này cũng đang đỏ mặt

"Cô là Minh Hân thật à? Sao khác với lúc trước quá vậy?"- Gia Minh

"...."

Cô không nói gì. Chỉ đi vào trong trại. Đi tới phòng, gặp chủ của trại này

"Chào cô Lý ạ!"- bộ ba nữ

Có vẻ như cô Lý không để ý nhưng khi bộ ba nữ nói thì cô Lý ngẩng đầu lên cười

"Ồ! Các con mới tới hả?"

"Vâng ạ!"

"Ba chàng đẹp trai này là ai đây? Đừng nói là bạn trai nha"- cô Lý nửa đùa nửa thật, nhìn sang bộ ba nam

Bộ ba nam bây giờ ai nấy đều đỏ mặt. Nhất là Âu Dương Thiên là người đỏ mặt đầu tiên

"Cô hiểu lầm rồi. Ba người này là bạn con"- Diệu Anh giải thích

"À, vậy à! Cô còn tưởng là bạn trai của các con chứ!"- cô Lý cười

"Cô cứ đùa!"- Thiên Mẫn

"Cô Lý nè! Con có đồ cho lũ nhỏ nè cô, có gì cô cho mấy em mặc nha!"- Minh Hân cười, đưa bọc đồ cho cô Lý

"Cảm ơn con. Mà con tới chơi là tụi nhỏ vui rồi, không cần quà cáp gì đâu. Tụi nhỏ nhớ ba đứa con lắm đó"

"Tụi con tới đây là đưa đồ thôi. Có dịp tụi con sẽ tới chơi lâu hơn"- Minh Hân

"Ừ. Vậy tụi con về hả?"

"Vâng"- bộ ba nữ

"Vậy tụi con nhớ tới đây nữa nha!"

"Tất nhiên rồi cô. Thôi, tụi con đi nha! Tạm biệt cô! Cô nói với lũ nhỏ là lần sau con sẽ tới chơi"

"Ừ. Tụi con đi đi"

"Tụi con đi nha"- Minh Hân vẫy tay chào tạm biệt cô Lý

Nói xong. Tất cả đều đi ra ngoài, bước lên xe chuẩn bị đi chơi

"Bộ các cô hay tới đó lắm hả?"- Hàn Phong

"Ừ. Tụi tôi tới đó là chủ yếu là chơi với lũ nhỏ"- Diệu Anh

"Xem ra các cô cũng hiền"- Gia Minh

"Thì tụi tôi ai cũng hiền hết mà. Bộ các anh thấy chúng tôi dữ lắm à"- Thiên Mẫn trừng mắt với Gia Minh

"Đâu có. Mẫn là hiền nhất mà"- Gia Minh ra sức nịnh nọt Thiên Mẫn

Nhưng những lời nói này khiến cho Thiên Mẫn nổi da gà

"Bây giờ đi đâu?"- Hàn Phong

"Đi ra sài gòn đi. Cát xe ở đâu đó rồi cả đám đi bộ"- Minh Hân đưa ra ý tưởng hết sức là "độc ác"

"Gi? Đùa à?"- Âu Dương Thiên hét hồn. Đi bộ là việc anh chưa ghét nhất

"Vậy bây giờ có đi không?"- Minh Hân bây giờ nói giọng dưới 0 độ khiến cho cả đám phải sợ. Bao gồm cả hai đứa bạn thân của cô

"Ờ bây giờ tao thấy đi bộ tốt cho sức khỏe, hay là cả đám mình đi bộ nha"- Gia Minh

"Ừ"

Minh Hân nghe vậy thì miệng bắt đầu cười

Trong lớp học

"Lớp hôm nay vắng bao nhiêu hả Hà Thanh?"- giọng của bà cô chủ nhiệm

"Dạ vắng bảy người thưa cô. Là bảy người mới vào đó cô"- Hà Thanh

"Được rồi! Cuối tháng cô sẽ hạ hạnh kiểm của bảy người đó. Bây giờ cả lớp lấy bài ra học"

Tất cả lấy sách tập ra để chuẩn bị cho bài học mới

'Mới vào học có một ngày duy nhất mà đồng loạt nghỉ hết. Cầu mong đi tới đâu là có tai nạn đến đó'- Hà Thanh nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Gặp Hai Anh Em Nhà Họ Đình

Hân Phong không biết chỗ nào gửi xe nên đi ra diamond vì trong đó có chỗ gửi xe và nó cũng ở trong sài gòn. Tất cả bước xuống chỗ gửi xe, hàng ngàn con mắt đang nhìn vào cả đám nhưng bộ ba nam và nữ không quan tâm. Tất cả đều đi ra chỗ đó để bắt đầu cuộc hành trình đi bộ do Minh Hân sắp đặt

"Đi đâu đầu tiên?"- Hân Phong

"Đi ăn"- Diệu Anh

"Ở đâu?"

"Ở đó đi"- Diệu Anh chỉ nhà hàng đối diện

Hân Phong đi tới đó đầu tiên, những người còn lại cũng đi theo nhưng Minh Hân là người đi chậm nhất. Thiên Mẫn đi không thấy Minh Hân thì quay đầu lại thì thấy Minh Hân đi từ từ, chạy lại đó nói:

"Sao vậy?"- Thiên Mẫn lo lắng hỏi

"Đau bụng"- lông mày Minh Hân nhăn lại

"Mày chịu được không?"- Diệu Anh đang đi thì nghe Thiên Mẫn nói Minh Hân đau bụng nên cô cũng quan tâm

"Được mà. Tụi bây đi trước đi, tao theo sau"

"Thôi. Đi chậm cũng đâu chết ai đâu, mày cứ đi từ từ"- Diệu Anh

"Ừ"

Bộ ba nữ bắt đầu đi từ từ. Bộ ba nam đi vào mà không thấy bộ ba nữ, Gia Minh là người nói đầu tiên:

"Ba người con gái kia đâu rồi?"

"Kia kia"- Âu Dương Thiên

Bộ ba nữ đi lại đó, ngồi xuống. Bộ ba nam thì thấy bộ ba nữ ngồi nên cũng ngồi theo, Gia Minh ngồi đối diện với Thiên Mẫn, Âu Dương Thiên ngồi đối diện với Diệu Anh còn Hân Phong thì đối diện với Minh Hân. Thiên Mẫn nói đầu tiên:

"Mấy anh qua đó ngồi đi. Tôi sợ bàn không đủ"

"Được rồi"- Gia Minh ù rũ "lết" qua bàn kê. Âu Dương Thiên và Hàn Phong thấy vậy cũng "lết" theo nhưng không giống bộ mặt của Gia Minh. Thiên Mẫn chuyển qua chỗ Gia Minh này mới ngồi. Phục vụ đi lại đó hỏi:

"Mấy chị ăn gì ạ?"

"Một phần com chiên cá nạc, một phần mực xào sa tế, một phần tôm nướng muối ớt, một ly nước ép bí đao"- Thiên Mẫn

"Một phần mì xào singapore, một phần cá basa lăn bột chiên giòn, một phần mực sốt sa tế, một ly nước dưa hấu"- Diệu Anh

"Còn chị?"- Phục vụ nhìn Minh Hân

"Qua 8h30 chưa?"- Minh Hân nhìn Diệu Anh

"Rồi"

"Vậy một phần súp nấm tuyết cua, một phần bò nướng muối ớt, một ly sữa tươi nóng"- Minh Hân

Bộ ba nam bị "sốc" khi bộ ba nữ gọi món ăn. Bộ ba nam đều phán ra một câu: "Ăn như heo"

"Mấy anh ăn gì ạ?"- phục vụ đi tới bàn bộ ba nam cười nói

"Một phần súp hải sản, một phần cá hồi sashimi, một chai nước suối"- Hàn Phong

"Một phần com chiên hải sản, một phần tôm khoắc long bào, một chai nước suối"- Gia Minh

"Một phần mì xào thập cẩm, một phần gà rán với sốt chanh, một chai nước suối"- Âu Dương Thiên

"Vâng. Mấy anh chị đợi chút ạ"- phục vụ cười nói xong liền ly khai

15 phút sau. Đồ ăn được bung lên bàn của bộ ba nam và nữ, tất cả bắt đầu ăn, mới đụng đũa thì...

"Minh Hân đó à?"- Đình Phong đi lại bàn của bộ ba nữ

Bộ ba nữ không một ai trả lời, chỉ cầm đũa gấp đồ ăn, coi Đình Phong như người vô hình

"Anh là ai vậy?"- Hàn Phong nhướn mày

"Bạn trai của Minh Hân. Phải không em?"- Đình Phong nhìn mặt Minh Hân

"Phải, nhưng mà anh nói thiếu rồi. Chính xác là bạn trai cũ mới đúng"- Minh Hân cười nói, nhấn mạnh chữ "bạn trai cũ"

"Ủ anh quên"

"Có chuyện gì không? Nếu không có gì thì mời anh đi cho để chúng tôi còn ăn"- Thiên Mẫn xoay qua nhìn Đình Phong

"Không có gì hết. Chẳng qua là gặp bạn cũ nên mới qua đây."

"Ai là bạn của anh?"- Diệu Anh

"Không phải bạn chứ là gì?"

"Kẻ thù"

Diệu Anh định nói thì Minh Hân đã nói trước

"Quản lý đâu?"- Thiên Mẫn lớn tiếng làm tất cả người trong đó đều giật mình

Mấy giây sau thì quản lý lên

"Có chuyện gì vậy thưa cô?"

"Anh kêu bảo vệ đuổi tên này cho tôi. Hắn làm phiền chúng tôi"- Thiên Mẫn nói giọng lạnh nhạt

"Cái này..."- quản lý khó xử

"Sao? Anh không muốn đuổi"- Diệu Anh

"Không phải nhưng mà đây là Đình thiếu gia"

"Thì sao?"

"Là người đã đầu tư cho nhà hàng chúng tôi. Nếu không có ngài ấy thì nhà hàng tôi đã không được như vậy"

"Anh cứ đuổi tên này ra. Chúng tôi sẽ đầu tư gấp ba lần"

"Vâng vâng. Bảo vệ, vào đây!"- quản lý vui mừng

Mặt Đình Phong bây giờ đã đen hơn mặt bao công

"Anh hai"- Trang Vi đi lại chỗ của Đình Phong thì thấy bảo vệ dẫn Đình Phong ra ngoài

"Mấy người làm gì vậy hả?"- Trang Vi hét lên

"Chúng tôi chỉ theo lệnh thôi thưa cô. Người này làm phiền khách, không cho khách ăn"- bảo vệ

"Vậy khách đâu?"

"Đây? Kiểm chúng tôi làm gì"- Minh Hân đứng dậy nói

"Lâm Minh Hân?"

"Xem ra trí nhớ cô còn tốt, chẳng bù cho anh cô"- Minh Hân lắc đầu tỏ ra vẻ tiếc nuối

"Anh tôi làm gì cô mà cô muốn bắt anh ấy hả?"

"Anh ta làm phiền chúng tôi"

"Được rồi. Anh đuổi hai người này luôn cho tôi đi"- Thiên Mẫn nhìn bảo vệ chỉ vào Đình Phong và Trang Vi

"Vâng. Hai người đi theo tôi"

Bảo vệ dẫn hai anh em nhà họ Đình ra ngoài. Bộ ba nữ thì tiếp tục ăn xem như là không có chuyện gì xảy ra, quản lý thì tiếp tục làm việc của mình. Còn bộ ba nam thì nãy giờ ngồi xem kịch, xem xong cũng tiếp tục ăn.

Sau hai tiếng thì tất cả cũng ăn xong. Mỗi người để tiền trên bàn rồi bước ra ngoài, mới bước ra thì gặp hai người nhà họ Đình

"Sao hai người không đi ra chỗ khác vậy? Muốn bị giống hồi nãy nữa hả?"- Diệu Anh

"Minh Hân, cô nhớ đó. Nhớ những gì đã làm với tôi ngày hôm nay, tôi sẽ trả lại cô gấp mười lần"- Đình Phong chỉ thẳng vào mặt Minh Hân

Cô thấy vậy liền lấy tay Đình Phong ra ngoài

"Anh hãy lo cho vợ tương lai của anh kìa. Tôi đã từng cảnh cáo anh, nếu anh mà làm gì tôi thì Hà Thanh sẽ lãnh thay cho anh. Anh không nhớ hả? Tôi nhớ cũng có em anh ở đây mà, phải không Trang Vi?"- Minh Hân nhìn Trang Vi bằng ánh mắt thù hận

Trang Vi thấy vậy liền sợ, kéo cánh tay của Đình Phong

"Anh à. Mình đi chỗ khác đi"

Đình Phong nghe vậy thì cũng đi ra chỗ khác. Minh Hân đứng đó miệng cong lên một đường

"Trò chơi chỉ mới bắt đầu thôi Đình Phong"

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Điều Tra Đình Phong

"Đi đâu tiếp theo?"- Gia Minh

Bộ ba nữ không nói gì

"Nè"

Âu Dương Thiên lung lay vai Diệu Anh. Diệu Anh giật mình

"Hả?"

"Muốn đi đâu nữa?"

"Không biết"

"Đi phỏ đi bộ Nguyễn Huệ"

Thiên Mẫn nói xong liền cất bước đi tới đó, không đợi những người đằng sau. Minh Hân thì đứng ngây ngô ở đó nhìn hai anh em nhà họ Đinh

"Minh Hân"

Hàn Phong bắt chước Âu Dương Thiên, lung lay vai của Minh Hân. Tưởng cô sẽ nói giống Diệu Anh nhưng ai dè...

"Buông"

Cô phán ra một câu hết sức là "phũ phàng". Anh chỉ muốn giúp cô tỉnh ngộ thôi mà.

Cô đi theo Thiên Mẫn. Diệu Anh thấy vậy cũng đi theo Minh Hân, để lại bộ ba nam đứng đó với vẻ mặt ngơ ngác

"Đi"

Hàn Phong bức mình đi theo bộ ba nữ, hai người còn lại cũng đi theo

Tới Phỏ đi bộ Nguyễn Huệ

Bộ ba nữ đi từ từ, mỗi người đều có một suy nghĩ chung. Đó là: "Làm sao để trả thù?"

Âu Dương Thiên đi lại chỗ Diệu Anh, Gia Minh đi lại chỗ Thiên Mẫn còn Hàn Phong thì tất nhiên là tới chỗ của Minh Hân

"Đình Phong là ai vậy?"

Minh Hân đang suy nghĩ thì nghe câu nói của Hàn Phong, ngược đầu lên nhìn Hàn Phong

"Hắn là bạn trai cũ của tôi"

Minh Hân nói giọng lạnh nhạt

Thấy Minh Hân nói như vậy, Hàn Phong lảng sang chuyện khác

"Tại sao lúc nào cô đi chơi thì cô toàn mặc màu đen không vậy? Bộ trên người cô không có cái gì khác màu đen hả?"

"Có chứ"

Là sợi dây chuyền của cô nhưng cô không thể nói ra được, cô để trong áo dĩ nhiên là Hàn Phong không thấy

"Tôi thích màu đen. Trong tủ quần áo tôi đa số đều là màu đen, chỉ có vài bộ là màu khác"

"Tại sao cô thích màu đen?"- Hàn Phong lại nhướn mày

"Vì màu đen là một màu rất mạnh mẽ, cũng là chúa tể của thế giới sắc màu. Có được màu đen sẽ có được tất cả. Thế giới này vốn dĩ chỉ có màu đen, thích màu đen kỳ thật là một loại bản tính, chỉ có những người giả tạo mới không muốn thừa nhận bản thân mình là màu đen, nói mình thích màu khác chỉ là lấy cớ."- cô từ tốn giải thích từng lời một

Con người cô, vĩnh viễn chỉ là một màu đen

"..."

Anh không nói gì, chỉ lắng nghe giọng êm ái của cô. Đây là lần đầu tiên cô nói chuyện với hắn một cách nhẹ nhàng, không lạnh nhạt

"Mấn nè! Tên hồi nãy là ai vậy?"

Thiên Mấn nghe vậy liền trừng mắt nhìn Gia Minh khiến anh hoảng sợ. Bộ anh nói gì sai à? Anh chỉ tò mò thôi mà, có cần trừng mắt như vậy không?

"Từ nay về sau, đi với tôi không được nhắc tới hấn trước mặt tôi"

Gia Minh nghe vậy vội gật đầu

Mặt Thiên Mấn bây giờ cũng dịu đi một chút

"Diệu Anh nè! Người hồi nãy là ai vậy?"- Âu Dương Thiên nhìn Diệu Anh

"Là bạn trai cũ của Minh Hân. Mà nè, nếu đứng trước mặt nó thì đừng bao giờ nhắc tới tên đó, nếu không thì mình không đảm bảo an toàn cho cậu đâu"

"Ừ. Biết rồi. Mà tên đó là kẻ thù của Minh Hân hả? Sao nãy mình nghe Minh Hân nói hấn là kẻ thù?"- Âu Dương Thiên tò mò

"Chuyện dài lắm nhưng cậu chỉ cần biết hấn là người đã khiến Minh Hân trở nên như vậy"

"Bộ lúc trước Minh Hân khác lắm hả?"

"Ừ. Lúc đó thì nó là người rất dễ thương, cười rất nhiều nhưng từ khi bị hấn ta lợi dụng thì nó trở thành như vậy. Con người nó lúc đó chỉ nghĩ tới trả thù hấn"

Nói tới đây thì Diệu Anh thờ dài

Âu Dương Thiên nghe vậy thì cũng thấy tội cho Minh Hân, kì này nhất định anh và hai đứa bạn của anh phải về điều tra tên Đình Phong này mới được, phả trả thù dùm Minh Hân

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Chạm Mặt Khánh Anh Và Hoàng Vũ

"Đi đâu nữa?"- Hàn Phong

"Đi..."

"Hân"

Minh Hân đang nói thì Khánh Anh xuất hiện, cô quay mặt xuống thì miệng bắt đầu cười. Những người còn lại thấy Minh Hân quay đầu xuống cũng quay theo mới phát hiện ra là bạn học sinh mới

"Khánh Anh! Sao anh không đi học?"

"Không có em thì anh không học"- Khánh Anh nhìn Minh Hân bằng ánh mắt cưng chiều

"Sao bằng tuổi mà hai người xưng anh em vậy?"- Diệu Anh thắc mắc

"À...ờ...thì...ảnh cao hơn tao nên tao mới kêu ảnh bằng anh"- Minh Hân nói lấp bắp

"Vậy tao cũng xưng anh em luôn nha"- Diệu Anh cười

"Ừ cũng được"- Minh Hân

Trong lòng người nào đó đang bực bội

"Anh Khánh Anh, anh quen Minh Hân khi nào?"- Thiên Mấn

"À. Anh quen Hân lúc ở bên Mỹ"

"Ồ"

Tất cả đồng thanh trừ Minh Hân, Khánh Anh và Hàn Phong

'Già rồi' - Hàn Phong trầm nghĩ

"Biết hết rồi thì cho Khánh Anh đi chung đi" - Minh Hân

"Cũng được" - đồng thanh

"Vincom thẳng tiến" - Diệu Anh

Tất cả nghe vậy thì đều bắt đầu đi

Tới Vincom

"Mấy người đi chung với nhau đi. Tôi và Khánh Anh đi riêng" - Minh Hân

Không đợi những người đó trả lời. Cô liền kéo Khánh Anh đi

Cả đám thấy vậy liền phán ra một câu: "Trọng sắc khinh bạn". Xong, liền đi chỗ khác

Tại quầy cửa hàng quần áo

"Anh. Thấy áo này được không?" - Minh Hân cầm một cái áo đầm ren kim sa màu be

"Được" - Khánh Anh cười

"Vậy là được rồi" - cô thờ dãi

"Anh nhớ là em đâu có thích mặc đầm"

"Em mua cho em gái"

"Cô kia, đưa cái áo đó cho tôi"

Minh Hân đang định đem ra tính tiền thì có một giọng nói cất lên nhưng cô đâu quan tâm, liền đi thẳng ra chỗ tính tiền

"Tôi nói cô có nghe không hả? Cái cô mặc áo đen kia!"

Nghe vậy thì Minh Hân mới nhìn mặt người đã kêu mình

"Áo này của cô à?"

"Tôi muốn nó"

"Xin lỗi cô nhưng bộ này tôi đã lấy trước rồi, lựa bộ khác đi nha" - giọng Minh Hân trong đó có vẻ trêu chọc

"Tôi không biết, cô mau đưa bộ đó cho tôi"

Kim Mai vừa nói vừa đi tới chỗ Minh Hân

"Cô làm cái gì vậy?" - giọng người đàn ông vang lên

Kim Mai nghe vậy liền không đi tới chỗ Minh Hân nữa mà tới chỗ người đàn ông đó

"Vũ~, con nhỏ đó (chỉ Minh Hân) nó không đưa bộ đó cho em. Anh phải làm chủ cho em, hồi nãy con nhỏ đó đánh em đó" - Kim Mai nũng nịu

Người đàn ông đó nghe vậy liền đi tới chỗ Minh Hân và Khánh Anh. Kim Mai vòng tay qua ôm lấy người đàn ông đó

"Mày còn không mau đưa bộ đó cho tao" - Kim Mai đắc ý

Kim Mai tưởng Minh Hân sẽ đưa đồ đó cho cô và nói một câu "xin lỗi" (sống ảo quá) nhưng không ngờ chỉ nói một câu mà cô giật mình

"Vũ. Con "gà" của anh thật không biết nghe lời" - Minh Hân nhướn mày

"Nãy em đánh cô ta" - Hoàng Vũ

"Không" - giọng lạnh lùng

"Mày có thấy em ấy đánh cô ta không?"- Hoàng Vũ nhìn sang Khánh Anh

"Em ấy không biết nói dối"

Hoàng Vũ nghe vậy liền hất tay Kim Mai ra làm cô ta phải té ngã

"Ahhh"

"Cút"

"Vũ~"

"Đừng để tôi nói lần hai"

Kim Mai thấy vậy sợ, đứng dậy chạy đi chỗ khác

"Con "gà" mới của anh đó à?"- Minh Hân

"Ừ"

"Anh không dạy dỗ cô ta à? Thật bất lịch sự! Anh ở với cô ta được mấy ngày?"

"Một ngày"

"Một ngày mà đã phách lối như vậy. So với mấy con "gà" cũ của anh với cô ta thì....chắc chắn"

"Khánh Anh! Mày không thể kêu Minh Hân nói ít lại à?"- Hoàng Vũ bức bội nhìn sang Khánh Anh

Thật tức chết mà! Anh mà đánh được cô thì đã đánh rồi.

"Không"

Mặc dù miệng nói câu đó với Hoàng Vũ nhưng mắt thì cứ nhìn về phía Minh Hân

"Vậy mày đi chết đi!"

"Anh về chỗ chị Giang đi chơi đi"- Minh Hân

"Never"- Hoàng Vũ kiên quyết

"Vậy thôi. Anh đừng trách em độc ác"

Minh Hân nói xong thì gọi điện thoại cho ai đó

"Alo! Ông Thạch hả?"

Hoàng Vũ mới nghe từ "ông Thạch" thì lập tức giật điện thoại của Minh Hân, bây giờ anh mới phát hiện ra là anh bị cô chơi một vố, điện thoại đen sì lì

Giới thiệu:

-Hoàng Thạch: là ông nội của Hoàng Vũ, là người mà Hoàng Vũ vô cùng sợ.

-Hà Ngọc Giang: là vị hôn thê của Hoàng Vũ. Hai người đính hôn vậy thôi chứ Hoàng Vũ không bao giờ quan tâm Giang, Giang thì lúc nào cũng quan tâm Hoàng Vũ nhưng bị anh phớt lờ. Giang và Minh Hân khá thân thiết nên hai người rất giống chị em

"Em dám lừa anh!"- Hoàng Vũ tức giận quát, trả điện thoại cho cô

"Đây đâu phải lần đầu tiên em lừa anh. Nếu anh mà không dẫn chị Giang đi chơi thì lần này em sẽ làm thiệt chứ không phải giống hồi nãy đâu"

Minh Hân bĩu môi trông đáng yêu vô cùng. Hình ảnh này đang đập vào mắt của ai đó

"Được. Dẫn Giang đi chơi thôi là được chứ gì"

Nói xong, Hoàng Vũ liền đi khỏi chỗ này. Minh Hân thấy Hoàng Vũ đi thì tới quầy tính tiền

"Anh quẹt thẻ đi"

Cô nhìn sang Khánh Anh cười

Khánh Anh không nói gì. Chỉ quẹt thẻ

Quẹt xong, Anh và cô đi ra khỏi chỗ này.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Lời Tỏ Tình Của Khánh Anh

"Khánh Anh! Anh chờ em đi chơi đi"

Cô làm nũng với Khánh Anh và tất nhiên anh không thể nào từ chối được

"Muốn đi đâu"

Khánh Anh sờ má Minh Hân

"Đi siêu thị đi"

"Ừ"

Cả hai đều bước ra khỏi Vincom. Khánh Anh lấy xe ra ngoài, cô bước lên xe, xe di chuyển tới siêu thị

Tại siêu thị, quầy thực phẩm

Minh Hân đang lựa chọn đồ ăn, Khánh Anh thì chỉ biết đứng đó nhìn cô em gái

"Anh muốn ăn gì?"- cô quay sang hỏi Khánh Anh

"Gì cũng được. Chỉ cần em làm thì anh đều ăn"

Sau 15 phút, giờ xe đã đầy, trong đó chỉ toàn đồ ăn. Cả hai đi tới chỗ tính tiền. Khánh Anh định đưa thẻ thì Minh Hân đã chặn lại

"Đề em"

Không đợi Khánh Anh nói thì cô đã đưa thẻ của cô cho người tính tiền

"Hai người thật đẹp đôi!"- cô tính tiền khen ngợi, đưa thẻ cho Minh Hân

"Anh ấy là..."

Minh Hân đang nói thì Khánh Anh trả lời

"Cảm ơn cô. Chúng tôi đi trước"

Cô bây giờ đang trong bộ dạng ú ớ thì bị Khánh Anh kéo ra khỏi chỗ đó. Một tay Khánh Anh xách đồ, một tay thì cầm tay Minh Hân. Cả hai leo lên xe

"Em không muốn bị hiểu lầm!"- Minh Hân bịu môi

"Càng tốt"

Miệng Khánh Anh bắt đầu cười

"Ghé qua Tiny World đi anh"

"Ừ"

Tới Tiny World

Minh Hân bước xuống xe, quay sang nhìn Khánh Anh nói:

"Anh ngồi yên trong này"

Nói xong cô bước vào trong đó. Khánh Anh thì ngồi yên trong xe

10 phút sau.

Cô đi ra khỏi chỗ đó, trên tay cầm một cái hộp bánh

"Em mua bánh cho ai vậy?"

"Cho em. Bây giờ về nhà anh đi"

"Về nhà anh làm gì?"

"Chơi"

Câu cuối cùng là chữ đó. Trên xe không ai nói một lời

Tới nhà Khánh Anh

Minh Hân vội vã bước xuống xe. Khánh Anh xách giỏ đồ vào trong nhà

Cô bước tới phòng ăn, đặt hộp bánh xuống. Bắt đầu cuộc hành trình nấu ăn

1 tiếng sau

Mùi thức ăn thơm tho lan toả khắp căn nhà, trên bàn bây giờ toàn là đồ ăn. Khánh Anh nghe mùi thì liền bước vào trong, ngồi vào bàn bắt đầu cầm đũa lên ăn, Minh Hân thấy vậy cũng ngồi vào bàn ăn

"Thức ăn đâu ra vậy?"

Đang ăn thì tiếng người đàn ông vang lên

Quốc Thiên đi tới bàn, ngồi xuống ăn. Minh Hân và Khánh Anh thì bị ăn bơ nhưng nửa giây sau thì cả hai đã bình tĩnh, bắt đầu gấp đũa ăn

"Anh Thiên!"- Minh Hân

"Hả?"- Quốc Thiên ngược đầu lên nhìn Minh Hân

"Anh bỏ đói anh Khánh Anh hay sao mà nhìn anh ấy ăn giống như bị bỏ đói vài ngày vậy?"- cô nửa đùa nửa thật

"Có đâu. Ngày nào anh cũng nấu cho ba đứa đó ăn hết."

"Anh Tuấn đâu rồi anh?"

"Nó còn ngủ ở trên đó đó"

Quốc Thiên chỉ chỉ trên lầu

"Ngủ ghê thiệt. Chắc đêm qua lại về khuya nữa chứ gì?"

Cô lắc đầu cười

15 phút sau.

Trên bàn chỉ còn chút đồ ăn. Quốc Thiên và Khánh Anh định ăn tiếp thì bị Minh Hân giật lấy

"Đủ rồi. Cái này là chừa cho anh Vũ và anh Tuấn"

Cô cất đồ ăn vào tủ lạnh

"Đến tối mấy anh sẽ được ăn món trắng miệng"- cô cười

"Bây giờ em lên phòng em ngủ đây"

Vừa dứt lời, cô đi lên lầu vào phòng ngủ. Đồng thời cánh cửa phòng của Minh Tuấn mở ra

Minh Tuấn đi tới phòng ăn

"Thiên! Đồ ăn đâu?"

"Tao không có làm"

"Gi?"

"Minh Hân nó làm"

"Ồ đâu?"- Minh Tuấn bắt đầu cười

Quốc Thiên chỉ tay vào tủ lạnh. Minh Tuấn hí hỏn tới tủ lạnh, mở ra lấy đồ ăn để trên bàn rồi bắt đầu ăn

"Đừng có ăn hết. Chừa cho thằng Vũ nữa"

Khánh Anh nói xong đi lên phòng Minh Hân, không gõ cửa mà trực tiếp đi vào. Khánh Anh thấy cô đã ngủ nên ngồi kể cô

"Hân"

Anh sờ má cô

"Anh yêu em!"

"Có thể em không nghe thấy nhưng lần đầu tiên gặp em, anh đã thấy thích cái cách em cười, cái cách em nhìn anh và cả cái cách em nói chuyện. Đó cũng là lần đầu tiên em đã phải làm anh suy nghĩ nhiều về em đến thế. Lúc gặp em rồi anh mới biết rằng anh không thể không yêu em. Ngay phút giây đầu tiên thấy em, anh nghĩ rằng trái tim anh đã vĩnh viễn thuộc về em. Anh yêu em."

Anh hôn nhẹ vào trán cô.

"Ngủ ngon"

Anh đứng dậy bước ra ngoài

Cô lúc này mới tỉnh dậy, ngồi dậy trên giường, thật ra lúc anh bước vào thì cô đã tỉnh rồi, cô chỉ muốn giả vờ ngủ để xem anh sẽ làm gì. Thật không ngờ anh lại nói những lời này

"Thật xin lỗi. Em không thể yêu anh"

Thì ra đây là lý do lúc nào anh cũng quan tâm cô, cưng chiều cô, che chở cô. Bây giờ cô cũng đã hiểu vì sao anh làm như vậy. Trước giờ tình cảm cô dành cho anh đều là tình cảm của một người em gái đối với một người anh trai

Nếu cô nói cô không yêu anh liệu anh có bị tổn thương không? Có còn quan tâm cô nữa không?

Nước mắt bắt đầu lăn dài trên má. Cô không muốn mất người anh này, không muốn anh bị tổn thương. Cô lau nhanh nước mắt

Nếu anh không muốn cô biết thì cô sẽ giả vờ không biết

Cô lại nằm xuống giường. Giấc mơ bắt đầu kéo tới

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Sinh Nhật Khánh Anh

Tối đó

Căn nhà của Khánh Anh tối đen mịt mờ. Khánh Anh bước xuống lầu thấy tối nên bật đèn nhưng bật hoài đèn không lên nên bước thẳng tới nhà bếp. Nào ngờ...

"...Happy birthday to you ! happy birthday to you!

happy birthday..happy birthday..happy birthday to you!

Happy birthday to you!

Happy birthday to you!

Happy birthday.. happy birthday.. happy birthday to you!..."

Xuất hiện là một cô gái và ba chàng trai, trên tay cô cầm một cái bánh kem sinh nhật. Cô đặt chiếc bánh kem xuống bàn. Khánh Anh nhìn chiếc bánh kem, chiếc bánh kem hình tròn, cũng hơi lớn, đủ cho năm người ăn, chiếc bánh màu trắng đục, trên chiếc bánh có kiwi, dâu tây, kem, chocolate,....

Cô và ba chàng trai hát tiếp:

"... Mừng ngày sinh nhật một tuổi mới an lành

Mừng ngày sinh nhật một tuổi mới trọn niềm vui

Tiếng cười ngất ngây niềm vui sướng đang đọng đầy

Mừng một tuổi mới chan hòa tuyệt vời với lời ca

Happy birthday to you Happy birthday to you

Hát mừng khúc ca lời chúc phúc luôn đậm đà

Mừng một tuổi mới không cay đắng, không ưu phiền

Ngày mai tươi sáng,tình dâng lai láng như nắng mai mùa xuân

Happy birthday to you Happy birthday to you

Hát mừng khúc ca một tuổi mới bao ngọc ngà

Nào bạn cùng hát với tôi khúc ca vui.

Chúc mừng sinh nhật Happy birthday to you

Nào cùng thổi nến đi bạn ơi

Nguyện cầu cho tương lai mãi rạng ngời

Nguyện cầu cho hạnh phúc mãi đẹp tươi

Hôm nay và mai sau luôn sáng ngời... "

Cô hát xong liền vỗ tay, ba chàng trai phía sau lưng cô cũng vỗ theo. Miệng Khánh Anh bắt đầu cười

"Mau mau cầu nguyện rồi thổi nến"- cô hỏi

Khánh Anh lắc đầu, cái tính trẻ con của cô không bao giờ bỏ. Anh bắt đầu cầu nguyện sau đó thổi nến

Mình Hân thấy Khánh Anh đã cầu nguyện xong, liền cắt bánh kem. Mỗi người một phần bằng nhau nhưng của cô thì lại lớn hơn mọi người một chút

"Ê ê. Thật không công bằng! Tại sao cái của em lại lớn hơn của tụi anh chứ?"- Minh Tuấn phản đối

"Tiền của em bỏ ra dĩ nhiên phải lớn hơn của mọi người chứ"- cô hát mất

"Nhưng đây là sinh nhật của thằng Khánh Anh mà."

"Đây là tiệc em đãi chứ bộ. Dĩ nhiên em cũng phải có công một chút chứ"

"Thôi thôi. Được rồi. Đừng nói nữa. Ăn bánh đi"- Khánh Anh ra sức can

Tất cả nghe Khánh Anh nói vậy liền không nói nữa, bắt đầu ăn

Sau nửa tiếng thì tất cả đã ăn xong phần bánh của mình. Cô đứng dậy dọn dẹp.

"Minh Hân"- giọng Hoàng Vũ

"Hả?"- cô nhìn Hoàng Vũ

"Anh đói"- anh than thở

"Vậy hả? Anh đợi em chút."

Cô lấy điện thoại ra gọi cho Ngọc Giang

"Alo"- đối phương bên kia

"Alo chị Giang. Anh Vũ hồi nãy nói với em là anh muốn ăn đồ ăn chị nấu, chị làm được không?"

Hoàng Vũ mới nghe chữ "chị Giang" thì lập tức xông vào cướp điện thoại từ tay Minh Hân nhưng cô sẽ không để tình trạng này lặp lại lần hai. Cô nói xong câu đó thì lập tức nói câu khác:

"Anh Khánh Anh. Giữ anh Vũ lại dùm em"

Khánh Anh lập tức bước tới giữ Hoàng Vũ lại, không cho Hoàng Vũ tiến tới cô

"À được. Vũ đang ở đâu?"- Ngọc Giang bên kia nói giọng có chút vui mừng

"Anh ấy đang ở nhà anh Khánh Anh. Chị làm lẹ lẹ nha. Anh Vũ nói đói lắm rồi đó"

Không đợi Ngọc Giang nói tiếp, cô tắt máy liền. Khánh Anh thấy cô tắt máy thì cũng thả Hoàng Vũ ra

"Sao em lại kêu Giang tới?"

"Thì anh nói đói mà. Em thì bận rồi không nấu được đồ ăn. Chỉ còn cách là nhờ chị Giang thôi."- cô nhìn Hoàng Vũ nói giọng vô (số) tội

Cô nói xong liền đi tới chỗ Khánh Anh, kéo anh lên phòng cô. Hoàng Vũ ở dưới nhà đang giận đùng đùng, cô mà ở đó lâu thì núi lửa phun hồi nào không hay nên chuồn lẹ.

Tới phòng Minh Hân

Cô kéo anh ngồi trên giường. Đưa cho anh hộp quà

"Gì đây?"- anh bật cười

"Quà cho anh"- cô cũng cười

"Cảm ơn em"

Anh nhận lấy gói quà, định mở quà thì cô vội nói:

"Ê ê. Anh không được mở quà. Anh chỉ được mở khi em không có đây"

"Được. Em nói sao anh nghe vậy"

Anh bỏ hộp quà xuống giường

"Khánh Anh nè! Hồi nãy anh câu gì vậy?"- cô tò mò

"Nếu anh nói cho em biết thì sẽ không thành hiện thực"

'Anh ước em lúc nào cũng ở bên cạnh anh'

Tất nhiên điều đó anh không dám nói trước mặt cô

"Thôi. Em về đây"

Cô định bước ra khỏi phòng thì Khánh Anh kéo tay cô lại khiến cô phải ngồi trên đùi anh. Mặt cô bắt đầu đỏ lên

"Anh..."

"Ở lại với anh một đêm đi. Hôm nay là sinh nhật anh, anh không muốn ở một mình"

Cô nghe được câu nói đó, sau vài giây cô cũng đưa ra quyết định

"Được"

"Nhưng anh phải chờ em về nhà lấy đồ để mai em còn đi học nữa"

"Ừ. Vậy bây giờ đi luôn đi"

Anh kéo cô ra khỏi phòng, đi xuống gara lấy xe ra ngoài. Cô bước lên xe, xe di chuyển tới nhà cô

Tới nhà Minh Hân

Cô đi vào nhà, bước nhanh tới phòng cô, lấy một số đồ để mai đi học. Sau vài phút thì cô đi ra ngoài, bước nhanh lên xe, xe di chuyển lại nhà Khánh Anh

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Quyết Định Của Ngọc Giang

Tại nhà Khánh Anh

Khánh Anh nói có chuyện cần làm nên kêu cô vào nhà trước, lát anh vào sau

Cô bước vào nhà thì đã nghe tiếng tiếng của hai người phụ nữ và tiếng của một người đàn ông xuất phát từ nhà bếp, cô đi nhanh lại đó thì đã thấy một hình ảnh. Một người phụ nữ đứng nấu ăn không ăn khác chính là Ngọc Giang. Còn người phụ nữ kia thì đang ngồi lên đùi của người đàn ông, người đàn ông đó tất nhiên chính là Hoàng Vũ, còn người phụ nữ đó chính là Kim Mai, người đã bị Hoàng Vũ "đá" lúc sáng,

Cô đã quen với cảnh tượng này nhưng cô thật sự không thể nào nhẫn nhịn được nữa, liền đi tới chỗ ngồi của Hoàng Vũ, nắm cổ tay của cô ta, hất xuống đất

"Ahh"

"Lại là mày"

"Là tôi thì đã sao hả? Cô mau biến khỏi chỗ này!"- cô quát

Kim Mai cố gắng gượng đau đứng lên, đi tới chỗ Hoàng Vũ

"Vũ-. Con nhỏ đó đánh em kìa, anh tận mắt thấy rồi đó"

Hoàng Vũ không nói gì. Anh đã quá quen thuộc với cảnh tượng này nhưng không ngờ cô lại mạnh tay đến thế.

"Hân. Chị về trước"

Ngọc Giang không nấu nữa, bước ra khỏi nhà bếp nhưng chưa kịp bước ba bước thì Minh Hân giữ tay Ngọc Giang lại, kéo Ngọc Giang quay lại để xem mặt Ngọc Giang thì thấy mỗi bên má Ngọc Giang đã đỏ

"Ai đánh chị? Là cô ta phải không?"- cô tức giận quát to, chỉ Kim Mai

Ngọc Giang chỉ gạt đầu, nước mắt bắt đầu lăn dài

Minh Hân đi tới chỗ Kim Mai, tát cho cô ta hai bạt tai. Kim Mai ôm mặt đau đớn nói:

"Cô dám đánh tôi?"

"Tại sao tôi lại không dám hả? Cô có quyền gì mà đánh chị ấy? Vợ hay tình nhân?"

"Cô..."

Kim Mai không biết nên nói gì. Chỉ nói được chữ đó

"Cô rút đi được rồi"- giọng Hoàng Vũ

"Vũ..."- Kim Mai nhìn sang Hoàng Vũ

"Tiền của cô. Cô có thể đi"

Hoàng Vũ đưa cho Kim Mai xấp tiền, Hoàng Vũ liền đi lên lầu. Kim Mai nhận được tiền thì cũng đi ra khỏi nhà.

Sau khi Kim Mai đi ra khỏi nhà. Ngọc Giang lên tiếng:

"Hân. Chị muốn bỏ hôn ước này. Nói với Vũ đừng chị"

"Chị nói gì vậy chị Giang?"- cô bất ngờ trước câu nói của Ngọc Giang

"Chị quyết định buông tay. Chị mệt mỏi lắm rồi. Thiết nghĩ nếu anh ấy không yêu chị, cứ níu kéo mãi cũng chẳng được gì. Thôi thì buông tay, giải thoát cho cả hai, để anh ấy đi tìm một nửa thực sự của mình."- Ngọc Giang cười trừ

"Không được. Không được bỏ hôn ước này"

Hoàng Vũ nghe từ đầu tới cuối, không bỏ sót từng chữ. Không ngờ Ngọc Giang lại dám nói như vậy

"Anh tưởng anh nói vậy thì tôi sẽ nghe sao?"

Ngọc Giang nhìn Hoàng Vũ bằng ánh mắt lạnh lùng

"Anh nói rồi, anh tuyệt đối không bao giờ chấp nhận hủy hôn. Giang, em nghe cho rõ đây, hôn ước này, sẽ không bao giờ bị xóa bỏ, em, vĩnh viễn là cô dâu của anh!"- anh nói từng chữ

"Tôi về"

Ngọc Giang chưa bước được nửa bước thì Hoàng Vũ đã cầm tay cô đưa lên phòng. Hoàng Vũ đóng cửa cái "rầm"

Minh Hân đi đến trước cửa phòng Hoàng Vũ, một phút trước thì đã nghe tiếng cãi vã trong phòng, nửa giây sau thì không nghe tiếng gì hết. Cô thầm nghĩ có phải Hoàng Vũ đã làm cái cách giống như những cô gái trước không.

Cô đi xuống nhà thì thấy Khánh Anh ngồi ở dưới ghế

"Khánh Anh!"

Anh nghe tiếng êm ái của cô thì ngẩng đầu lên nhìn cô

"Gì vậy?"

Cô đi xuống ngồi kế Khánh Anh

"Không biết anh Vũ có làm cách đó với chị Giang không nữa"- cô thờ dãi

"Chuyện gì?"- giọng dịu dàng

"Thì là lúc nãy chị Giang muốn hủy hôn, anh Vũ đứng trên lầu nghe thấy liền tức giận, đem chị ấy vào phòng ảnh, không biết chị Giang có sao không nữa"

"Em yên tâm. Thăng Vũ nó không làm tổn thương Ngọc Giang đâu"

"Em cầu mong là vậy. Thôi em đi ngủ đây. Anh ngủ ngon"

Cô đi lên phòng cô, liền nằm xuống giường. Con buồn ngủ bắt đầu kéo tới

15 phút sau

Khánh Anh đi vào phòng Minh Hân, thấy cô đã ngủ, liền đi tới hôn nhẹ vào trán cô

"Ngủ ngon"

Anh đi nhanh ra khỏi phòng cô, bước tới phòng anh, nằm xuống giường bắt đầu ngủ

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Bị Tát - Đánh Nhau

Sáng hôm sau

Một chiếc xe hiệu peugeot 508 đang tiến vào trường. Một người con trai và một người con gái bước ra khỏi xe làm thu hút sự chú ý của mọi người nhưng hai người không ai quan tâm, cứ đi thẳng về phía trước

Trong lớp học

Bộ ba nam, Thiên Mẫn và Diệu Anh đều có mặt trong lớp

"Minh Hân nó đâu rồi?"

Diệu Anh quay xuống bàn hỏi Thiên Mẫn

"I don't know"

Nghe vậy Diệu Anh bĩu môi

Mới nhắc tào tháo là tào tháo tới liền

Minh Hân và Khánh Anh bước vào lớp liền đi tới chỗ ngồi của mình, vừa đúng lúc tiếng trống báo hiệu giờ học cũng vang lên

Cô giáo bước vào lớp, Hà Thanh đứng lên nói:

"Học sinh nghiêm"

Cô chủ nhiệm phát tay ý bảo ngồi xuống

"Trước khi học thì cô có thông báo. Trường chúng ta sẽ tổ chức thi hoa khôi hai tuần. Ai lọt vào top 5 sẽ được đi chơi miễn phí. Bây giờ lớp trưởng hãy chọn năm bạn để đi dự thi, bao gồm có cả em"

"Em chọn Minh Hân, Thiên Mẫn, Diệu Anh và người cuối cùng không ai khác chính là hoa khôi năm 2014: Tôn Mỹ Uyên"

"Ồ"

Cả lớp đồng thanh

"Mày có muốn thi không Minh Hân?"- Thiên Mẫn quay xuống bàn hỏi Minh Hân

Minh Hân không nói gì, chỉ gật đầu

"Vậy bây giờ các em hãy điền thông tin đầy đủ vào tờ giấy này"

Cô giáo bước xuống, phát cho mỗi người một tờ giấy

5 phút sau. Cô giáo lấy lại tờ giấy và tiết học bắt đầu

Tùng tùng tùng...

Sau tiết ba là giờ giải lao. Tất cả học sinh chạy nhanh xuống căn tin

Bộ ba nữ và bộ ba nam đi tới bàn ngồi. Minh Hân lúc này muốn rủ Khánh Anh ăn chung với cô nhưng anh nói bận nên một sẽ bù sau nên cô mới đi

chung với hai đứa bạn, nào ngờ còn có thêm ba người con trai này nữa

Hàn Phong ngồi đối diện với Minh Hân, Gia. Minh ngồi đối diện với Thiên Mẫn và tất nhiên cặp còn lại thì khỏi nói nữa

"Tao đi lấy đồ ăn"

Minh Hân đi tới quầy đồ ăn thì có một đám con gái đụng vào người cô, cô không quan tâm, cứ đi thẳng tới quầy đó

Đám con gái đó tức quá liền nắm cổ tay của cô, mặt đối mặt với bọn chúng

"Muốn gì?"- cô mở miệng nói trước

"Tụi tao muốn mày tránh xa ba người con trai đó ra"

"Nói chuyện lịch sự một chút. Ba mẹ các cô không dạy các cô à"- cô nhướn mày

"Mày..."

Thủy Lâm đi lên tát Minh Hân một cái vào má. Tất cả người ở chỗ đó đều nhìn. Thiên Mẫn và Diệu Anh thấy tình hình bất ổn, đi lại phía Minh Hân.

Sau khi Minh Hân nhận được cái tát từ tay Thủy Lâm thì cô không do dự tát lại cô ta

"Mày dám đánh tao?"

"Có gì mà tôi không dám. Cái tát này là dành cho tôi"

Chát

Bây giờ hai má của Thủy Lâm đã bị đỏ.

"Còn cái này là dành cho ba mẹ cô. Nếu ba mẹ cô không dạy cô được thì để tôi dạy lại cô"

"Mày...tụi bây. Xông vào đánh ba nhò này cho tao"

Thủy Lâm chỉ về phía bộ ba nữ

"Lên hết đi. Ba đứa tụi tao chấp hết cả đám tụi mày"- Thiên Mẫn

Vừa dứt lời thì cả bọn con gái đó xông lên đánh bộ ba nữ

Chưa đầy 5 phút thì bộ ba nữ đã giải quyết xong

"Còn ai nữa không? Lên luôn một lượt đi"- Diệu Anh

"Tụi bây...tụi bây nhớ đó"

Thủy Lâm nói xong liền chạy ra khỏi chỗ này

Bộ ba nữ đánh nhau xong cũng đi về bàn ăn

"Mấy cô đánh ghê thiệt! Bái phục"- Gia Minh

Bộ ba nữ không nói gì, chỉ gục mặt xuống bàn

Lúc bộ ba nữ đánh nhau, có một bóng người đang ở đó nhìn chăm chú vào Minh Hân

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Quá Khứ Buồn

Hết giờ giải lao, bộ ba nữ và nam trở về lớp với cái bụng đói

Trong lớp

"Các em, hôm nay cô sẽ không cho lớp lên bảng làm toán"- cô giáo mỉm cười

"Yehhhh"

Cả lớp vui mừng, quăng sách tập lên trời (trừ bảy học sinh mới)

"Lấy giấy ra kiểm tra. Thời gian làm chỉ có 15' thôi đó"

Sau khi nghe được câu này. Cả lớp đơ mặt, không cam lòng mà lấy giấy ra kiểm tra. Cô giáo đọc đề bài toán, tất cả bắt đầu ồn ào

Một số ngồi cắn viết, một số loay hoay bàn bạc với nhau về cách giải bài toán, một số ngồi viết hồng cả tờ giấy nháp vẫn chưa ra. Duy nhất chỉ có bảy người ngồi im như tờ, làm bài một cách điềm tĩnh, bạn biết ai rồi đúng không?. Nhưng còn hai người nữa chắc bạn không biết đâu, đó là Hà Thanh và Đình Trang Vi.

15 phút trôi qua

"Hết giờ! Hà Thanh đi thu bài cho cô"

Biết tình hình lớp là vậy, ai cũng giải chưa ra, nhưng họ vẫn cố viết vài chữ cho xong bài, hiểu được tình hình

Hà Thanh chậm rãi đi từng bàn, nói vậy thôi nghe được tiếng "thu bài" là Hà Thanh đã vội đi xuống bàn của Minh Hân và Hàn Phong để lấy bài đầu tiên

Đề bài đối với học sinh trong đây rất khó nhưng rất dễ đối với mấy người này.

Thu hết bài, Hà Thanh đem lên nộp cho cô xong đi xuống chỗ ngồi của mình

"Bây giờ chúng ta học bài mới"- cô giáo

Tùng...tùng...tùng...

Hết giờ học. Tất cả chạy ra khỏi cổng trường trừ bảy người học sinh mới còn đang lè mề trong lớp

"Tụi bây về chung đi. Tao đi với Khánh Anh"

Không đợi Diệu Anh và Thiên Mẫn trả lời, Minh Hân "lôi" Khánh Anh ra ngoài lớp

"Hai người đó giống một cặp ghê. Lúc nào cũng đi chung"- Gia Minh

Tay Hàn Phong lúc này bắt đầu nổi gân xanh, cô lúc nào cũng chả thèm ngó tới anh, chỉ quan tâm tới hân ta

Mặc dù cô không quan tâm anh nhưng anh lúc nào cũng "lén" quan tâm cô nhưng cô nào để ý, thậm chí cả nói một câu cũng không nói

Tâm sao đau quá vậy?

"Tụi bây đi về chung đi. Tao có việc đi trước"- Hàn Phong nói giọng lạnh nhạt

Nói xong anh đi ra ngoài

Gia Minh và Âu Dương Thiên đang ú ớ thì sau vài giây bình tĩnh lại

"Tụi mình về chung nha!"- Âu Dương Thiên nhìn Diệu Anh

"Cũng được"- Diệu Anh cười

Gia Minh nhìn Thiên Mẫn, cười nói:

"Mẫn đi chung luôn đi"

"Không!"- cô cất bước ra ngoài

"Phải làm sao để sưởi ấm trái tim lạnh giá của em đây?"- Gia Minh thở dài

"Anh không thể làm cho nó yêu anh được đâu! Chỉ có một người có thể làm cho nó cười"- Diệu Anh nhìn Gia Minh nói giọng lạnh nhạt

"À?"

"Bạn trai của nó"

"Mất có bạn trai rồi à?"- Gia Minh và Âu Dương Thiên

"Người đó qua đời rồi"- Diệu Anh thờ dãi

"Tại sao?"- Gia Minh nhướng mày

"Anh muốn nghe à?"

"Ừ"

"Chuyện là thế này..."

Trở về 6 năm trước

Tại bãi đất trống

Có ba cô gái và hai người con trai bước xuống xe hơi, đó là Minh Hân, Thiên Mẫn, Diệu Anh, Trương Bình (ở chap 11 đã có giới thiệu) và Quốc Anh, cộng thêm 50 người ở bang. Đối mặt là tên cầm đầu và hơn 100 người.

"Tới rồi à? Không hổ danh là đại tỷ Demon"- tên cầm đầu

"Bớt nói nhiều để đường sức đi"- Minh Hân

"Vâng. Em sẽ nghe lời đại tỷ"- tên cầm đầu cười đều

"Hẹn ra đây chỉ nói chuyện thôi à?"- Thiên Mẫn

"Không đâu. Còn có hành động nữa mà"

"Vậy thì lên hết đi để bọn tao còn về sớm đi ngủ"- Quốc Anh

"Vậy thì...tụi bây lên hết cho tao"

Vừa dứt lời thì tất cả người ở đó xông lên đánh nhau

Minh Hân dùng súng, kỹ thuật rất nhanh nên đã xử hơn phân nửa người (mấy chuyện đấm đá mình không rành nên chỉ nói sơ sơ thôi)

Diệu Anh và Trương Bình dùng kiếm. Còn Thiên Mẫn và Quốc Anh dùng tay

Đang đánh nhau thì có tiếng bắn súng, đạn bay về phía Thiên Mẫn. Quốc Anh thấy vậy liền đỡ cho Thiên Mẫn, ba viên đạn nằm ngay ngực của Quốc Anh

"Quốc Anh"- bộ ba nữ và Trương Bình hét lên

"Rút liền"

Diệu Anh nói xong liền ném quả bom, tất cả liền chạy ra ngoài, bãi đất trống bây giờ đã bị nổ.

Trên xe hơi

"Quốc Anh! Anh không được chết!"- Thiên Mẫn nhìn Quốc Anh, nước mắt chảy dài như suối

"Đừng..g khóc! Xá...u lă...m!"- Quốc Anh lau nước mắt cho Thiên Mẫn

"Vâng vâng. Em không khóc nhưng mà anh phải hồi phục"- Thiên Mẫn vừa nói vừa lau nước mắt nhưng đôi mắt của cô không chịu nghe lời, càng lau thì càng chảy nhiều hơn

"Mẫn! A...nh yêu...u em"

"Em cũng yêu anh, cho nên anh phải qua khỏi để chăm sóc em"

Quốc Anh mỉm cười nhìn Thiên Mẫn sau đó con mắt từ từ nhắm lại, sau đó rơi vào trạng thái hôn mê

"Tỉnh! Tỉnh Quốc Anh! Anh không được ngủ, mở mắt ra nhanh!"- Thiên Mẫn vỗ má Quốc Anh

"Shin! Lái xe nhanh lên!"- Minh Hân quát Trương Bình

"Em đã chạy hết mức có thể rồi"

Tới bệnh viện

"Bác sĩ! Làm ơn cứu anh ấy!"- Thiên Mẫn nắm lấy tay áo của bác sĩ

"Chúng tôi sẽ cố gắng"

Bác sĩ nói xong, vào phòng cấp cứu. Thiên Mẫn ở bên ngoài khóc nức nở, nước mắt càng lúc càng chảy ra nhiều hơn

"Bình tỉnh đi Mẫn"- Diệu Anh ôm Thiên Mẫn vào lòng

"Diệu Anh! Tao sợ! Nếu mà anh ấy không qua khỏi thì sao?"- Thiên Mẫn vừa nói vừa khóc

"Nhất định sẽ qua khỏi"- Diệu Anh

1 tiếng, 2 tiếng, 3 tiếng trôi qua. Cuối cùng đèn đỏ đã tắt, bác sĩ bước ra ngoài với vẻ mặt tiếc nuối

"Bác sĩ. Anh ấy sao rồi?"- Thiên Mẫn

"Chúng tôi đã cố gắng hết sức. Bệnh ung thư của anh ấy ở giai đoạn cuối cộng thêm việc anh ấy bị bắn nữa nên..."- bác sĩ

Cái gì? Ung thư giai đoạn cuối?

"Không! Không thể nào!"- Thiên Mẫn chạy nhanh vào trong phòng cấp cứu

Cô mở nhanh tám mền màu trắng ra thì thấy một người đàn ông nằm ở đó, môi tái nhợt

"Mở mắt ra đi Quốc Anh. Em không cho anh ngủ nữa"- Thiên Mẫn lung lay người Quốc Anh

Nước mắt không kiềm được mà chảy xuống

"Mở mắt ra nhanh. Anh đã nói anh yêu em thì anh phải mở mắt ra để sau này còn phải chăm sóc em. Tỉnh lại đi! Em cầu xin anh, hãy tỉnh lại đi. Tỉnh lại đi mà!"

Lúc này cánh cửa mở ra. Minh Hân và Diệu Anh bước vào

"Mẫn! Anh ấy đã đi rồi"- Diệu Anh

"Anh ấy không có chết. Anh ấy chỉ ngủ thôi, anh ấy nói yêu tao cho nên anh ấy không chết đâu"- Thiên Mẫn quát Diệu Anh

Nói tới đây Thiên Mẫn ngất xỉu

"Mẫn!"- Minh Hân và Diệu Anh

Trong phòng cấp cứu

"Mẫn!"- giọng người con trai vang lên

"Quốc Anh! Anh tỉnh rồi hả? Em biết mà, anh chỉ ngủ thôi đúng không?"- Thiên Mẫn vui mừng ôm lấy Quốc Anh

"Mẫn! Sau này anh không thể chăm sóc em được nữa, em hãy tự chăm sóc cho em, đừng để bản thân mình bệnh"

"Tại sao? Anh đã nói là chăm sóc em mà!"

"Anh sẽ đi một nơi thật xa cho nên không thể chăm sóc em được. Anh đi đây. Tạm biệt!"

Quốc Anh từ từ lùi lại, xa khỏi vòng tay của Thiên Mẫn

"Quốc Anh! Quay lại đây"

"Anh yêu em"

"Anh nói anh yêu em thì anh không được rời xa em. Quay lại"- nước mắt lại tuôn xuống một lần nữa

"Quay lại Quốc Anh"

Thiên Mẫn tỉnh giấc, phát hiện ra mình đang nằm trong phòng cấp cứu

"Mày tỉnh rồi hả? Muốn uống nước không? Tao lấy cho mày nha"- Diệu Anh

"Khỏi. Dẫn tao đi gặp Quốc Anh được rồi"

"Ba mẹ anh ấy đem anh ấy về nhà rồi"

"Vậy đưa tao về nhà anh"

"Ngày mai tao sẽ dẫn mày đi. Bây giờ mày phải nằm đây dưỡng sức"

Có thể Thiên Mẫn đã quá mệt nên vừa nằm xuống là đã ngủ. Diệu Anh thấy vậy liền đi ra khỏi phòng, đóng cửa nhẹ

"Nó sao rồi?"- Minh Hân

"Ngủ rồi. Tội nghiệp nó lắm. Khóc sưng cả con mắt"

"Tao với mày phải điều tra ra kẻ nào đã bắn anh Quốc Anh"- Minh Hân

"Ừ. Để tao kêu thêm thằng Shin. Ủa mà này giờ sao không thấy nó?"- Diệu Anh

"Nó về nhà rồi"

Ngày hôm sau

Đám tang của Quốc Anh được làm. Đám tang này rất ít người, chỉ có ba mẹ của Quốc Anh, bộ ba nữ và Trương Bình.

"Con là Thiên Mẫn?"- mẹ của Quốc Anh đi lại chỗ bộ ba nữ, nhìn Thiên Mẫn

"Vâng. Chào bác"- Thiên Mẫn lễ phép

"Hôm qua bác vào phòng nó thì thấy bức thư, ngoài bức thư có ghi tên con. Cho nên con hãy cầm lấy"- mẹ Quốc Anh nói giọng nghẹn ngào

"Cảm ơn bác"

Thiên Mẫn nhận lấy bức thư rồi đi vào nhà, bước vào phòng của Quốc Anh, ngồi lên giường, tay bắt đầu run rẩy mở ra đọc

'Gửi Thiên Mẫn

Lúc em đọc bức thư này có lẽ anh đã không còn ở đây. Cảm ơn em đã yêu anh trong suốt những tháng ngày vừa qua, cảm ơn em đã cho anh biết yêu là gì?"

Thiên Mẫn đọc tới đây chợt nước mắt lại chảy ra

'Em còn nhớ ngày chúng ta gặp nhau không? Đó là lúc ở trong bar của Minh Hân, lúc đó em đẹp lắm. Khi anh gặp được em, lúc đầu anh chỉ muốn trêu chọc em, anh cũng không biết vì sao lại chọc em nữa? Nhưng chọc em rất vui. Từ khi gặp được em anh đã cười rất nhiều, không giống Quốc Anh như trước nữa, lúc chưa gặp được em anh là một người ít nói, ít cười'

"Thì ra anh ấy còn nhớ nơi lần đầu tiên gặp nhau"- cô mỉm cười nhẹ nhàng nói

'Lúc sinh nhật anh, không biết từ đâu mà có một món quà, anh tưởng là bạn bè tặng anh nhưng thật không ngờ là em tặng, lúc ấy anh rất bất ngờ, tâm trạng rất vui sướng, không do dự liền mở quà em ra. Là một cái áo! Nhưng anh không mặc, anh cất nó rất cẩn thận vào tủ áo, chỉ xịt chút xú dầu thơm cho nó thơm thôi. Trong cái áo có một bức thư, anh mở ra, chữ em viết rất đẹp nha, trong giấy ghi là: "ước đi rồi nó sẽ thành hiện thực". Anh thấy dòng chữ đó, anh liền ước vì đó là yêu cầu của em mà. Em biết anh ước gì không? Đó là anh và em có thể ở bên nhau và chăm sóc em đến cuối đời, nhưng có lẽ anh phải thất hứa rồi. Anh phải tạm biệt em tại bức thư này thôi! Tạm biệt người anh yêu mãi mãi.

Quốc Anh'

Thiên Mẫn đọc xong gấp bức thư lại, để nó vào tủ. Cô muốn khóc lắm nhưng nước mắt đã cạn rồi

Cô đi tới tủ quần áo của Quốc Anh, mở tủ ra lấy đại một cái áo nào đó của Quốc Anh rồi đi đến giường nằm xuống. Cô mệt quá! Muốn ngủ!

Mắt mơ hồ lim dim, sau đó chìm vào giấc ngủ

Mấy năm trôi qua vẫn không có tin tức gì về người đó, giống như người đó đã bốc hơi rồi vậy

Trong mấy năm này Thiên Mẫn đã thay đổi rất nhiều, tính cách thay đổi, nói chuyện bắt đầu lạnh nhạt, v...v...

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Hiểu Lâm

Quay trở lại với hiện tại

"Không ngờ quá khứ của cô ấy lại đau khổ đến như vậy!"- Gia Minh

"Cho nên anh hãy từ bỏ đi, nó sẽ không bao giờ yêu anh, người nó yêu duy nhất chỉ có mình quốc anh"- Diệu Anh lạnh giọng

Câu nói của Diệu Anh liền đâm thẳng vào trái tim anh. Đau quá!

"Thôi, tôi về chung với Thiên đây. Tạm biệt!"- Diệu Anh

"Khoan đã. Cô có biết Mẫn đang ở đâu không?"- Gia Minh

"Anh thật muốn biết?"

Gia Minh: *gật đầu*

"Giờ này chắc nó đang ở biển thăm Quốc Anh á"

Diệu Anh vừa dứt lời thì Gia Minh đã chạy ra khỏi cửa lớp

"Thằng này đúng là si tình. Đi thôi. Minh chờ bạn về"- Âu Dương Thiên nhìn Diệu Anh cười

"Ừm"

"Quốc Anh! Em đến thăm anh đây"

Thiên Mẫn đặt hoa nhẹ nhàng xuống mộ của Quốc Anh

"Anh ở đây chắc cô đơn lắm đúng không? Anh yên tâm, em sẽ tìm kẻ đã làm hại anh, giết hắn sau đó sẽ chôn hắn kế bên mộ của anh, được không?"- cô nhẹ nhàng nói, dĩ nhiên là không có ai trả lời

Gia Minh đứng sau lưng cô, nhìn thấy cảnh tượng này rất đau lòng. Anh tiến tới chỗ cô, đặt tay lên vai cô

Thiên Mẫn giật mình xoay lưng lại

"Về thôi. Tôi đưa em về"- Gia Minh

"Tại sao anh lại biết chỗ này?"- Thiên Mẫn nhướn mày

Đáp lại là sự im lặng

"Đứng dậy tôi đưa em về"- anh lặp lại lần thứ hai

"Tại sao tôi phải nghe lời anh? Chúng ta có là gì của nhau đâu"

"Tại vì tôi yêu em nên em phải nghe lời tôi"

"Nực cười. Không lẽ anh yêu tôi thì tôi phải nghe lời anh à?"

"Phải"

"Anh về đi, lần sau anh không được tới chỗ này nữa. Nếu không thì anh chuẩn bị chết đi"- cô dọa

"Em cứ việc giết tôi"

Cô lấy súng ra, chĩa vào trán của anh

Cô ấy thật muốn giết mình, vì chuyện này mà cô ấy muốn giết mình. Gia Minh ơi là Gia Minh! Tại sao mày lại yêu cô ấy chứ?

"Tôi hỏi lại lần nữa, anh có đi hay không? Nếu anh không đi thì tôi không ngại giết người ở đây đâu"- cô lạnh giọng

"Cho tôi làm người thay thế, được không?"- anh nhẹ giọng

Cô ngăn người, vài giây cô bình tĩnh lại, đưa ra quyết định. Cô phải dập tắt tình yêu của anh dành cho cô

"Không"

Anh cười nhẹ, nụ cười thất bại

"Vậy được rồi. Tôi sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt em"

Anh nói xong xoay người rời đi. Anh mà cũng có ngày thất bại như ngày hôm nay

Cô thấy anh đã đi, nhìn sang mộ của Quốc Anh

"Đây có phải là điều anh muốn không? Anh muốn em yêu anh ta phải không?"- cô cười nhẹ

"Em sẽ yêu anh ta nhưng không phải hôm nay"

Sau khi Gia Minh rời khỏi chỗ đó, anh đi tới quán rượu, uống ly này tới ly khác

"Minh~. Lâu rồi anh chưa tới đây đó nha, người ta nhớ anh quá à"

Một nhỏ ỏng ẹo tới chỗ Gia Minh, tự tiện ngồi lên đùi anh. Mùi nước hoa nồng nặc bay vào mũi anh khiến anh thấy buồn nôn. Anh hắt ả ra

"Tránh ra"

Một người con gái khác đi lại chỗ Gia Minh, không có mùi nước hoa, để mặt mộc, ngồi kế bên anh

"Mẫn"

Do tác dụng của rượu khiến anh nhầm lẫn, tưởng là Thiên Mẫn nên ôm cô thật chặt, giống như là sợ mất cô

"Em yêu anh nên mới quay lại đúng không?"

Không có tiếng trả lời, anh chỉ thấy "Thiên Mẫn" gật đầu. Anh mừng rỡ, nhẹ nhàng hôn vào môi cô

Cảnh tượng này rơi vào tầm mắt của Thiên Mẫn, từng cơn đau trong ngực liên tục bộc phát, tâm đau như cắt. Lòng không khỏi hiện lên câu hỏi ... tại sao ? ... tại sao ? ... tại sao phải đối xử với cô như thế ? Có phải là cô tổn thương anh trước nên anh mới làm như vậy không? Không phải nói yêu cô sao? Nếu yêu tại sao phải làm như thế?

Tâm đau đớn, lạnh lẽo rời khỏi đây. Vốn cô định tới đây nhận lời yêu của anh nhưng không ngờ lại thấy cảnh này

Anh buông "Thiên Mẫn" ra thì thấy người ngồi đối diện mình là một người khác, liền hất cô ta ra

"Đi ra chỗ khác, cô mà còn xuất hiện trước mặt tôi thì đừng trách"- anh cảnh cáo

Ả thấy sợ nên nhanh chân chạy ra chỗ khác. Anh lại tiếp tục uống rượu

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Chuẩn Bị- Âm Mưu

Chương 26: CHUẨN BỊ- ÂM MƯU

Sáng hôm sau. Trong trường

Đĩ nhiên đúng như lời Gia Minh nói. Anh không bao giờ xuất hiện trước mặt Thiên Mẫn nữa

Đang chuẩn bị vào giờ học thì cô tổng phụ trách nói thông báo

"Các em mà thi hoa khôi 2015 thì xuống dưới sân tập trung cho cô"

Nghe được thông báo tất cả những người đi thi xuống dưới sân

Ở dưới sân trường

"Tôi sẽ chọn những người sau đây vào top 15"

Mọi người bắt đầu hồi hộp

"Tôn Mỹ Uyên, Hà Thanh, Đinh Trang Vi, Nguyễn Thuỳ Lâm, Lục Thiên Mẫn, Lâm Minh Hân, Mai Diệu Anh, Lâm Minh Nguyệt,...Những người còn lại bị loại"(mình chỉ đọc những người chính thôi nha)

Những người bị loại rời đi với vẻ mặt không can tâm

"Tối mai chúng ta sẽ tham gia phần thi tài năng. Các em sẽ có thời gian biểu diễn từ 3 đến 5 phút. Cho nên sáng ngày mai, các em đến trường thi vào phòng tập luyện để chuẩn bị, ở đó có tất cả dụng cụ. Người được giải thưởng tài năng sẽ lọt vào thẳng top 10. Kết thúc tại đây. Mời các em lên lớp"

Cô tổng phụ trách nói xong liền rời đi. Những người còn lại thì đi lên lớp để tiếp tục học

Ra về

"Tụi bây về trước đi. Tao lên phòng tập để chuẩn bị"- Minh Hân nói với hai đứa bạn thân

"Tụi tao cũng chuẩn bị nữa mà. Đi, tụi tao đi chung với mày"- Diệu Anh

Đang đi lên thì gặp Âu Dương Thiên, Hàn Phong và Khánh Anh

"Khánh Anh. Đi lên phòng tập với em không?"- Minh Hân chạy lại chỗ Khánh Anh, mỉm cười nói

"Ừ. Cũng được"- Khánh Anh ôm Minh Hân lên phòng, nhìn hai người giống một cặp tình nhân vậy

"Hai người đi không?"- Thiên Mẫn nhìn Âu Dương Thiên và Hàn Phong

"Đi"- đồng thanh

Tất cả đều đi lên phòng tập. Trong lúc đi, có một người con trai nhìn chăm chú vào Thiên Mẫn

Gia Minh đi ra, chỉ chăm chú nhìn vào Thiên Mẫn

"Mẫn. Anh nhớ em"

"Khánh Anh nè. Theo anh thì em phải biểu diễn cái gì để đạt được hoa khôi tài năng"- Minh Hân

"Thì em hát và chơi đàn piano đi"

"Ừ. Vậy cũng được á. Lâu lắm rồi em cũng không chơi đàn"

Minh Hân đi lên phòng, thấy có đàn piano ở đó liền chạy tới

"Thật may khi em có đem tập nhạc theo. Để em đàn cho anh nghe"

"Thứ 2 mưa bay bên ngoài ô kình

Em vẫn cứ thế cuộn tròn giấc mơ

Anh vẫn chưa tới như ngày hôm qua đã hẹn

Mưa bay buồn lắm anh có biết không?

Hôm nay thứ 3 mưa ngày một lớn

Trên radio toàn bài hát buồn

Anh vẫn chưa tới như ngày hôm kia đã hẹn

Con bão ngoài kia có cuốn anh đi

Thứ 4 thứ 5 em có nên khóc chưa nào

Đừng khóc đừng khóc, anh chắc chỉ là ngủ quên thôi

Chọn 1 ngày đẹp nhất để biến mất

Một ngày đẹp nhất để bỏ rơi em

Làm ơn đừng nói chia tay vào ngày mưa lớn thế này

Một ngày đẹp nhất để đánh mất em

Một người từng yêu anh hơn cả chính mình

Làm ơn cố gắng chọn cách nào đó, để em bớt cảm giác đốn đau

Được không anh?"

Trong lúc đàn, Khánh Anh lấy điện thoại ra lên chụp cô, khoảnh khắc này, nhất định anh sẽ nhớ mãi

Bộp...bộp...bộp.....

"Hay quá hay quá"- Diệu Anh đi tới chỗ Minh Hân

"Sao? Giờ mới biết cũng đã quá muộn"- Minh Hân

"Có gì mới chỉ tao đàn với"

"Ok. Mà tụi bây diễn cái gì vậy?"

"Không biết nữa. Chắc tao múa bale á"- Diệu Anh cười nói

"Còn Mẫn?"

"Tới đó tính"- Thiên Mẫn

"Vậy tụi bây tập đi nha. Tao tập xong rồi. Tao về"

"Ê ê. Đợi tao"

"Ừa? Không ở lại tập hả?"

"Tao suy nghĩ lại rồi. Tao sẽ về nhà tập. Thiên, cậu chờ mình về nhà được không?"- Diệu Anh nhìn Âu Dương Thiên

"Ừ. Cũng được"

Âu Dương Thiên bất chợt nắm lấy tay Diệu Anh đi ra khỏi phòng tập. Điều này làm Diệu Anh vui mừng. Còn Hàn Phong và Thiên Mẫn thì ra về một mình. Khánh Anh thì chờ Minh Hân về nhà

Đội tất cả mọi người đi hết. Một người con gái đi vào phòng tập, đi tới bên bàn piano, kiểm cuốn tập nhạc của Minh Hân

"A. Rốt cuộc cũng thấy"

Hà Thanh mở cuốn tập nhạc ra, gán lưỡi lam lên trang giấy đầu tiên, trang thứ hai và trang thứ ba. Trong phút chốc, ba tờ giấy đó đều có rất nhiều lưỡi lam ở mặt sau

"Haha. Lâm Minh Hân. Kì này mày chết chắc rồi!"- Hà Thanh cười điên cuồng

Sau khi làm xong, cô lặng lẽ đi ra ngoài

Xin lỗi vì mấy tháng nay không đăng chương, vì máy của mình bị hư nên mình phải đem đi sửa, hôm qua mới có máy được. Xin hứa là hằng ngày sẽ đăng chương

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Đã Biết

Chương 27: ĐÃ BIẾT

Sáng hôm sau

Minh Hân đi tới trường chung với Khánh Anh

"Khánh Anh. Anh mua dùm em chai nước đi"

"Ừ. Đội anh xiu"

Cô ngồi xuống bàn piano, lượm cuốn tập nhạc để trên bàn. Sau đó mở ra, cầm tờ giấy nhạc lên, rờ rờ mặt sau. Cảm thấy có tay mình đau đau, vội buông ra thì tay cô bây giờ dính đầy máu

"Hà Thanh. Cô muốn diễn kịch chứ gì? Được, tôi diễn cùng cô"- Cô găm gừ nói, trong mắt bây giờ toàn là hận thù

"Hân! Em bị gì vậy?"- Khánh Anh bước vào thì thấy một vụ kinh hoàng

"Đứng dậy. Anh đưa em vào phòng y tế"

Cô chưa kịp đứng dậy thì Khánh Anh đã bế cô lên, chạy thật nhanh vào phòng y tế

Sau khi cô được băng vết thương, bác sĩ với cô:

"Em không được chơi đàn trong một tuần, nếu không thì vết thương sẽ bị nặng thêm"

Cô không muốn! Cô phải diễn với cô ta đến cùng. Cô cười gượng, khề đáp lại:

"Vâng"

Cô quay sang Khánh Anh: "Khánh Anh! Anh bế em lên lớp"

"Được"

Ngay sau đó anh liền bế cô lên lớp

Trong lớp

Khánh Anh bế cô vào làm nguyên lớp ngạc nhiên. Hà Thanh thấy tay cô bị thương trong lòng vui vẻ không thôi. Anh thả cô xuống nhẹ nhàng, cho cô ngồi nghỉ thì anh mới qua chỗ mình ngồi

"Cô bị gì vậy?"- Hàn Phong nhướn mày

"Không cẩn thận bị giấy cửa vào tay"- cô bình tĩnh trả lời

"Thật không?"- Hàn Phong lại hỏi

"Thật"

Cô lấy điện thoại ra, nhấn với Hà Thanh

Hà Thanh cảm nhận được điện thoại mình run, cô lấy ra. Là Lâm Minh Hân! Cô ta dám nhấn tin với mình

Cô mở khoá điện thoại, tay bỗng chốc run. Cô ta đã biết!

"Hãy cẩn thận với những gì cô đã làm với tôi"

Tin nhắn làm cô ta hoảng sợ. Minh Hân ngồi từ xa thấy vậy, cô nhếch miệng cười

'Hà Thanh! Cô còn non lắm!- cô nói thầm

Ra chơi

Cô cùng hai đứa bạn thân của cô đang ngồi ăn thì điện thoại Minh Hân reo lên. Là Hà Thanh

Cô bật máy lên nhưng không có nói gì

"Cô vào lớp gấp thôi"

Nói xong Hà Thanh cúp máy

"Tụi bây ăn tiếp đi. Tao no rồi. Tao lên lớp trước đây"- Minh Hân

Cô nói xong thông thả đi lên lớp

Trên lớp

"Muốn nói gì nói nhanh lên. Tôi không có nhiều thời gian"- cô vừa bấm điện thoại vừa nói

"Cô đã biết chuyện đó"

"Không lẽ tin nhắn đó không đủ để cho cô hiểu. Không hiểu sao cái tên Đình Phong lại chọn cô làm vợ hắn. Đúng là ngu ngốc"- cô khinh thường

"Tại sao cô lại biết Phong?"- Hà Thanh không khỏi bất ngờ

"Tôi còn biết nhiều hơn nữa kìa. Biết lúc trước tôi là gì của hắn không? Là người yêu đó"- cô trừng mắt với Hà Thanh

Nghe có tiếng chân học sinh đi tới, Minh Hân lấy chai nước để uống. Hà Thanh thấy vậy cầm chai nước lúc này mình uống tạt thẳng vào mặt mình.

"Ahhhh! Minh Hân! Sao cô có thể làm như vậy với tôi?"- Hà Thanh lớn tiếng gào thét

Nghe tiếng thét, vài học sinh đi lại lớp đó thì thấy Minh Hân cầm chai nước, còn Hà Thanh thì mặt dính nước. Thấy bao nhiêu đó cũng đã đoán ra được vấn đề

"Lâm Minh Hân! Tại sao cô lại làm như vậy? Cô không được giáo dục hả?"

"Hừ. Đúng là hồ ly tinh. Chồng nào vợ nấy, đều ác độc như nhau"- Minh Hân không đáp trả câu hỏi của cô ta, khinh thường nói

Sau đó tính đi ra khỏi lớp nhưng cửa lớp đã bị chặn, tất cả đều là những người bên phe Hà Thanh

"Tránh ra"- cô không kiên nhẫn nói

"Tránh ra hả? Mày nói như vậy là tui tao phải nghe sao?"- Thủy Lâm tiến tới

"Sao còn nhớ tao không?"- Thủy Lâm nâng cằm Minh Hân lên

"Tao chỉ nhớ tao đã từng gây lộn với một con chó"- Minh Hân nhìn thẳng vào mắt Thủy Lâm

"Mây....khốn khiếp"- Thủy Lâm giờ tay tát Minh Hân

Cánh tay chưa kịp hạ xuống má của cô thì Hàn Phong đã kịp thời chạy tới cầm tay cô ta

"Đi"- Hàn Phong quật

Thủy Lâm thấy vậy liền sợ, trước khi đi cô còn nhấc vói Minh Hân một câu:

"Chúng ta sẽ còn gặp lại"

'Như vậy cũng tốt'- Minh Hân nói thầm, nhếch miệng cười

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Biểu Diễn

Chương 28.1: BIỂU DIỄN (1)

(Mình chỉ nói tài năng về 5 người thôi nha: Hà Thanh, Tôn Mỹ Uyên và bộ ba nữ)

Hà Thanh thấy tình hình như vậy liền đứng đó, để xem lát hội có mấy người lại đánh chửi Minh Hân, thấy Minh Hân trừng mắt nhìn cô, như vậy khiến cho cô rùng mình. Thủy Lâm với bọn đàn em của mình đi ra khỏi lớp. Tất cả học sinh giờ chạy vào lớp để học thì thấy cảnh tượng như thế này, dĩ nhiên là có vài người chạy lại hỏi Hà Thanh có bị gì không, sau đó quay qua trách mắng Minh Hân nhưng cô nào để ý, chỉ khinh thường sau đó về lại chỗ ngồi mình bấm điện thoại

Hàn Phong thấy cô về chỗ cũng về theo. Bạn thân của cô và Hàn Phong cũng vào lớp. Mới ngồi ghế thì quay xuống nhiều chuyện:

"Ê ê, chuyện gì vậy? Kể nghe coi"- Diệu Anh

"Mày từ từ coi, mới ngồi xuống mà đã nói rồi"- Thiên Mẫn

"Có người bị tự kỉ tự lấy chai nước tạt vào mặt mình rồi đổ thừa cho tao. Rồi đừng hỏi nữa"- Minh Hân

Nghe vậy hai người quay lên mở tập sách ra học

Buổi tối

Tất cả học sinh đều ăn mặc đẹp để tới trường, có Gia Minh tham dự vì anh muốn gặp Thiên Mẫn nhưng chỉ là nhìn lên thôi. Còn có cả bốn người anh của Minh Hân: Khánh Anh, Minh Tuấn, Quốc Thiên và Hoàng Vũ

Kế bên Hoàng Vũ thì có Ngọc Giang ngồi kế bên, Hoàng Vũ thì bây giờ đã bắt đầu quen với Ngọc Giang, từ lúc cô nói muốn hủy hôn ước với anh thì anh bắt đầu nổi con thịnh nộ, anh muốn giữ cô cả đời ở bên mình

Tất cả thí sinh ngồi trong phòng đang hồi hộp, mỗi thí sinh đều có số báo danh riêng

MC lên bục đứng trước toàn trường thông báo:

"Cảm ơn các học sinh, thầy cô giáo đã tới đây. Thí sinh nhận được danh hiệu này sẽ lọt vào thẳng top 10. Bây giờ xin mời quý vị xem buổi biểu diễn của 15 thí sinh"

Bốp...bốp...bốp

Trong phòng

"Nào, đến giờ rồi các em. Thí sinh đầu tiên: 12, Tôn Mỹ Uyên"

Tôn Mỹ Uyên nghe tên mình thì đứng dậy bước ra khỏi phòng. Cuộc thi tài năng này, nhất định cô sẽ thắng

"Xin chào tất cả mọi người. Em tên là Tôn Mỹ Uyên, số báo danh 12, lớp 12A1. Hôm nay em sẽ trình bày tiết mục đàn violon ạ"

Bốp...bốp...bốp...

Tiếng nhạc du dương truyền đến cho mọi người khiến cho mọi người phải say mê lắng nghe

3 phút sau

Tiết mục của Tôn Mỹ Uyên kết thúc, tiếng vỗ tay lớn hơn khiến cho Tôn Mỹ Uyên đắc ý là cô sẽ thắng

Trong phòng

Tôn Mỹ Uyên đi vào thì thấy các thí sinh còn lại vỗ tay chúc mừng cô trừ bộ ba nữ

"Người thứ hai: số báo danh 10, Hà Thanh"

Hà Thanh bước ra khỏi phòng

"Xin chào. Em tên Hà Thanh, số báo danh 10, lớp 12A1. Tiết mục của em trình bày là hát bài stay high ạ"

Bốp...bốp...bốp...

"High all the time

To keep you off my mind

Ooh-ooh, ooh-ooh

High all the time

To keep you off my mind

Ooh-ooh, ooh-ooh

Staying in my play pretend

Where the fun ain't got no end

Ooh

Can't go home alone again

Need someone to numb the pain

Ooh

Staying in my play pretend

Where the fun ain't got no end

Ooh

Can't go home alone again

Need someone to numb the pain

You're gone and I gotta stay

High all the time

To keep you off my mind

Ooh-ooh, ooh-ooh

High all the time

To keep you off my mind

Ooh-ooh, ooh-ooh

Spend my days locked in a haze

Trying to forget you babe

I fall back down

Gotta stay high all my life

To forget I'm missing you

Ooh-ooh, ooh-ooh"

Tiếng hát vừa dứt thì ở dưới trường vỗ tay nhưng cô không quan tâm về ngôi vị này, cô giả vờ cười rồi đi vào trong. Bước vào trong phòng liền liếc Minh Hân

'Tao không tin tay mày bị như vậy mà mày dám chơi piano' - Hà Thanh nhìn vào tay Minh Hân

Minh Hân cảm nhận được ánh mắt của Hà Thanh, cô quay lại nhìn Hà Thanh nhưng nhìn một lúc thì không để ý tới nữa

Chương 28.2: BIỂU DIỄN (2)

Tiếp theo là tới Thiên Mẫn

Cô vừa bước ra thì toàn trường hò hét, vỗ tay không ngừng. Gia Minh thì nhìn chăm chăm vào cô, Thiên Mẫn lúc đó thì thấy Gia Minh. Hình ảnh lúc trước quay lại chạm vào trái tim cô. Thật ra cô yêu anh rất lâu rồi nhưng không dám nói. Cô đứng trên sân khấu, cầm micro và bắt đầu nói:

"Xin chào, em tên Lục Thiên Mẫn, số báo danh 05, lớp 12A1"- giọng cô rất nhẹ nhàng

Chợt cô dừng lại, vài giây sau bắt đầu nói câu mà toàn trường thấy hoang mang

"Em...không muốn biểu diễn"

Mặc dù nói như vậy nhưng ánh mắt nhìn chăm chú vào Gia Minh

Gia Minh ngồi ở dưới như ong mầy. Tại sao lại không biểu diễn?

Sau khi nói xong, cô bình thản đi về phòng

Tiếp theo là Diệu Anh

"Xin chào mọi người, em tên Mai Diệu Anh, lớp 12A1, số báo danh 08 và..."

"Em cũng giống như Thiên Mẫn, em sẽ không biểu diễn"

Cô nói xong rồi cười, sau đó xoay người đi về phòng. Tôn Mỹ Uyên nhìn trong phòng ngồi cười:

"Thế là đã loại được hai đối thủ"

Mọi người lúc này lại tiếp tục ngỡ ngàng, hoang mang

Tới lượt Âu Dương Thiên như ong mầy, sau vài giây thì giãn ra. Anh biết cô làm như vậy là có mục đích, bắt chợt cười

Tiếp theo là Minh Hân

Cô bước ra với chiếc áo đầm màu đỏ, bên hông có gắn cái nơ màu đen xinh xắn. Trên người cô không có phụ kiện gì hết, chỉ có một thứ là sợi dây chuyền hình mảnh ghép màu trắng. Tay của cô đã tháo hết băng cá nhân ra

"Xin chào, em tên Lâm Minh Hân học lớp 12A1, số báo danh 02. Tiết mục của em là đánh đàn piano và hát bài Stay with me"

Cô bắt đầu đánh đàn nhưng mới đụng vào thì tay rất, cô phải cố kiềm nén, không thể cho Hà Thanh toại nguyện. Máu từ từ chảy ra bàn piano

"Nhiều điều chưa nói ra

Làm lòng thêm xót xa

Cuộc đời như giấc mơ

Mà sao mình mãi bơ vơ

Một lần chạm tay tôi như khẽ nói: hãy đến bên tôi

Vai kề vai ta chung một lối đi tiếp sức cho nhau"

Trên đàn piano bây giờ toàn dính máu của cô, cô bắt chợt dừng lại. Mọi người ở dưới đang nghe say đắm thì không còn nghe nữa

"Tại sao không đàn nữa?"- giám khảo 1

"Chuyện gì xảy ra vậy?"- giám khảo 2

Trong phòng, Hà Thanh nhìn trên màn hình thấy Minh Hân bị như vậy, miệng nhếch mép cười. Lâm Minh Hân, để tao coi mày trụ được bao lâu

Tay cô bây giờ đau quá nhưng không dám thốt lên. Hà Thanh, kì này cô chơi khá lắm. Cô tiếp tục đánh đàn tiếp

"Như lòng mình cơn giông hay bão bão tố rồi cũng sẽ qua

Và nếu mình cố bước tiếp bước tiếp con đường

Rồi sẽ thấy những chân trời mới

Dù một mình vẫn mong sao sẽ đến lúc đến lúc ta dừng lại

Vẫn có bàn tay đưa ra cùng bao thiết tha

Hãy ở lại bên tôi"

Bóp...bóp...bóp...

Minh Hân nghe tiếng vỗ tay thì cười, xem ra đã để Hà Thanh thất vọng rồi. Cô định đứng lên thì không đứng lên nổi, Khánh Anh và Hàn Phong thấy vậy liền chạy lên đó thì thấy đàn piano dính đầy máu

"Minh Hân"- Hàn Phong và Khánh Anh

Mọi người ngồi ở dưới không hiểu chuyện gì xảy ra nên chạy lên đó thì thấy cảnh tượng kinh hoàng

Hàn Phong định bế cô vào phòng y tế nhưng Khánh Anh đã nhanh hơn anh một bước, bế cô thật nhanh vào phòng

Thiên Mẫn nghe tin Minh Hân đánh đàn đến nỗi bị chảy máu tay, cô vội vàng đi tới phòng y tế nhưng vừa bước ra khỏi phòng thì Gia Minh nắm lấy tay cô

"Đi theo tôi"

"Buông ra, tôi phải tới phòng y tế"- cô vùng vẫy

"Em còn nói nữa là tôi hôn em đấy"- Gia Minh hù dọa

"Tôi nói này, anh là cái gì....."

Chưa kịp nói hết thì anh đã khoá môi cô lại, cô tròng mắt vùng vẫy thế nào cũng không được, càng làm thì anh càng siết chặt cô hơn.

Thấy cô không thờ được nữa anh mới tha cho cô.

"Anh...khốn khiếp. Sao anh dám hôn tôi hả?"

Nhớ lại cảnh tượng anh hôn người khác khiến cô cảm thấy tức hơn

"Thì tôi đã nói rồi, ai bảo em không nghe"

"Anh đi về mà hôn bạn gái của anh đi"- cô nói lớn

"Bạn gái nào?"

"Hừ. Anh đừng có mà giả ngu với tôi, cái cô mà mấy bữa anh hôn ở trong quán bar đó"

Cái cô mà ở trong quán bar? À...

"Không phải là em đang ghen đó chứ?"

Bị hỏi bất chợt, cô lúng túng

"Tôi...tôi không có. Tôi đâu phải là gì của anh đâu, hà có gì tôi phải ghen chứ. Nói nhiều đây được rồi. Tránh ra! Tôi phải tới phòng y tế"

Cô nói xong đi thật nhanh vào phòng

"Tôi đi với em"- anh cười nói

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Giải Thích

Trong phòng y tế

"Em không sao. Anh đừng có hoảng hốt như vậy!"- Minh Hân

"Như vậy mà không sao à? Em bị vậy mà còn càng đánh đàn. Em muốn chết à?"- Khánh Anh vừa nói vừa la Minh Hân. Nói xong anh lấy dụng cụ y tế chữa trị cho cô

"Ahh!"

"Thấy chưa? Vậy mà nói là không sao hả? Mới lấy bông gòn đụng vào thôi mà đã như vậy, sao mà đi đánh nhau được? Đừng có nói câu 'tới đó tính' với anh"

Vừa mới dứt câu thì cô lại nói với anh: "Đề một tính"

"Đúng là không thể cãi lại em"- Khánh Anh lắc đầu chán nản nói

Sau một hồi thì vết thương cũng đã xử lý xong. Khánh Anh bảo cô không thể làm việc gì hết, kể cả đụng vào đồ vật. Phải đợi khoảng ba tuần mới hết

Khánh Anh nhìn bàn tay xinh đẹp của Minh Hân không khỏi xót xa, anh sẽ không bỏ qua cho kẻ nào dám làm tổn thương người con gái anh yêu nhất

"Còn đau không?"- Khánh Anh nói dịu dàng

"Không đau nữa rồi"- Minh Hân cười với Khánh Anh

Khánh Anh thấy cô cười với mình, không kim lòng được bèn cúi xuống hôn cô nhưng chưa chạm môi thì...

"Minh Hân! Mày còn đau không?"- Thiên Mẫn bước vào hỏi thăm cô thì thấy được cảnh 'lãng mạn' này

"Thôi, hai người tiếp tục ha. Tôi chưa thấy gì đâu. Bye!"- Thiên Mẫn chạy lẹ ra khỏi phòng

Mặt Minh Hân lúc này đỏ lên, Khánh Anh thấy vậy thì khẽ cười

"Em...em đi ra ngoài"

Cô nói xong liền chạy thật nhanh ra ngoài, chỉ còn Khánh Anh trong phòng, khuôn mặt dịu dàng của anh đã không còn, nó đã biến thành mặt đầy sát khí

"Hà Thanh! Cô chết chắc với tôi"- giọng nói lạnh lùng vang lên từ trong miệng anh

Thiên Mẫn lúc chạy ra phòng y tế thì Gia Minh đã bắt được tay cô và dẫn cô đi theo anh mặc cho cô la hét, phản đối

Ra tới khuôn viên trường anh mới bỏ tay cô ra

"Dẫn tôi tới đây làm gì?"- giọng lạnh nhạt

"Em nghe tôi giải thích, chuyện hôm qua không phải do em nghĩ đâu"

"Sao tôi tin được? Chính mắt tôi thấy mà, với lại anh lúc nào cũng theo dõi"

"Em là ghen hả?"

Đáp lại là sự im lặng

"Em nghe tôi nói đã. Đúng là hôm qua tôi có hôn cô ta nhưng tôi tưởng là em nên tôi mới như vậy. Từ khi gặp em thì tôi đâu có theo ai nữa đâu. Em cũng biết là tôi yêu em mà"- anh nhẹ nhàng nói

Cô nghe tới đây thì xoay mặt rồi đi. Gia Minh thấy cô đi thì cũng biết cô giận thật rồi, cô là người khó tính nhất trong bộ ba nữ mà

Sau khi không thấy bóng dáng của cô thì điện thoại của anh bất chợt có tin nhắn. Là của Thiên Mẫn

'Em cũng yêu anh'

Tin nhắn này làm cho anh vui sướng hẳn lên, anh vui như đứa trẻ lên ba vậy. Cô không giận anh, ngược lại cô yêu anh. Chút xíu nữa phải rù mấy thằng bạn thân ăn mừng mới được

Thiên Mẫn đứng đằng sau gốc cây thấy vậy thì trong lòng rất vui, ấm áp. Đứng một hồi thì cô rồi đi

Trong quán bar

"Hẹn tụi tao ra làm gì?"- Hàn Phong nhướn mày hỏi

"Mẫn, cô ấy yêu tao"

Nói đến đây thì anh lại cười thật tươi

Phụtttttt

"Thật không?"- Âu Dương Thiên và Hàn Phong

"Thật"

"Có nhớ cô bé Diệu Anh không? Tao không biết tại sao gặp cô ấy tao lại có cảm giác rất quen thuộc, giống như đã quen lâu rồi vậy!"- Âu Dương Thiên

"Không chừng cô ấy là bạn hồi nhỏ mà mày hay tìm kiếm á"- Gia Minh

"Chắc không phải đâu"

"Phong, sao mày không nói gì hết vậy?"- Gia Minh hỏi

"Không có gì để nói"- Hàn Phong vừa lắc ly rượu vừa nói

"Lúc này tao thấy Minh Hân và Khánh Anh hôn nhau đấy"

Nghe Gia Minh nói vậy thì anh chợt dừng động tác lại, một lúc sau thì không trả lời

Không khí bắt đầu trở nên im lặng khác thường.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tổ Tình

Không khí đang căng thẳng thì bộ ba nam thấy bộ ba nữ đi vào

"Mẫn!"- Gia Minh

"Diệu Anh!"- Âu Dương Thiên

Chỉ có Hàn Phong là không lên tiếng

Nghe có người gọi mình thì hai cô quay đầu lại nhìn thì thấy bộ ba nam ngồi đó. Thiên Mẫn thì chạy lại chỗ Gia Minh, Diệu Anh thì cũng chạy lại chỗ Âu Dương Thiên, còn Minh Hân thì kín chỗ ngồi một mình

"Lại đây ngồi với anh"- Gia Minh kêu Thiên Mẫn

"Thật là nhớ em"- Gia Minh ôm chặt lấy Thiên Mẫn làm cô mặt lúc này rất đỏ a. Gia Minh chết tiệt! Dám công khai chuyện yêu đương trước mặt mọi người

Diệu Anh thấy lạ, không phải Thiên Mẫn nói là nhất quyết không yêu ai nữa ư? Mà thôi kệ, thấy cô bạn mình hạnh phúc là được rồi

Khụ khụ khụ....

"Hai người muốn ăn gì thì ra chỗ khác mà làm, tụi tụi ở đây đang cô đơn, không chịu nổi đâu"- Âu Dương Thiên

"Thiên, cậu đi ra đây với mình đi"- Diệu Anh nói nhỏ vào tai Âu Dương Thiên

Âu Dương Thiên không nói gì, liền đi theo Diệu Anh. Còn Hàn Phong thì lại chỗ Minh Hân

"Thiên, mình thích cậu!"

Âu Dương Thiên sững sốt, nhưng được một lúc thì bình tĩnh lại và nói:

"Xin lỗi! Mình không thích cậu"

Diệu Anh bây giờ trong lòng dâng lên một nỗi đau xót, giọng nghẹn ngào như sắp khóc vậy:

"Tại sao?"

"Mình phải đợi người con gái của mình"

Quái lạ? Tại sao lúc nói xong lại cảm thấy đau lòng vậy?

"Cậu thật không nhận ra mình là ai ư? Bao nhiêu ngày trôi qua mà cậu không hề nhận ra!"- Diệu Anh cầm chặt tay Âu Dương Thiên

"Cậu là Mai Diệu Anh, mình biết mà"

Nghe xong câu này cô buông tay anh ra, mặt thần thờ. Uống công bấy lâu nay cô chỉ tốt với một mình anh, quan tâm anh, cô còn nhớ những điều anh thích. Vậy mà...anh không nhớ cô là ai? Nực cười thật

Đau lòng nhất là người mình yêu mà không nhớ ra mình là ai

Cô đứng lên, nước mắt bắt chợt rơi xuống. Cô đi được một hồi thì bất ngờ va chạm vào người đàn ông kia, cô chỉ nói một câu: "Xin lỗi!" sau đó liền rời đi nhưng tên kia không cho cô đi, bèn giữ tay cô lại

"Buông"- cô lạnh lùng nói

"Cô em, ai làm em khóc vậy?"- tên biến thái bắt đầu kìm chuyện

"Tôi nói buông ra"- giọng cô lúc này không cảm xúc

Âu Dương Thiên ngồi đó thấy bất ổn liền đi tới chỗ cô

Cô nói nãy giờ mà tên kia không chịu buông tay, cô lấy chai rượu đập vào đầu hắn. Tình huống này làm cho hành động của tất cả mọi người trong quán đều dừng lại, Minh Hân và Thiên Mẫn thấy vậy trong đầu muốn đi lại chỗ của Diệu Anh nhưng suy nghĩ một hồi thì không muốn tới đó. Có lý do nên cô mới làm vậy. Âu Dương Thiên đứng đó sững sốt, tự hỏi lòng mình rằng: "Đó là Diệu Anh ư?"

Tên đó đau nên mới buông cô ra. Âu Dương Thiên chạy lại nắm tay cô, cô tưởng là tên đó nên mới xoay lại xuất chiêu đánh vào hắn, Âu Dương Thiên thân thủ tốt nên mới tránh được vũ của cô, anh chưa bao giờ thấy cô như vậy, giống như cô là người khác vậy

Chợt anh thấy mắt cô đỏ, anh nhìn chăm chăm vào nó, anh lấy tay chạm vào đôi mắt đỏ nhưng chưa kịp đụng thì cô đã ngăn được và xuất chiêu khác, anh không tránh được nên ngã xuống

Anh cứ tưởng là cô sẽ đỡ anh đứng dậy nhưng mà cô đánh anh xong thì chỉ nhìn anh một lúc và rời đi

Thiên Mẫn và Minh Hân thấy cô đi thì bọn họ ở đây làm gì nữa, đành đi theo cô thôi

Còn Gia Minh và Hân Phong tới đỡ Âu Dương Thiên đứng lên, cô gái này cũng tay mạnh quá nha, Âu Dương Thiên thân thủ tốt vậy mà cũng không tránh khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: First Kiss

Sáng hôm sau

Tất cả đều đi học bình thường, bộ ba nam và bộ ba nữ đi chung nhưng Diệu Anh và Khánh Anh không đi chung với họ. Họ đi chung với nhau nhưng không ai nói một lời nào, chỉ có cặp đôi Gia Minh và Thiên Mẫn nói liên miên

Vào đến lớp thì họ đi vào chỗ ngồi nhanh chóng, lúc này thì Diệu Anh bước vào nhưng đi cùng cô là Khánh Anh. Cô bước vào chỗ ngồi xuống, không nhìn mặt Âu Dương Thiên dù chỉ một lần. Anh thấy cô như vậy liền không quen a! Điều này thì làm ngạc nhiên đến với tất cả mọi người, ngoại trừ Thiên Mẫn và Minh Hân

Tùng...tùng...tùng...

Đến giờ học, cô giáo bước vào lớp và chào cả lớp

"Hôm nay chúng ta sẽ không học gì hết, chúng ta sẽ trò chuyện với nhau, được không nào?"

"Dạ được ạ!"

"Cô muốn hỏi bạn Diệu Anh"

Tất cả mọi người đều tập trung vào Diệu Anh

"Cho cô hỏi bạn Diệu Anh là em có đang yêu ai không?"

Nam sinh chăm chú vào Diệu Anh, đa số là cầu cô nói không

"Dạ...có ạ!"

Lời nói này làm cho nam sinh trong lớp đều không vui nhưng Âu Dương Thiên nghe lời cô nói thì tâm trạng vui hẳn lên. Được vài giây thì cô đảo ngược tình thế

"Nhưng đã hết rồi"

"Tại sao vậy?"- cô giáo

"Để em kể cho cô và mấy bạn nghe một câu chuyện. Có một người con gái và một người con trai. Hồi nhỏ, họ chơi với nhau rất thân nhưng gia đình có chuyện nên cả hai đều chuyển nhà đi và không liên lạc được, cả hai chỉ tặng quà làm kỉ niệm. Lúc lớn lên, cả hai người đó vô tình gặp nhau nhưng cô bạn gái lại phát hiện bạn trai đó là người mà mình tìm kiếm bấy lâu nên đã làm mọi cách để bạn đó có thể nhớ đến mình. Nhưng đáp lại là sự vô tình của cậu ấy và cậu ấy còn nói không nhớ bạn gái đó là ai. Vậy cô nói xem, có yêu được nữa không?"

Những lời cô nói ra đều rất nhẹ nhàng. Âu Dương Thiên nhìn cô nói, những lời đó là cô đang nói cho anh nghe sao? Hồi nhỏ cô và anh có quen biết sao? Sao anh không nhớ gì hết vậy?

Hàn Phong và Minh Hân gạt mình trước câu chuyện của Diệu Anh, cả hai đều chăm chú vào sợi dây chuyền của mình

....

"Cậu đừng như vậy được không? Cậu nói xem, rốt cuộc cậu là ai?"

Âu Dương Thiên nói vậy làm cho Diệu Anh tức điên lên

"Cậu hãy tự nhớ lấy, nếu không nhớ thì đừng nói chuyện với tôi"

Cô nói xong liền đi ra khỏi chỗ anh

Ở canteen

"Mày làm gì mà Diệu Anh trở nên không giống như trước vậy? Lúc này cô ấy nói mày và cô ấy quen biết từ hồi nhỏ. Có thật không?"- Gia Minh

"Tao không biết, tao không nhớ"- Âu Dương Thiên ôm đầu chán nản nói

"Có khi nào cô ấy là bé Diệu của mày không?"- Hàn Phong

"Tao đang điều tra cô ấy. Nếu cô ấy là bé Diệu thật thì tao..."

Nói đến đây thì anh không thể nói được nữa

Sáng hôm sau

Bộ ba nam đi học mà không thấy bộ ba nữ. Hàn Phong không thấy Khánh Anh đâu cả, à quên, không có Minh Hân ở đây thì cũng sẽ không có anh ta

Tối giờ học, cô giáo bước vào thông báo cho cả lớp một tin

"Diệu Anh sẽ không học ở đây nữa. Bạn ấy sẽ ra nước ngoài"

"Cái gì?"

Âu Dương Thiên chạy nhanh ra khỏi lớp. Gia Minh và Hàn Phong thấy vậy liền đi theo mặc cả lớp đang ú ớ, không biết chuyện gì cả

"Nè, sao mày hoảng hốt vậy?"- Hàn Phong

"Cô ấy là bé Diệu của tao, tao chỉ mới biết hôm qua thôi, hôm nay tao tính nói với cô ấy là tao đã biết cô ấy là ai mà không ngờ cô ấy lại đi ra nước ngoài. Shit!"

"Mày bình tĩnh đi, tao có cách này bảo đảm Diệu Anh sẽ quay về"- Gia Minh

"Cách gì? Nói lên"

Bộ ba nam nghe kể hoạch của Gia Minh liền hiểu

Tại sân bay

"Mày đi thật à?"- Minh Hân

"Ừ. Tao sẽ quay trở lại mà, đâu phải đi luôn đâu. Thôi tao vào nha, sắp tới giờ rồi"

"Diệu Anh"

Gia Minh chạy nhanh vào

"Sao anh lại ở đây?"- Thiên Mẫn

"Diệu Anh, cô...cô theo tôi nhanh...nhanh lên. Thắng Thiên nó bị tai nạn kìa"- anh vừa thở vừa nói. Thật may là mình kịp đến

"Hả? Anh nói sao? Chờ tôi tới đó liền. Nhanh lên"

'Hahaa! Con cá mắc câu'

Bộ ba nữ liền nhanh chóng lên xe của Gia Minh

Tại bệnh viện

"Thiên!"

Cô bước vào thì thấy anh nằm trên giường bệnh, cả thân người đều quấn băng, ngay cả đầu cũng có nơ

"Sao cậu lại bị vậy? Huhu tỉnh lại cho tớ"

"Cô bình tĩnh, nó mới phẫu thuật xong. Bác sĩ mới chích thuốc mê cho nó. Chút xíu nữa tỉnh à"- Hàn Phong nói, ở bên ngoài có vẻ lo lắng nhưng bên trong thì...

"Bình tĩnh sao được, băng gì mà khủng khiếp quá vậy? Nhất định là bị nặng lắm! Huhu tỉnh lại, tỉnh lại. Cậu không nhớ tớ là ai cũng được. Tớ không giận cậu nữa. Cậu nói gì tớ sẽ làm theo, tớ sẽ nghe lời. Huhu"

"Em nói thật không?"

"Thật, thật mà....à?"- cô ngược mặt lên nhìn anh

"Cậu..."

"Xung anh em đi, đừng xung cậu tớ nữa. Nghe khó chịu lắm!"- Âu Dương Thiên cau mày

"Em đã nói là không giận anh nữa rồi nha, bé Diệu"

"Tôi lớn rồi"- cô lúc này đang rất bực bội, dăm lửa cô. Một cô sẽ cho cả đám người này biết tay

"Đúng đúng a. Bé Diệu của anh lớn rồi"- Âu Dương Thiên ôm chầm lấy cô

"Hừ. Ai cho anh ôm tôi. Tránh ra!"- cô đẩy anh ra

"Nè nè. Em đã nói là em sẽ làm theo lời anh nói đúng không?"

"Tôi...tôi nói hồi nào"- cô lắp bắp nói

"Nãy tụi tao đều nghe mày nói"

Thiên Mẫn và Minh Hân đồng thanh nói, cả hai cùng nhau cười

"Tụi mày phản bạn hả?"- cô trừng mắt nhìn lũ bạn thân

"Tụi tao không phản, chỉ nói sự thật thôi. Thôi bye nhá, tụi tao đi đây. Hai người cứ vui vẻ trò chuyện ha"

Thiên Mẫn và Minh Hân nói xong liền kéo hai người đàn ông đi theo mình. Trong phòng bệnh chỉ còn lại Âu Dương Thiên và Diệu Anh

"Diệu Anh, anh nhớ ra em là ai rồi"

"Thì sao?"- cô liếc anh

"Em...em đừng giận anh nữa nha"

"..."

Âu Dương Thiên nhìn cô không nói gì, xem ra cô còn giận a. Anh phải xuất chiêu cuối cùng thôi

"Ừm..."

Âu Dương Thiên cúi đầu xuống hôn Diệu Anh, cô thấy vậy liền vùng vẫy nhưng đời nào anh tha cho cô, anh giữ chặt người cô lại. Đầu lưỡi của anh cạy mở hàm răng nhỏ trắng tấp đang cố che chắn khoang miệng của cô, không cần nhiều thời gian anh đã mở cửa miệng cô thành công. Khám phá từng hơi thở trong khoang miệng, mút lấy chiếc lưỡi thơm tho đang chạy loạn, nuốt lấy tiếng ậm ừ trong cổ họng. Tay anh ôm tấm eo thanh mảnh đang ép sát vào người anh. Mãi mấy phút sau anh lưu luyến buông môi cô ra

Khuôn mặt cô vì bị anh cuồng nhiệt hút lấy hô hấp mà hít thở không thông trở nên đỏ ửng

"Ai...ai cho anh hôn tôi hả?"

"Không phải em cũng đang tận hưởng sao?"- anh cười

"Anh...anh..."

"Anh anh gì? Muốn hôn nữa hả. Em muốn kiểu nào? Hôn kiểu Pháp nha"

Anh giả bộ cúi xuống hôn tiếp

"Anh...anh đi chết đi"

Cô nói xong lấy cái gối đập vào đầu anh xong rồi ra ngoài với cái mặt đỏ như trái cà chua. Chết tiệt! First kiss của cô

Còn anh thì trong lòng vui sướng hẳn lên, đây là nụ hôn đầu của anh a! Không ngờ hôn nó có cảm giác như vậy. Mốt anh sẽ "cường hôn" cô tiếp. Hahahaha.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Hàn Lệ Tú

Sáng hôm sau

Tất cả đều đi học bình thường, cặp đôi Âu Dương Thiên-Diệu Anh, Gia Minh-Thiên Mẫn đi chung với nhau làm tất cả mọi người bất ngờ

Tôi giờ ra chơi

"You don't understand how much you really mean to me

I need you in my life

You're my necessity"

(All I ever need- Austin Mahone)

Nhạc chuông của Minh Hân vang lên

"Hà Thanh?"

"Có chuyện gì?"- cô lạnh nhạt nói

"Lên lớp, tôi có chuyện cần nói"

Nghe xong câu này cô cúp máy, không nói lời nào liền đi thẳng lên lớp

Trên lớp

Cô bước vào nhưng không thấy ai nên đứng đợi nhưng đã qua 5 phút mà Hà Thanh chưa vào nên cô đi ra ngoài

.....

Sau giờ ra chơi

Thầy giáo bước vào chào cả lớp xong sau đó chuẩn bị dạy học thì..

"Thầy ơi em bị mất điện thoại ạ"

Một người đứng lên nói khiến cả lớp ngỡ ngàng, mấy năm nay chưa bao giờ xảy ra vụ này nha!

"Hà? em có chắc không? Tìm kĩ chưa?"

"Dạ em tìm kĩ rồi ạ nhưng không có thầy ơi"

"Thầy để em đi xét cặp từng bạn cho ạ"- Hà Thanh

"Ừ em đi đi!"

Hà Thanh xuống bàn cuối, người bị xét cặp đầu tiên là Minh Hân

"Bạn cho mình mượn balo để kiểm tra được không?"

Minh Hân không nói gì, chỉ đưa balo cho Hà Thanh

"Sao bạn có hai cái điện thoại vậy?"

"Thầy ơi, điện thoại kia là của em"

Quoaaaaaaaaa

"Mới vào chưa được bao lâu mà đã ăn cắp"- nữ sinh 1

"Nhà giàu mà đi ăn cắp. Unbelievable!!!!"- nữ sinh 2

Pla...pla...pla...

"TỤI BÂY IM HẾT COI!!!!"- Thiên Mẫn tức giận đập bàn đứng lên quát

Ngay lập tức cả lớp im lặng, cả thầy giáo cũng phải sợ

"Mẫn, bình tĩnh em!"- Gia Minh

"Bình tĩnh cái gì, Minh Hân nó chưa bao giờ ăn cắp đồ của ai, huống chi nó có thể mua rất nhiều cái điện thoại này, vậy nó lấy làm gì?"

"Mày ngồi xuống đi"- Minh Hân ngồi đằng sau nói

Minh Hân nhẹ nhàng đứng lên, nhìn xung quanh một vòng rồi mới nói

"Tôi không có lấy"

"Vậy sao nó lại nằm trong balo bạn?"- Hà Thanh

'Cô bỏ vào balo tôi hỏi sao nó ở trong đó'- Minh Hân nghĩ thầm

"Không biết"

"Vậy các em ngồi yên ở đây, Minh Hân, đi theo thầy"- thầy giáo

Trong phòng giám thị

"Bật camera lúc giờ ra chơi lên"

Trong camera cách đây khoảng 30 phút, Minh Hân có đi vào lớp, được một lúc thì đi ra ngoài. Nhưng 5 phút sau, "Minh Hân" lại vào lớp rất lâu mới ra ngoài nhưng ra ngoài khi trên đầu có một cái nón. Quái lạ!

"Em không lên lớp lần hai và em cũng không đội nón"- cô bình tĩnh nói

"Nhưng dáng người này rất giống em"- thầy giáo

Trong sân trường có một chiếc xe tiến tới, một người phụ nữ bước xuống và đi vào phòng giám thị

"Tôi là mẹ của Lâm Minh Hân, xin hỏi gọi tôi đến đây có việc gì vậy ạ?"

"Dạ thưa bà, em Minh Hân lấy điện thoại của một bạn trong lớp và tôi đã thấy điện thoại đó trong balo em ấy"

"Đã xem camera chưa?"

"Dạ rồi nhưng em ấy bảo là không phải là em ấy"

"Cho tôi xem camera"

"Dạ vâng!"

Trên lớp

Thầy giáo đi về lớp nhưng bên cạnh đó có một người

"Xin chào, bác là mẹ của Minh Hân"

"Mẹ...mẹ nuôi. Mẹ của Minh Hân?"- Hàn Phong ngạc nhiên khi thấy bà

"Cháu chào bác"- Diệu Anh và Thiên Mẫn đi lên chào

"Ừ. Ngoan"- Hàn Lệ Tú

"Bây giờ bác muốn tất cả các con đưa tay trái lên bàn. Chỉ con gái thôi"

Tất cả đều không hiểu nhưng vẫn làm theo. Bà đi xuống coi tay của mỗi người đến khi xem tay của Hà Thanh, mặt bà lạnh xuống

"Thì ra là cô ta. Đúng là chồng nào vợ nấy. Ác độc như nhau"

"Cảm ơn các con, các con có thể bỏ tay xuống được rồi. Tạm biệt!"

Ở ngoài sân

Hàn Phong chạy theo bà

"Bác ơi! Bác ơi!"

"Có gì không cháu?"

"Dạ không, con chỉ muốn hỏi là....mẹ..à không, bác có phải là mẹ của Minh Hân thật không?"

"Thật, sao con hỏi vậy?"

"Dạ, con chỉ hỏi vậy thôi, tạm biệt bác"

"Thằng nhóc này sao thấy quen quá vậy ta? Lạ thật!"

Lời tác giả: Có bạn nào biết tại sao Hàn Phong và Hàn Lệ Tú lại giống tên họ không? Nếu biết thì hãy comment ở dưới nha. Bạn nào trả lời đúng mình sẽ like comment và kết bạn với người đó ^^, Còn nếu không ai trả lời đúng thì hãy đợi những chap sau sẽ biết nha. Thứ 7 và chủ nhật hàng tuần sẽ có

chương mới nha. Cảm ơn mấy bạn đã ủng hộ truyện của mình ^^

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Hà Thanh-Hà Ngọc Giang

Giờ ra chơi

Minh Hân nhắn tin cho Hà Thanh

"Cô cũng gan lắm, dám bỏ điện thoại vào balo thôi"- Minh Hân

"Haha. Thấy tao thế nào, thông minh lắm đúng không? Tao giả dạng này cũng giống lắm đấy chứ"- Hà Thanh

"Cô đợi xem, chuyện này chưa kết thúc đâu"- Minh Hân

Trong lớp

"Kẻ trộm vào rồi kìa tụi bây"- nữ sinh 1

"Tránh xa nó ra đi"- nữ sinh 2

Pla...pla...

Nghe những lời này bộ ba nữ và bộ ba nam nhìn chăm chăm vào những người đang nói những lời khó nghe

Hà Ngọc Giang chạy xe vào trong trường, bước xuống xe liền đi nhanh vào trong lớp

"HÀ THANH!!!!!!"

Tất cả những người trong lớp giật mình, chỉ có Minh Hân là bình tĩnh

"Chị?"- Hà Thanh ngạc nhiên

"Câm miệng! Tao không phải chị mày"- Ngọc Giang trừng mắt nhìn Hà Thanh

"Chị, có gì đi ra ngoài rồi nói"

Không đợi Ngọc Giang trả lời, Hà Thanh liền kéo cô ra ngoài. Minh Hân ngồi trong lớp không tự chủ được liền nhếch môi

"Minh Hân nó làm gì mày mà mày làm hại nó hả? Mẹ mày và mày cướp ba tao còn chưa đủ hay sao?"- Ngọc Giang

"Tao không làm gì nó cả"

"Ha, cái cách nói chuyện của mày thật hỗn láo, vừa rồi trong lớp còn xưng tao chị-em, bây giờ thì...chắc chắc. Chắc cả cái trường này không biết bộ mặt thật của mày. Bên ngoài vàng ngọc bên trong thối rửa. Kính tởm!"

"Mày câm miệng cho tao!"- Hà Thanh nói lớn giọng

Chát

Bên má phải của Hà Thanh liền bị ửng đỏ, dính hình thù bàn tay của Ngọc Giang

"Mày lại đánh tao, mày vì con nhỏ đó đánh tao"

"Đúng, Minh Hân nó tốt hơn mày gấp trăm lần. Mày không là cái gì hết. À không, mày là cái thứ cướp hạnh phúc của người khác, mẹ mày không biết

dạy mày thì để tao dạy lại. Tao cảnh cáo mày, mày mà còn đụng vào Minh Hân hay làm hại những người khác thì đừng trách tao nói Đình Phong mày chỉ là một đứa dâm đảng, chuyên đi dụ dỗ trai để lên giường"

"Mày hù tao à, tao đây không sợ. Dù mày có nói thì Đình Phong sẽ tin mày sao"

"Mày tin hay không tui"

Hà Ngọc Giang nói xong liền đi, khi đi ngang qua Hà Thanh còn đụng vào người cô

Giờ học kết thúc

Tất cả mọi người trong trường chạy ra về, đang ra cổng trường thì gặp chiếc xe màu đen quen thuộc

"Chị Giang!"

Nghe có người gọi tên mình thì Ngọc Giang quay đầu lại nhìn rồi cười. Minh Hân chạy nhanh về phía Ngọc Giang, cả hai vào trong xe, xe phóng nhanh tới Starbucks

"Chị làm gì Hà Thanh vậy?"

"Không có gì, chỉ dạy dỗ nó chút thôi. Mà em làm gì nó mà nó muốn làm hại em vậy?"

"Thì Hà Thanh biết em là bạn gái cũ của Đình Phong, cô ta tưởng em vào trường này để cướp anh ta lại. Còn chị, sao chị ghét cô ta quá vậy?"

"Hồi lúc chị tám tuổi, nó và mẹ nó hùa nhau hại chết mẹ chị, bây giờ nói xấu chị trước mặt ba làm cho ba chị bây giờ rất ghét chị, trong mắt ông ta bây giờ chỉ có bóng dáng của hai mẹ con nhà nó. Nên giờ ghét. À, chị còn biết là hai mẹ con nó định lấy hết tài sản của ba và biết bí mật ghê tởm của hai mẹ con nó nữa nha"

"Bí mật gì?"

Ngọc Giang kêu Minh Hân ngồi lại gần cô, không biết Ngọc Giang nói gì mà Minh Hân lúc đầu khuôn mặt kinh ngạc chuyển sang ác hiểm

"Tôi chị sẽ gửi clip đó cho em. Bây giờ chị phải về rồi, em có muốn về không chị đưa về luôn"

"Dạ không, em ngồi đây chút xíu xong em về"

"Ừ. Vậy byeeeee"

Nhà họ Hà

Hà Ngọc Giang bước vào nhà thì thấy cả gia đình đang đứng đầy đủ, giống như đang chờ cô về nhà vậy nhưng cô không quan tâm liền đi thẳng lên lầu

"Hà Ngọc Giang!"

Cô dừng chân, xoay người lại nhìn người kêu mình

"Có gì mai hãy nói, giờ tôi rất mệt"

"Con còn dám nói vậy, trong mắt con còn có người ba này không?"

"Câu này tôi phải nói vậy ông mới đúng chứ? Từ lúc mẹ mất ông có bao giờ quan tâm tôi lần nào chưa? Trong mắt ông chỉ có hình bóng của hai mẹ con kia. Hà Thanh nói gì ông cũng tin nó, còn tôi nói thì ông không tin. Nó làm gì ông cũng cho, tôi thì bị ông cấm cản. Ông biết Đình Phong không tốt lành gì ông cũng cho hắn cưới nó, còn tôi muốn kết hôn với người tôi yêu thì ông không cho"

"Ba..."

"Còn bà, có tin là tôi nói với ông ta là hồi đó bà là ai, làm gì không?"- Ngọc Giang nhìn mẹ của Hà Thanh

"Con đừng có như vậy, mẹ lúc nào cũng muốn yêu thương con mà"

"Mẹ? Hừ, bà thôi cái giọng điệu giả tạo đó đi, bà nói làm cho tôi muốn buồn nôn"

Chát

"Con quá đáng lắm rồi"

"Ông đánh tôi? Ông từ trước đến giờ chưa bao giờ đánh tôi, vì bà ta mà ông đánh tôi"

"Con rất hư nên ta mới đánh"

"Ha. Tôi hư vậy Hà Thanh của ông ngoan lắm hả? Vậy được, đưa con hư này sẽ đi ra ngoài ở. Từ đây về sau tôi sẽ không quay về đây nữa!"

Cô nói xong liền đi nhanh lên lầu, mở cửa phòng đi vào, mở tủ bỏ hết đồ đạc vào vali, sau nửa tiếng thì dọn xong nhưng thiếu một thứ rất quan trọng nên liền đi tìm

"Chị đang tìm cái này"- Hà Thanh bước vào phòng, giờ lên tấm hình

"Trả cho tao"

"Tuồng tôi đi vào phòng chị để đưa cái này hả? Nằm mơ đi"

Hà Thanh nói xong liền xé đi tấm hình, xé xong quăng xuống đất. Ngọc Giang đứng trơ mắt nhìn Hà Thanh

"Con khốn"

Chát

"Mây dám làm vậy hả? Dám xé hình mẹ tao?"

"Sao tao không dám hả?"

Ngọc Giang nghe xong câu này liền nổi giận, cầm tóc của Hà Thanh khiến Hà Thanh phải đứng lên, đập đầu Hà Thanh vào tường khiến đầu của cô ta bị chảy máu

"Aaaaaaaaaaaaa"

Ở dưới nhà nghe tiếng la của Hà Thanh liền đi lên lầu, tiếng đó phát ra từ phòng của Ngọc Giang nên đi vào thì thấy Ngọc Giang cầm đầu của Hà Thanh đập vào tường

"Ngọc Giang! Buông Thanh ra"

Ngọc Giang nghe vậy liền buông ra, không quan tâm tới những người đó, kéo vali đi

"Con mà bước ra khỏi nhà thì từ nay về sau chúng ta không còn là cha con nữa"

Ngọc Giang dừng bước lại nhưng được vài giây thì cô đi. Không còn là cha con nữa thì sao chứ?

Hai mẹ con Hà Thanh nhìn nhau, nhếch miệng cười.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Bí Mật Của Hà Thanh + Đôi Lời Của Tác Giả

Khi Ngọc Giang rời khỏi nhà họ Hà thì cô chuyển qua nhà Hoàng Vũ ở (sẽ có chuyện riêng về hai người này)

Ngọc Giang kể hết sự việc ở nhà họ Hà cho Hoàng Vũ nghe

"Ở đây luôn với anh, đừng về đó nữa. Anh cũng đâu phải không nuôi được em"- Hoàng Vũ ôm cô nói nhẹ nhàng, tự trách mình tại sao không đối xử với cô tốt hơn

"Thay đồ đi, ra ngoài với anh"

"Đi đâu?"

"Bar"

Ngọc Giang nghe vậy liền đứng dậy thay đồ, 15 phút sau cô cùng Hoàng Vũ đi đến Bar

Tới đó, Hoàng Vũ kêu cô vào trong đó trước đứng chỗ cũ để đợi anh, cô đi vào ngồi được một lúc thì cô thấy Hà Thanh đang ở cùng với Đình Phong. Cô đi tới chỗ đó

"Xin chào em gái, em rê"- Ngọc Giang cười nói

"Chị...tại sao chị lại ở đây?"- Đình Phong ngạc nhiên

"Tại người thân của chị làm chị bức quá nên chị tới đây. Lâu lâu thì cũng nên tới nơi này để thư giãn đầu óc chứ"

Miệng thì đang trả lời Đình Phong nhưng ánh mắt thì nhìn Hà Thanh

"Thì ra em ở đây, anh đã kêu em ngồi ở chỗ cũ mà em chạy đi đâu vậy?"- Hoàng Vũ

"Em gặp người quen nên lại chào hỏi tí, anh xem người này có quen không?"- Ngọc Giang chỉ Đình Phong

"Chắc không đâu, em chưa gặp anh ta bao giờ mà"

"Anh không quen nhưng tôi quen, anh chính là người làm khổ em gái tôi mà"

"Em anh là ai?"

"Hồi đó anh đã làm khổ ai thì người đó chính là em gái tôi, hay có thể anh làm khổ nhiều người quá nên không nhớ. Hừ!"

Anh nói xong liền dẫn Ngọc Giang đi tới chỗ Minh Hân. Thật ra anh dẫn cô tới đây vì có hẹn với Minh Hân nên anh muốn cô bầu bạn nói chuyện với Minh Hân để đỡ buồn

"Hân!"

"Chị Giang!"

"Em ở đây thì tốt quá, ngồi xuống để chị cho em coi clip của Hà Thanh"

Cô kéo Minh Hân ngồi xuống rồi bắt đầu mở clip. Trong clip có một cô gái khoảng 18 tuổi đang làm chuyện "ấy ấy" với người đàn ông, mà người đàn ông này khoảng 50 tuổi

"Không ngờ cô ta ghê tởm đến vậy!"- Minh Hân khinh thường

"Để chị gửi clip cho em để phòng, có gì nó mà làm gì em thì em cứ hù nó bằng clip này"

Minh Hân nhìn xa Hà Thanh đang ngồi cùng Đình Phong

"Đúng là một cặp trời sinh"- Minh Hân.

Lời tác giả: Hello mọi người. Đây là tác phẩm đầu tiên mình viết, lúc đầu thì mình chỉ định viết chơi thôi, ai ngờ các bạn ủng hộ nhiệt tình quá cho nên mình quyết định viết tiếp *cười*. Đạo gần đây mình không có ý tưởng để viết nữa nên truyện ra chậm, xin lỗi các bạn rất nhiềuuuu :(. Nhưng mà không sao, mình đã có cách. Nếu các bạn muốn truyện ra nhanh hơn và dài hơn thì các bạn cứ liên hệ với mình qua facebook, instagram, snapchat

Instagram: npgh21

Snapchat: giahann210

Còn facebook mình sẽ cmt dưới truyện, các bạn có thể nhấn nội dung tiếp theo cho mình (nhấn riêng thôi nháaa). Mình sẽ tạo group để dễ nói chuyện hơi nha. Mình sẽ lấy ý tưởng của các bạn và mình gộp lại để viết truyện. Cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện của mình. Yêu các bạnmn <3

À nếu snapchat của mình có nhiều snapfam thì mình sẽ viết tiếp 4 truyện về bốn người anh của Minh Hân: Trần Khánh Anh, Hoàng Vũ, Lê Quốc Thiên và Dương Minh Tuấn. Mỗi người này sẽ có một truyện khác nhau nhưng cốt truyện sẽ liên quan với nhau. Lưu ý là ai mà trong snapfam thì có lợi rất nhiều đó nha

Có nhiều bạn hỏi truyện Tam tiểu thư có HE hay không? Thì câu trả lời của mình là có nha nên các bạn cứ yên tâm và ủng hộ tiếp truyện của mình nha <3. Bắt đầu từ đây là mình sẽ viết tiếp truyện, các bạn nhớ theo dõi truyện nha, truyện càng ngày sẽ càng kịch tính hơn ^^

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Ai Mới Là Học Sinh Giỏi Toán?

CHƯƠNG 35: AI MỚI LÀ HỌC SINH GIỎI TOÁN?

Sáng hôm sau

Diệu Anh qua nhà Minh Hân chở cô đi học, Thiên Mẫn thì đi chung với Gia Minh

Tất cả mọi người lên lớp học nhưng tiết học mới bắt đầu được 5-10 phút thì...

"Những em mà trong top 15 hoa khôi của trường tập trung xuống sân"

Nghe được mọi người lật đật chạy xuống, ai ai cũng mong mình lọt vào top 10

"Các em, hôm thứ bảy tuần này sẽ có rất nhiều thầy cô từ trường khác đến tham dự và sẽ làm ban giám khảo. Nên bắt đầu từ bây giờ các em hãy tập nhảy thật đều để mình có thể đứng trên sân khấu lần cuối. Sau khi các em nhảy xong thì các em sẽ được nghe thông báo những ai sẽ được vào top 10. Ai được vào top 10 thì sẽ thi phần trang phục. Trong phần thi trang phục này, trang phục ai đẹp nhất thì người đó sẽ được vào top 5. Như các em biết thì ai được vào top 5 thì sẽ được đi chơi ở trường miễn phí. Cô chỉ nói bao nhiêu đây thôi. Các em hiểu rõ rồi chứ?"

"Dạ rõ ạ"

"Tốt lắm, bây giờ các em lên lầu tập liền, có người trên đó sẽ hướng dẫn các em"

Nghe được câu này, tất cả mọi người đều đi lên lầu

Giờ ra chơi

"Haizzzzz mệt quá, biết vậy từ đầu đã không tham gia" - Thiên Mẫn

"Lỡ rồi, cố lên, gần hết cuộc thi rồi" - Diệu Anh

Diệu Anh thấy Âu Dương Thiên thì liền chạy lại ngồi kế kêu anh

"Uống đi"

Âu Dương Thiên đặt hộp sữa lên bàn, đưa cho Diệu Anh, sữa này có hương socola

"Nhớ rõ quá ta" - Diệu Anh

"Tất nhiên rồi, cái gì về em anh cũng nhớ hết" - Âu Dương Thiên ôm Diệu Anh vào lòng

"Ừ cái gì anh cũng nhớ hết, riêng em là anh không nhớ ra. Hừ" - Diệu Anh đẩy anh ra

"Thôi mà, anh xin lỗi. Tại lớn lên em xinh đẹp quá, anh đâu nhận ra"

"Tha cho anh đó"

"Khụ khụ..." - Minh Hân

"Mày còn nhớ tao ngồi bên cạnh mày không vậy?" - Minh Hân nhướn mày

"Hi hi xin lỗi Hân yêu nè" - Diệu Anh nói xong liền hôn một cái vào má Minh Hân. Âu Dương Thiên ngồi kế bên đen mặt

Hàn Phong thấy được cảnh này liền nổi hết da gà, anh đi tới ngồi kế bên Minh Hân

"Cô bị les hả?"

Bàn ăn ở chỗ Minh Hân bỗng nhiên im lặng, tất cả ánh mắt đều nhìn về phía anh...

"Ahhh giờ thì tôi mới biết lý do cô không thích con trai"

"Sao nhìn tôi dữ vậy...bộ tôi nói không đúng hả?"

"Les cái đầu anh á"

"Giờ thôi, nè cho cô"

Anh đưa sữa hộp cho cô, hương matcha...

"Sao nay tốt với tôi vậy? Anh bị bệnh rồi hả?"

Minh Hân vừa nói vừa lấy tay rờ trán của Hàn Phong

"Tại tôi thấy sáng nào cô cũng không ăn sáng nên tôi mới mua sữa cho cô để đỡ đói"

"Sao biết tôi thích hương này?"

"Tôi đâu biết cô thích hương này đâu, tại tôi không biết cô thích hương gì nên lấy đại thôi"

Tùng...tùng...tùng...

Giờ ra chơi kết thúc, tất cả mọi người lên lớp và chuẩn bị bài học mới

Bây giờ là tiết Toán

"Hôm nay cô sẽ trả bài 15 phút cho các em. Điểm cao nhất kì này là bạn Mai Diệu Anh"

Bốp...bốp....bốp....

"Cô đã nhìn học bạ của bạn Diệu Anh rồi, điểm toán của cậu ấy rất cao nên cô sẽ chọn bạn ấy đi thi học sinh giỏi"

"Vậy còn Hà Thanh sao cô?"- Tôn Mỹ Uyên đứng lên nói

"Hà Thanh hả? Để cô coi...à! Bài Hà Thanh làm kì này chỉ có 8 điểm thôi, em thua Diệu Anh tận 2 điểm lận"

"Thưa cô, em cũng muốn đi thi học sinh giỏi"

"Mỗi lớp chỉ được chọn một bạn đi thi mà thôi, Diệu Anh cũng cao điểm hơn em nên em hãy nhường cho bạn đi"

"Vậy cô hãy đưa ra bài toán đi, Diệu Anh và em sẽ giải, ai giải được thì được đi thi"

"Các em thấy sao?"- cô giáo hỏi cả lớp

"Dạ được ạ"- cả lớp đồng thanh

"Bây giờ cô sẽ ghi đề chung cho cả hai, các em sẽ có mười phút để giải, ai giải không ra thì người đó thua"

Cô giáo bắt đầu ghi đề

"Rồi, các em giải đi"

Mười phút sau, Diệu Anh đã giải xong, cô đi xuống. Hà Thanh còn đứng trên đó, cô cũng giải xong nhưng chậm hơn Diệu Anh. Cô đi tới bài Diệu Anh để cất phần, sau đó bôi mất một con số bên bài Diệu Anh, không ai để ý cả vì lưng cô giáo xoay đối diện bảng và cả lớp còn đang nói chuyện. Hành động này lọt vào mắt của bộ ba nam và nữ

"Các em trật tự nào. Bây giờ chúng ta sẽ cùng nhau coi bài của hai bạn, để xem ai sẽ đi thi nhé. Đáp số của bài toán này là 2122010"

Cô giáo đi coi bài giải của từng người

"Bạn Hà Thanh đã ra đúng kết quả nên cô sẽ chọn bạn Hà Thanh đi thi. Các em có ý kiến gì không?"

Âu Dương Thiên định giơ tay lên nhưng Diệu Anh đã hạ tay anh xuống, nhìn anh lắc đầu

"Vậy thì bạn Hà Thanh sẽ là người đại diện cho lớp chúng ta để đi thi học sinh giỏi môn Toán. Bây giờ các em lấy tập vở ra, chúng ta học bài mới"

Tùng...tùng...tùng

Giờ ra về

Thiên Mẫn đi tới chỗ Diệu Anh

"Tao và Minh về trước nha"

"Bái bai"- Diệu Anh vẫy tay chào

"Diệu Anh, chờ anh về đi"- Âu Dương Thiên

"Em phải chờ con Hân về rồi"- Diệu Anh

"Mày chờ Thiên đi, tao đi taxi về"- Minh Hân

"Hân qua Phong nó chờ cho, nó có đi xe á"- Âu Dương Thiên

"Vậy sao cậu không qua để anh ta chờ về đi"

"...."

"Tôi giong thôi, anh về với Diệu Anh đi, tôi đi taxi"

Hân Phong chạy xe lên trước mặt Minh Hân

"Lên xe tôi chờ về cho"

"Không cần"

"Mày lên đi, mày biết đi từ nhà mày về xa lắm không, tốn tiền taxi nữa"- Diệu Anh

"..."

Minh Hân không nói gì nữa, lên xe Hân Phong

"Ngồi chắc vào"

Hân Phong lấy tay Minh Hân vòng qua hông anh. Mặt cô đỏ lên, lúc trước Khánh Anh chờ cô đi cũng không có gan lấy tay cô để đó nha. Hân Phong biến thái axxxx.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: New Friend

CHƯƠNG 36: NEW FRIEND

Sáng hôm sau

Chuông bắt đầu vào lớp học

"Các em, hôm nay chúng ta có một học sinh mới"- cô giáo

Cả lớp bắt đầu ồn ào

"Lớp mình có duyên với học sinh mới thật"- nữ sinh 1

"Nam hay nữ vậy cô?"- nam sinh 1

"Bạn đó đẹp không cô"- nữ sinh 2

Bla....bla...bla....

Một người con gái bước vào, cô gái này có màu tóc vàng tự nhiên, ấn tượng nhất là cặp mắt màu xanh biển. Cô là con lai giữa Việt-Anh

"Hello mấy bạn, mình tên là Bùi Tuyết Vy, mọi người có thể gọi mình là Ella"

"Được rồi, em xuống ngồi kế bạn cuối cùng đi"- cô giáo

Khánh Anh lúc này đang đeo tai nghe gục xuống bàn, anh thấy có gì đó không ổn liền ngẩng đầu lên. Đôi mắt xanh này...? Một năm qua anh không gặp rồi

"Tuyết Vy? Sao cô lại ở đây?"

"Mình không ở đây thì ở đâu, cô giáo kêu mình xuống đây ngồi với cậu mà"

Mình? Cậu? Khánh Anh thấy cô xưng hô với mình có gì không bình thường. Chẳng phải cô hay kêu mình là 'anh' sao?

"Cô...cô có biết tôi là ai không?"- anh nói lấp bắp

"Không, mới gặp mặt đầu tiên sao mà mình biết được, cậu biết tên mình rồi thì giờ nói tên cậu cho mình biết đi"

Mới gặp lần đầu tiên??? Cô gái này không phải đã bị gì rồi chứ??

"Tôi tên Khánh Anh"

"Ừmmmmmm! Khánh Anh! Mong cậu giúp đỡ"- cô nói xong thì cười

Khánh Anh lấy điện thoại của mình ra nhắn tin

Khánh Anh: Tao gặp được Bùi Tuyết Vy

Năm giây sau liền có câu trả lời lại

Quốc Thiên: Cái gì?? Mà gặp cô ấy ở đâu???

Khánh Anh: Trong lớp tao, cô ấy đang ngồi kế bên tao. Hình như cô ấy bị mất trí nhớ, cô ấy không nhớ tao là ai

Quốc Thiên: Mấy giờ trường mày ra chơi?

Khánh Anh: 8h30

Quốc Thiên: Đứng giờ ra chơi mày dẫn cô ấy xuống cổng trường cho tao

Khánh Anh: Ừ

Anh nhắn xong liền tắt máy, anh quay sang Tuyết Vy nói chuyện với cô

"Tuyết Vy! Lát giờ ra chơi cô đi xuống cùng với tôi được không?"

"Ok"

Giờ ra chơi

Khánh Anh dẫn Tuyết Vy xuống sân, đi tới cổng trường thì thấy một thanh niên đứng đó. Thanh niên đó nhìn thấy Tuyết Vy liền đi nhanh về phía cô

"Cục cưng"- toàn bộ thân thể cô bị người đàn ông này ôm lấy, cô sao lại gầy như vậy?

"Anh là ai vậy? Sao anh ôm tôi? Tôi và anh có quen biết nhau sao?"- Tuyết Vy lùi ra khỏi vòng tay anh

"Cục cưng, em không nhớ anh là ai sao? Một chút cũng không nhớ?"

"Xin lỗi nhưng tôi chưa từng gặp anh"

Một câu nói của cô làm trái tim của Quốc Thiên tan nát. Cô thật không nhớ anh là ai?

"Cục cưng...anh là Quốc Thiên"

Quốc Thiên? Quốc Thiên? Cô lẩm bẩm tên này được một hồi...

"Anh yêu em Tuyết Vy"- giọng của người đàn ông nào đó vang lên đầu cô, giọng này rất nghe rất quen

"Ahhhhhhh"- Tuyết Vy la lên, cô ôm đầu

"Cục cưng! Em bị sao vậy?"- Quốc Thiên lo lắng ôm cô

"Không cần, buông tôi ra"

"Anh đưa em vào bệnh viện"

"Tôi đã nói là không cần, buông tôi ra"

"Cục cưng..."

"Anh Thiên! Khánh Anh!"- giọng nói này...

Đôi mắt của ai đó sáng lên, thân hình bé nhỏ chạy lại phía Khánh Anh

"Hân! Em tới thật đúng lúc, mau dẫn cô ấy vào phòng y tế đi"- Quốc Thiên

"Em vừa mới tới thôi mà..."

"Hai hũ kem trà xanh loại đặc biệt"- Quốc Thiên

"Em đi liền"- Minh Hân

Minh Hân dìu Tuyết Vy vào phòng y tế, chỉ còn Khánh Anh và Quốc Thiên đứng đó

"Tao nghĩ ngày mai mày chuyển vào đây học đi, theo tao thấy cô ấy mới bước vào ngày đầu tiên mà nhiều người theo đuổi rồi đó"

"Tao về trước đây, cô ấy khoẻ rồi thì nói tao"

Quốc Thiên nói xong liền đi ra khỏi cổng trường

Trong phòng y tế

"Cô lấy cho con thuốc...."- Minh Hân

"Không cần đâu, mình nghỉ ngơi một chút là khỏi rồi. Cảm ơn"- Tuyết Vy

"Sao bạn quen với anh Thiên vậy?"

"Mình đâu có quen đâu, đây là lần đầu tiên gặp mặt mà. Anh ấy còn gọi mình là 'cục cưng' nữa á, không hiểu sao tự nhiên anh ấy gọi vậy nữa"

"Cô thế nào rồi?"- Khánh Anh bước vào

"Đỡ rồi, cảm ơn cậu. Mình lên lớp trước đây"- Tuyết Vy nói xong liền đi ra khỏi phòng

"Khánh Anh! Tại sao cô ấy lại quen với anh Thiên?"

"Chuyện dài lắm, mai Thiên nó sẽ tới đây học, nó sẽ nói cho em nghe"- Khánh Anh

Tùng...tùng...tùng...

"Lên lớp thôi"- Khánh Anh nắm tay Minh Hân đi lên lớp học

Trong lớp

Minh Hân và Khánh Anh về chỗ ngồi của mình

"Nãy cô bị gì vậy?"- Hàn Phong

"Bị gì là bị gì?"- Minh Hân nhướn mày

"Tôi thấy cô ngồi trong phòng y tế"

"À, lúc nãy tôi đưa Tuyết Vy xuống đó, mà cô ấy đòi lên lớp trước, tôi tính đi lên chung mà Khánh Anh vào nên tôi ở trong đó luôn. Tôi đâu bị gì đâu"

"Ừm, được rồi"

"Có chuyện gì sao?"

"Không có gì"

Trống vang lên, tiết học thứ ba bắt đầu....

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.